

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

149

மார்ச் 2021

100/-

ஜீவந்தி

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

ஏ.எஸ்.உபைத்தல்லா. பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா. மு.அநாதரட்சகன்.
வசந்தி தயாபரன். இ.க.முரளிதரன். இதயராசன்.
க.தணிகாசலம். புலோலியூர் வேல் நந்தகுமார். சி.ரஞ்சிதா.
பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராசா. இ.இராஜேஸ்கண்ணன்.
தி.செல்வமனோகரன். த.அஜந்தகுமார். அர்ச்சுனன்.
வடஅல்வை க. சின்னராஜன். கே.ஆர்.டேவிட்.

கே.ஆர். டேவிட்
சிறப்பிதழ்

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

சிறுகதைகள்

கே. ஆர். டேவிட் 08 , 33

உருவகக் கதை

கே.ஆர்.டேவிட் - 18

கவிதை

வடஅல்வை க.சின்னராஜன் - 23

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் ஓர் ஆளுமையாக மிளிரும் கே.ஆர்.டேவிட்டின் “பாலைவனப் பயணிகள்” - ஒரு பார்வை சி.ரஞ்சிதா - 30

கே.ஆர்.டேவிட்டின் நீரில் கிழித்தகோடுகள் - சில குறிப்புகள் பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராசா - 36

நலிவுற்றோர் குரலாய் கே.ஆர்.டேவிட்டின் ஆறு தசாப்தகால குரல் இ.இராஜேஸ்கண்ணன் - 38

மெய்மை வாதத்தினின்றும் முகிழ்த்தெழும் எழுத்து கே.ஆர்.டேவிட் - வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகள் - ஓர் உரையாடல் தி.செல்வமனோகரன் - 42

வெட்டப்பட்ட ஆமையில் ஈரல் துடிப்பு: கே.ஆர்.டேவிட்டின் “பாலைவனப் பயணி” குறுநாவல் த.அஜந்தகுமார் - 43

விடுதலைப் பேராட்டத்தின் ஆரம்ப கால நிலவரம் பற்றிய முதற்குறுநாவல் “ஆறுகள் பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை” அர்ச்சுனன் - 46

கே.ஆர்.டேவிட் அவர்கள் பற்றிய எனது மனப்பதிவுகள் ஏ. எஸ் .உபைத்துல்லா - 03

ஊடுருவும் சமூகப் புலக்காட்சியை மேலெழுப்படுத்திய கே.ஆர்.டேவிட்டின் கதையுரைப்பு பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா - 06

ஏழைகளின் கண்ணீரால் களத்து நிற்கும் கதைகள் கே.ஆர்.டேவிட்டின் “பாடுகள்” சிறுகதைத் தொகுப்பை முன் வைத்து... மு.அநாதரசுகன் - 12

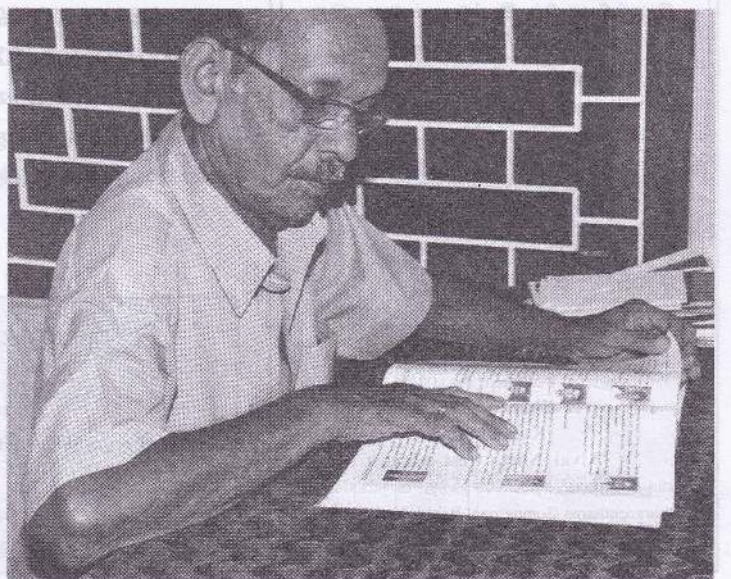
தனியொருவர் எழுத்தாளர் கே.ஆர்.டேவிட் வசந்தி தயாபரன் - 14

வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது - சில குறிப்புகள் இ.ச.முரளிதரன் - 16

மண்ணின் முனகல் சிறுகதைத்தொகுதி பற்றிய வாசகர் நோக்கிலான கருத்தாடல் இதயராசன் - 20

மாற்றத்தை விரும்பும் மக்கள் சார்பான கே.ஆர்.டேவிட்டின் படைப்புகள் க.தணிகாசலம் - 24

மக்கள் படைப்பாளி கே.ஆர்.டேவிட்டின் “ஒரு பிடி மண்” சிறுகதைத்தொகுதியை முன்வைத்து ஒரு வாசகநிலை நோக்கு புலோலியூர் வேல் நந்தகுமார் - 27

ஜீவநதி

2021 மார்ச் இதழ் - 149

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவேயந்தன்
ப.விஷ்ணுவார்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமாந்தரை ஆலம்பிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெயியான்
திரு.கி.நடராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

நவீனம் - 100/= ஆண்டுசந்தா - 1500/=
வெளிநாடு - \$ 60 U.S
மணியோடரை
அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவர்

K .Bharaneetharan,
Kalaiahm ,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை வொண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்! -
- யாரதிதாசன் -

கே. ஆர். டேவிட் சிறப்பிதழ்

மீண்டுமொரு சிறப்பிதழ் வாயிலாக வாசகர்களை சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி. ஈழத்து சிற்பிதழ் வரலாற்றில் ஜீவநதி வெளியீடு செய்த சிறப்பிதழ்கள் அனைத்தும் தனித்துவம் வாய்ந்தவையாகவும் வாசகர் கவனத்தைப் பெற்றவையாகவும் விளங்குகின்றன. 75 வயதை அடைந்தபோது ஈழத்து படைப்பாளர்களான கே.எஸ்.சிவகுமாரன், க.சட்டநாதன், செங்கை ஆழியான், தெணியான், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் போன்ற உன்னத ஆளுமைகளுக்கு சிறப்பிதழ் வெளியிட்டு பெருமையும் மகிழ்வும் அடைந்தது ஜீவநதி. அந்த வகையில் கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களது 75 ஆவது வயதை முன்னிட்டு இச்சிறப்பிதழ் வெளியாகிறது.

எழுத்தாளர் கே.ஆர்.டேவிட் என்ற பெயர் இலக்கிய உலகில் நன்கு பரிச்சயமானது. "வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது" என்ற இவரது முதலாவது நாவல் வீரகேசரி வெளியீடான வெளிவந்து அன்றைய நாளிலேயே இவர் கணிப்புக்குரியவரானார். இடதுசாரிச் சிந்தனை கொண்ட டேவிட் மனிதாய் பண்புகளின் முக்கியத்துவத்தைத் தனது படைப்புகளினூடாக உணர்த்தி வருபவர். வறிய மக்களின் பிரச்சினைகளை தன் படைப்புகள் வாயிலாக வெளிக் கொணர்பவர். சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கு எதிரான குரலாக இவரது படைப்புகள் வெளியாகின.

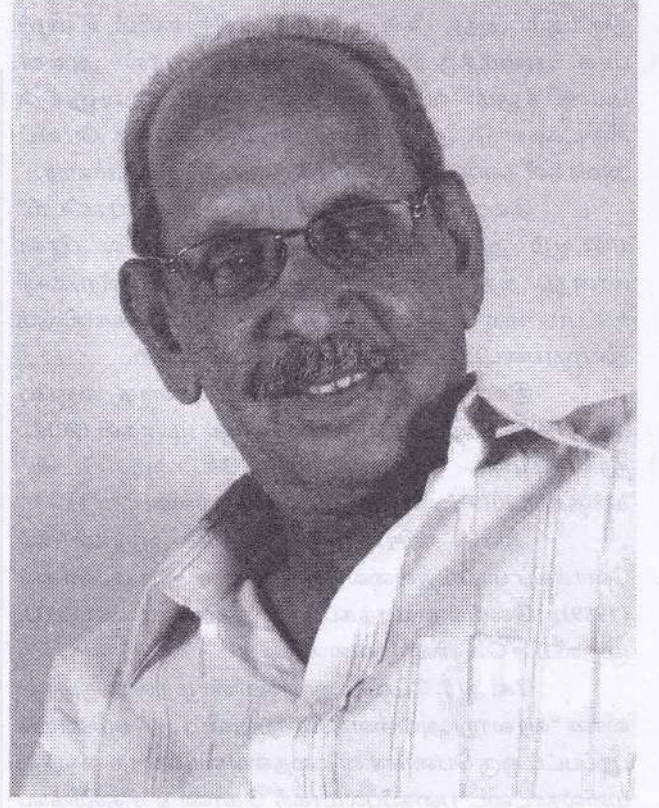
இவர் மட்டுமே பன்றிதளைச்சி அம்மன் ஆலயப்பிரதேச போராட்டம் தொடக்கம் பல்வேறு சாதி எதிர்ப்பு போராட்டங்களில் முன்னின்று செயற்பட்டவர். ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு 9 நூல்களைத் தந்துள்ளார். இலக்கியத்துக்கான பல்வேறு விருதுகளை பெற்றுள்ளார். ஆர்ப்பாட்டாமில்லாத மிக எளிமையான மனிதராகவும் அனைவருடனும் இனிமையாகப் பழகும் இயல்பு உடையவர். எழுத ஆரம்பித்த காலம் முதல் இன்று வரை(ஆறுதசாப்த காலமாக) வறுமைப்பட்ட மக்களின் நியாயத்துக்கான குரலாக டேவிட் அவர்களின் குரல் ஓங்கி ஒலித்த வண்ணமேயுள்ளது. தான் கற்றுக் கொண்ட மாக்ஸியப் பாதை வழியே சற்றுமே நிறைவுகொண்டது இன்று வரை பயணித்து பல வாசகர்களின் மாணவர்களின் உள்ளங்களில் குடியிருக்கும் கே. ஆர். டேவிட் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து இலக்கிய சேவை செய்ய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதியின் பிரதி கிடைக்கும் இடங்கள்

யாழ் - பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,
புக்லை - திருநெல்வேலி, பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
செட்டித்தெரு - பூபாலசிங்கம்,
பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி
ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை - நல்லூர்

சொல்ல வந்த விடயத்தை சுவைபடச் சொல்லுகின்ற சிறப்பை இவருடைய சிறுகதைகளில் காணலாம். இவருடைய உரையாடல்கள் காத்திரமானது, அவசியமற்ற விடயங்களை பேசமாட்டார். மற்றவர்களைப் புரிந்து நடக்கும் பண்புடையவர் இன் மத மொழி வேறுபாடுகளை பாராமல் அநேக நண்பர்களை தேடிக்கொண்டவர். அமைதியாகவும் ஆர்ப்பாட்டமின்றி அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இலக்கியப் பணிபுரிந்து வந்ததன் பெயரில் பரிசுகளும் விருதுகளும் அவரைத் தேடி வந்தன.

கே.ஆர்.டேவிட் அவர்கள் பற்றிய எனது மனப்பதிவுகள்

ஏ.ஸ். உபைத்துல்லா

நான் மூதூர் புனித அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயத்தில் இடைநிலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு வெளியேறிய வேளையில் தான் கே.ஆர். டேவிட் அவர்கள் பூண்டிலோயா தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் இருந்து இடமாற்றம் பெற்று 1975ஆம் ஆண்டு இப்பாடசாலைக்கு வந்தார்.

பிரபல எழுத்தாளரான வ.அ. இராசரத்தினத்தின் துணைவியார் லில்லி இராசரத்தினம் தான் எமது பாடசாலையின் அப்போதைய அதிபராக இருந்தார்.

இடையறாத வாசிப்பும் கலை இலக்கியத்தின் மீதான ஆர்வமும் என்னுள் வெறியாகவே உருவெடுத்திருந்த வேளையிந்தான் கே. ஆர். டேவிட் அவர்களை மூதூர் கோயில் வீதியில் அமைந்துள்ள வாடகை வீடொன்றில் குடியிருந்த சமயம் 1975ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாத இறுதிப்பகுதியில் முதன்முதலாக அவரை நேரில் சந்தித்தேன்.

நான் கே.ஆர். டேவிட் அவர்களை சந்திக்கும் போது அவருக்கு கிட்டத்தட்ட முப்பது வயது இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு அப்போது வயது இருபது. அவர் ஆரம்பகால எழுத்தாளராக இருந்தார். சிவந்த நிறம், ஏறு நெற்றி, மலர்ந்த முகம், மெல்லிய சிரிப்பு, கூர்மையான பார்வை, விரைவாக கிரகித்துக்

கொள்ளும் தன்மை உள்ளவராகக் காணப்பட்டார்.

“சேர் என்னுடைய பெயர் ஏ.எஸ்.உபைத்துல்லா நான் புனித அந்தோனியார் மகாவித்தியாலயத்தில் படித்த மாணவன் உங்களோடு இலக்கியம் பற்றி கதைக்க வேண்டும் எழுத வேண்டும் போல இருக்குது. உங்களால் எனக்கு வழிகாட்ட முடியுமா...?” இப்படித்தான் எனது உறவை நட்பை அவரோடு ஆரம்பித்தேன் அந்த உறவை 45 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பாராட்டி வருகிறேன்.

நாங்கள் இருவரும் தினசரி சந்திப்போம். அப்படி சந்திக்கும் போதெல்லாம் நான் இலக்கியத்துக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து கதைப்பேன். அவரோ கல்வி பற்றி பேசுவார். அவர் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் உள்ள குடும்பம் ஒன்றில் சாவகச்சேரி மட்டுவிலில் பிறந்து வளர்ந்தவர். கல்வி மூலம் தான் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் வாழ்ந்தவர் அதே உணர்வைத்தான் அவர் முதலிற் காட்ட முற்பட்டு கல்விக்கு முதலிடமும் இலக்கியத்துக்கு இரண்டாம் இடமும் வழங்கினார்.

ஒரு மனிதனின் ஆளுமையும் சாதனைகளும் அவனிடத்தில் காணப்படுகின்ற ஆற்றல்களால் மாத்திரம் உருவாவதில்லை. ஒவ்வொரு மனிதனது சாதனைக்குப் பின்னாலும் ஒரு பின்புலம் அமைந்

திருக்கும். அந்த பின்புலம் சில மனிதர்களின் உழைப்பாக அமைந்துவிடலாம் அதற்கப்பால் அவன் பயணிக்கும் வழித்தடத்தினாலும் அவனுக்கு கிடைக்கலாம். அந்த அடிப்படையில் கே.ஆர். டேவிட் அவர்கள் தனது எழுத்தின் மூலம் தடம்பதித்துள்ளார்.

இவரது முதலாவது சிறுகதையான “புகலிடம்” 1967ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையில் பிரசுரமானது. அதனைத் தொடர்ந்து சிரித்திரன் வீரகேசரி உட்பட பல பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் இவரது படைப்புகள் வெளி வரத் தொடங்கின.

இவரது சிறுகதை தொகுப்புகளாக ஒருபிடிமண்(1994), பாடுகள்(2012), மண்ணின் முனகல் (2012), நீரில் கிழித்த கோடுகள்(2015), கே. ஆர். டேவிட் கதைகள்(2019) ஆகியன வெளி வந்துள்ளன.

இவை தவிர குறுநாவல்களாக ஆறுகள் பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை(1987), பாலவன பயணிகள் (1989), வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகள்(1991), முதலியன வெளிவந்துள்ளன.

கே. ஆர். டேவிட் அவர்களின் முதலாவது நாவலான “வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது” பழிவாங்குபுறப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் கதையை மையமாக வைத்து மலைநாட்டை பகைப்புலமாகக் கொண்டு சித்திரிக்கப்பட்ட நாவலாகும். இந்நாவலை நான் மூதூரில் வைத்து கையெழுத்துப் பிரதியாகவே அவடமிருந்து பெற்று வாசித்திருக்கின்றேன். பின்னர் அந்நாவல் வீரகேசரியின் 47ஆவது பிரசுரமாக 1976ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

வரலாறு அவளை தோற்றுவிட்டது. வரலாற்றை அவள் தோற்று விட்டாளா? என்று நாவலின் தலைப்பு குறித்து பத்திரிகைகளில் சர்ச்சை ஏற்பட்ட வேளையில் அந்நாவலுக்கான அறிமுக விழாவை மூதூர் மத்திய கல்லூரியின் வாப்புமரைக்காயர் மண்டபத்தில் வ.அ. இராசரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற போது இந்நாவலுக்கான அறிமுக உரையினை நானே நிகழ்த்தினேன்.

ஒரு எழுத்தாளனைப் பொறுத்தவரையில் கண்டது, கேட்டது, அனுபவித்தவை மட்டும் இலக்கியமாகிவிடுவதில்லை. அவனது மனதை ரணகளப் படுத்தியவையே பெரும்பாலும் இலக்கியமாகிவிடுகின்றன. கே.ஆர். டேவிட் அவர்களின் அனேகமான படைப்புகள் இவ்வகையிலே அமைந்துள்ளன. எனது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு முதற் புள்ளியிட்டதினால் நிழலைத் தேடி எனது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு அணிந்துரை எழுத வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் அவரே எழுதினார். அதே போன்று எனது சேவை நலன் பாராட்டு விழாவின்போது வெளியிடப்பட்ட அறுவடை என்ற நூலிலும் ஞானம் சஞ்சிகையின் 224வது இதழின் அட்டைப்பட அதிதியாக என்னை ஞானம் பிரசுரித்த போது இவ்விரண்டிலும் என்னை பற்றிய குறிப்பையும் அவர் எழுதினார்.

சொல்ல வந்த விடயத்தை சுவைபடச் சொல்லு

கின்ற சிறப்பை இவருடைய சிறுகதைகளில் காணலாம். இவருடைய உரையாடல்கள் காத்திரமானது அவசியமற்ற விடயங்களை பேசமாட்டார். மற்றவர்களைப் புரிந்து நடக்கும் பண்புடையவர் இனமத மொழி வேறுபாடுகளை பாராமல் அநேக நண்பர்களை தேடிக் கொண்டவர். அமைதியாகவும் ஆர்ப்பாட்டமின்றி அரை நூற்றாண்டு களுக்கு மேலாக இலக்கியப் பணிபுரிந்து வந்ததன் பெயரில் பரிசுகளும் விருதுகளும் அவரைத் தேடி வந்தன.

கனக செந்திநாதன் கதா விருது, கலாபூஷண விருது, தமிழியல் விருது, நாமக்கல் சின்னப்ப பாரதி அறக் கட்டளை விருது, சாகித்திய விருது, இரா.உதயணன் விருது, முதலமைச்சர் விருது, கல்வி அமைச்சர் விருது, கம்பன் கழக சான்றோர் விருது, வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது என்பவற்றோடு இலண்டன் புதினம் பத்திரிகை உலகளாவிய ரீதியில் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் இவரது சிறுகதை முதலிடம் பெற்றுள்ளது.

பழையதிலே காலாண்டி புதியன புனைதலே வளர்ச்சி என்பதற்கு ஒப்ப சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், கட்டுரை, விமர்சனம் எழுதும் பன்முக ஆளுமை கொண்டவராகக் காணப்படுகிறார். 2009ஆம் ஆண்டு கல்வி அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட தரம் 08 தமிழ் மொழியும் இலக்கியம் பாடநூலில் “எழுதப்படாத வரலாறு” என்ற இவரது சிறுகதை இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நானும் கே. ஆர். டேவிட் அவர்களும் வ.அ. இராசரத்தினம் அவர்களது வீட்டிற்கு அவ்வப்போது செல்வோம். வ.அ.இராசரத்தினம் சிரேஸ்ட எழுத்தாளராகவும் கே.ஆர்.டேவிட் இடைநிலை எழுத்தாளராகவும் நான் கனிஷ்ட எழுத்தாளராக இருந்தாலும் எங்களுக்கு கிடையிலான நட்பு இலக்கிய இதயத்துடன் கூடிய தூய்மையான உறவு இருந்தது.

கே.ஆர் டேவிட் அவர்களுக்கும் எனக்கும் இடையில் ஆசிரிய மாணவ உறவாகவே எமது உறவு நீடித்து. ஆசிரிய உறவாகவும் எழுத்தாளர் உறவாகவும் வளர்ச்சி பெற்று இன்று எழுத்தாளர்களாக இருக்கின்றோம்.

ஒரு படைப்பாளிக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகளான வாசித்தல், உரையாடுதல் எழுதுதல் இவற்றை தவறாது கடைபிடித்து வருமாறு என்னை அடிக்கடி படுத்துவார்.

கே.ஆர். டேவிட் அவர்கள் கதைகளில் வெறுமனே தத்துவங்களை போட்டு குழப்பாமல் கதை ஓட்டத்திற்கு ஏற்ப அவற்றை கூறி கதையை வளர்த்துச் செல்வார். இவரது கதைகளின் அடிநாதமாக வறுமை, பசி, பட்டினி, ஒடுக்குமுறை, தனி மனித உறவு நெருக்கடிகள், யுத்த வடுக்கள் என்பவற்றை காணலாம்.

அதுமட்டுமின்றி கனவுகள் ஆசைகள் இன்பங்கள், நிமிர்வுகள் என்பவற்றையும் தனது கதைகளின் மூலம் பங்கிட்டு கொண்டவர். அத்தோடு சோகங்கள் இழப்புகள் ஆகியன கண்டு மனம் நெகிழ்ந்து உருகு வதையும் இவரது படைப்புகளில் காணலாம்.

கே.ஆர். டேவிட் அவர்கள் ஆசிரியராக, ஆசிரிய ஆலோசகராக, உப அதிபராக, உதவிக் கல்விப் பணிப்

பாளராகப் பணிபுரிந்து பல்வேறு பரிமாணங்களினூடாக அனுபவங்களை பெற்றவர். அதன் மூலம் பல விதமான இயல்புகளும், நோக்குகளும், போக்குகளும் கொண்ட கதாபாத்திரங்களை வைத்து கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

இவரை போன்றே இவரது கதை மாந்தர்களும் காணப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு கதையையும் படித்து முடித்த பின் எம்மை அறியாமலே வலி ஒன்று மனதை நெருடுவதைக் காணலாம். நிறையவே எழுதினாலும் நிறைவாகவே எழுதினார். ஒருவர் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் இருக்கலாம் ஆனால் அவரே நாடறிந்த எழுத்தாளராவது அரிது.

இவரது சிறுகதைகளை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தமிழை ஒரு பாடமாகப் பயிலும் மாணவர்கள் சிறப்புக் கலைமாணி, முதுகலைமாணி ஆகிய வற்றுக்கு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி வருகின்றனர்.

வாழ்க்கைத் துணைவியாக ரோஸ் மலர் என்பவரை கரம் பிடித்து டேவிட் ஜனகன், டேவிட் அகிலன், டேவிட் ஜனார்த்தனன் ஆகிய புதல்வர் களோடு ஆடம்பரமற்ற எளிமையான அடக்கமான குடும்ப வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருகின்றார்.

கே.ஆர். டேவிட் அவர்களின் குடும்பத்தினர் மென்மேலும் படித்து முன்னேற வேண்டும் என்று எதிர் பார்த்த போதிலும் “தேடிச்சோறு நிதம் தின்பதற்காகச் சொல்லும் சின்னஞ்சிறுகதைகள்” என்று பாரதியார் கூறியது போன்று அவர் ஆசிரியர் தொழிலை இலக்கியத்துக்காகவும் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது வெளிப்படை.

பிறந்த மண்ணுக்கு நிறை கௌரவம் தேடிக்கொடுத்து எழுதிக்கொண்டிருக்கும் கே.ஆர் டேவிட் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து ஈழத்து இலக்கியத்தை மென்மேலும் வளப்படுத்த வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

ஒரு படைப்பாளியின் மனோபலம், அவனது படைப்புகளின் ஆதாரமாக இருக்கும். அதேசமயம் அவனுள் எப்போதும் கனன்று கொண்டிருக்கும் தார்மீக கோபமும் இவற்றையும் மீறி அவ்வப்போது வெளிப்படும் இரக்க சுவாமும் அவனை ஒரு யதார்த்த பூர்வமான சிந்தனையாளனாக உருக்கொள்ள வைப்பதென்பது அவனுள்ளான மனித உணர்வுக் கொந்தளிப்பின் வெளிப்பாடெனில் - இதுவே டேவிட் என்ற இலக்கியகாரனாகவும், எளிமையான - படாடோபமற்ற மனிதனாகவும் நிலைநிறுத்தி வைத்துள்ளதை அவரது கதைகள் நிரூபணம் செய்கின்றன.

அவரது சிறுகதைகளின் மையக் கருத்துக்கள், கதாமாந்தர்கள், கதை நிகழ்களங்கள் மற்றும் தளங்கள் யாவும் வெவ்வேறு தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் “மனிதம்” என்ற பொதுப் பண்பியலில் ஊறித்திளைத்திருப்பது அவற்றின் சிறப்புக்குணாம்சமாக இருக்கின்றது.

இதுவே படைப்பாளி - படைப்புக்கள் - வாசகர்கள் (மக்கள்) ஆகியவற்றின் இடையேயான புரிந்துணர்வுடன் கூடிய ஒட்டுணர்வை இறுகப்படுத்தி நிற்கின்றது.

இதுவே டேவிட் அவர்களின் படைப்புக்களில் வாழும் கதாமாந்தர்களின் இயல்புகள், பிரச்சினைகள், துன்ப துயரங்கள், நம்பிக்கைகள், நம்பிக்கையின்மைகள் என்ற அம்சங்களுடாகவும் வாசகர்கள் ஆழப்பதிவாகிவிடுவதுடன், அவர்களோடு அருகிருந்து அவர்களின் அனைத்து நிலைகளிலும் ஒன்றித்து வாழும் உணர்வையும் ஏற்படுத்தி விடுகின்றது.

அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட சாராருக்காகவோ, ஒரு குறிப்பிட்ட சாரார் பற்றியோ இலக்கியம் படைக்கவில்லை என்பது ஆழமாக மனதில் கொள்ள வேண்டிய விடயம்.

கருத்தியல், மற்றும் கொள்கைத் தளத்தில் நோக்கின், இவர் இடசாரிச் சிந்தனைகளுடன் ஒன்றித்துப் போனவராக தன்னை வெளிப்படையாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டாலும், இடதுசாரிக் கட்சி அரசியலில் தன்னை ஒரு “இலக்கிய பிரசாரகராக” இனங்காட்டிக் கொண்டதில்லை. இதுதான் அவரது அரசியல் செல்நெறியில் மானுட நேயத்தையும், மானுட விடுதலையையும் முதன்மைப்படுத்தக் காரணமாயிற்று. இதுவே மக்களுக்கான இலக்கியம் குறித்த புதிய கருத்து நிலைகளை வரையறுத்து செயற்பட இவரைத் தூண்டியது எனலாம்.

இந்தத் தூண்டலே இவரது படைப்பு இலக்கிய வெற்றிகளுக்கும், சாதனைகளுக்கும் வழிவகுத்தது என்றே நான் கருதுகிறேன். முரண்பாடுகளுடன் மோதிக் கொண்டே உடன்பாடுகளுடன் கூட இணங்கிச் செயற்படாத தன்மையை பேணிவரும் வரட்டு இலக்கியக் கோட்பாடுகளுடன் இவர் தன்னை அந்நியப்படுத்தியே வந்துள்ளார். இவரது இந்தப் பண்பை, இவரது கதாமாந்தர்களும் வெகுவாகப் பிரதிபலிப்பதை நான் உணர்ந்து இரசித்துள்ளேன்.

எத்தனை கதைகள், எவ்வளவு வேறுபட்ட குணாம்சங்களைக் கொண்ட பாத்திரங்கள், எதுவுமே, எவருமே கற்பனைகளல்ல வெளிப்படையான நிஜமே என்பதை டேவிட் கையாளுகின்ற பாசாங்குகள் அற்ற இயல்பான எழுத்துநடை நிரூபித்து நிற்பதே இவரை மனிதத்தைத் தேடும் மனித நேயப் படைப்பாளியாக முத்திரை குத்திவருகின்றது.

- ராதேயன்

“தமிழ் ஆசிரியர்” என்ற பிரதேச எழுகுழாத்தினர் மேற்கொண்ட சிறு கதையாக்கங்களில் ஆசிரியத்துவ நோக்கும், சமூக முரண்பாடுகளைக் கிளரிச் சுவறவைத்தலும் செழுங்கலவை(Blend) நிலையை எய்தியிருந்தமை முக்கியமான ஒரு வரலாற்றுப்பதிவு.

கனக. செந்திநாதன், பண்டிதர் ச.வே., கே.ஆர்.டேவிட் ஆகியோர் சிறுகதைகளில் அத்தகைய செழுங்கலவைப் பண்பினது நீட்சியைக் காணலாம். அதேவேளை மேற்கூறிய கதை மூவரில் டேவிட் காலத்தால் பிந்தியவர். அவர்கள் பயின்ற காலத்து ஆசிரிய கலாசாலைகள் சமூக முனைப்புடன் மேலைப்புலக்கல்வி உளவியலை ஒன்றிணைத்துக் கையளித்தன. தமிழின் ஆழ்ந்த தடத்தில் ஊறி நின்று நவீன இலக்கிய வடிவங்களுடன் உறவாடும் விசையைத் தூண்டின.

அக்காலத்துக்கல்வி முறையில் எழுச்சி கொண்ட பிறிதொரு பண்பு வாசிப்புத்தளத்துடன் ஆக்கமலர்ச்சி இலக்கியம் தொடர்பான வலுவுள்ள புலக்காட்சியை மாணவரிடத்து வழங்கி நின்றமையாகும்.

நவீன வாசிப்பு நுகர்வோர் மேலுயர்ச்சி பெற்ற எழுத்தாளர்களுள் கே.ஆர். டேவிட்டும் ஒருவர். வாசிப்புச் செயல்முறையைக் குவியப்படுத்தி, கனக செந்திநாதனுக்கு “இரசிகமணி” பட்டம் வழங்கப் பட்டமை, அக்காலத்துச் சஞ்சிகை

ஊடுருவும் சமூகப் புலக்காட்சியை மேலெழப்படுத்திய கே.ஆர்.டேவிட்டின் கதையுரைப்பு

நுகர்ச்சியையும், சுவைப்பையும் தொடர்புபடுத்தி நின்ற குறியீடு எனலாம்.

வாசிப்புச் சுவையுடன் முற்றுப்புள்ளியிடாது, சமூக இருப்பையும் இயல்பையும், ஓலங்களையும் அவலங்களையும் அழகியல் வெளிக்குக் கொண்டு வரும் அடுத்த நகர்வை மேற்கொண்ட எழுத்தாளர்களுள் கே.ஆர். டேவிட் தனித்துவ ஆளுமையினர்.

அவரின் எழுத்தாக்க நீட்சி, வடபுல எல்லைகளையும் கடந்து மலையகத்து வாழ்வுடன் இணைந்து கொண்டமையும் நேரடி அனுபவங்களைக் கலை வெளிக்கு கொண்டு வந்தமையும், இடநிலையை விரிவாக்கமாகவும், கலையாக்க விரிவாக்கமுமாயின.

சிறுகதை வளர்ச்சியின் நவீன விசைகளோடு உறவாடி வருபவர் கே.ஆர்.டேவிட். அவரின் வாழ்வியல் அனுபவங்களுக்கு ஈடு கொடுக்கக் கூடிய கருத்தியலாக அமைந்தது, “ஆவணப்பண்பு செறிந்த நடப்பியல் அணுகு முறை” நவீன உலகின் பரந்துபட்ட சுரண்டலும், உழைப்பின் பறித் தெடுப்பும், மேலாதிக்கமும், அதிகார முனைப்புக்களும், சிறுகதை மற்றும் நாவல் புனைவுகளில் ஆவணம் சார்ந்த நடப்பியலைக் கலை வெளிக்குக் கொண்டு வருதலை விசைப்படுத்துகின்றன.

அந்த வளர்ச்சியில் மாய வித்தை நடப்பியல் (MAGICAL REALISM) என்ற கோட்பாடும் யதார்த்தத்தை விட்டுச் சறுக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

அவரது சமகாலத்தவரான எஸ். பொன்னுத்துரையின் எழுத்துக்களில் ஆங்கில இலக்கியக் கவிப்பின் வழியாகப் பெறப்பட்ட “புனைவியக்கற்பனை (ROMANTIC IMAGINATION) சார்ந்த எழு நடையே மேலோங்கியிருந்தது அந்த எழு நடையின் வீச்சு நடப்பியலைத் திரிபுபடுத்தவும் தயங்கவில்லை.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அனுபவங்களோடு விலகாநிலையில் ஒன்றித்து நின்ற டேவிட்டால் நடப்பியல் புனைவு வெளியை இறுகப்பற்றி நிற்க முடிந்தது.

சிறுகதை என்பது “தனி விளைவின்” (SINGLE EFFECT) வழியாகப் பன்மை விளைவுகளை நோக்கிய நுகர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தமது கதைகளின் வழியா தூண்டிவருபவர் டேவிட்.

வகைமாதிரிக்கு “ஒரு சோறு”, “ஊமைக்காயம்”, “வீதி ஓரத்து மரநிழல்”, “ஒரு தாயின் ஆசை”, “காலம் ஒரு தூரிகை”, “கொதிநீர் குளிர்வதில்லை” முதலாம் கதைகளை குறிப்பிடலாம்.

முதன்மை நிலையான தனித்த விளைவின் வழியாகப் பன்முக விளைவுகளைத் தருபவர் டேவிட் முரணுறு சமூகத்தை நோக்கும்

மடைதிருப்பல் அவரால் மௌனமாக நீட்சிப் படுத்தப்படுகின்றது.

“தனித்த விளைவைச் சிக்கல் நிரம்பிய விளைவுகள் (COMPLEX EFFECTS) நோக்கி நகரவைத்தல், சிறு கதையின் உச்சப் பரிமாணங்களுள் ஒன்றாக முன் மொழியப்பட்டுள்ளது. அதனை வேறு விதமாகக் கூறுவதாயின், சிறுகதை என்பது சொல்லப்படாத காட்சிகளைக் கண்டறிய வைக்கும் மனவிசைப்படுத்தலை உந்தி விடும் குறுவடிவமாகின்றது. மேற்கூறிய கதைகள் சிறுகதை அடைப்பையும் கடந்து, பெரும் சமூகம் நோக்கிய அருட்டலுடன் மன விசையைத் தூண்டி விடுகின்றன.

கதை முடிவோடு சொற்களும் நின்று விடுகின்றன. தேடலை நோக்கிய மனக்கதையாக்கம் நீட்சி கொள்ள வைக்கப்படுகின்றது அந்த நுட்பம் சொற்களின் அருட்டல் நீட்சி எனப்படும்.

அந்த இயல்பு தான் “மின்னல் கதை” (FLASH STORY) யாக்கச் செயற்பாடுகளுக்கு சிறுகதையாக் குணரை இட்டுச் சென்றது.

டேவிட்டின் பன்முகமான சமூக அனுபவங்களின் ஆழமும், அகற்சியும், கதை உள்ளடக்கத்தில் பன்மை நிலை விரிவை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சமூகத்து விளிம்பு நிலையினரின் பன்முக அனுபவங்களையும் தெறித்தெழும் விளைப்பாடுகளையும் வாய்ப்பாடுகளுக்கு உட்படுத்தாது, கொதி நிலைக்கு உருட்டி விடும் கலைத்துவம் கதையின் விபரண நிலையை அழகியல் நீட்சிக்கு நிலை பெயரச் செய்துள்ளது.

அவரின் நீண்டகாலக் கற்பித்தல் அனுபவமும், ஆசிரியத்துவ உளவியலின் ஊடு நிகழ்த்துகையும், (INTERVENTION) கதையாக் கங்களை பொலிவுடன் நிறைவித்துள்ளன. வகைமாதிரிக்கு ஒர் எடுத்துக் காட்டுவருமாறு.

“ஜெகநாதன் ஊமைச்சிரிப்பொன்றைச் சிரிக்கிறான். ஊமைக்கும் ஒரு மொழி இருப்பது போல் சிரிப்பிலுள்ள மொழிகளை கொட்பிரியோ, சுப்பிரமணியமோ, விளங்கிக் கொண்டவர்களாகத் தெரியவில்லை” (கதை: “வயிறுநிறையச் சோறு சாப்பிடுவம்”)

மாணவரின் மௌன மொழியின் உட்பொருளை விளங்கிக் கொள்ளல் ஆசிரியருக்குரிய அறிவைக் பக்குவத்தோடு இணைந்த உளவியற் செயற்பாடு. அவரின் ஆசிரியத்துவம், கதையில் கால்பதிக்கின்றது.

சிறுகதையின் விளைவு, அதில் இடம் பெறும் சிக்கனமான சொற்களைக் கொண்ட மொழித் தூண்களிலே தங்கியுள்ளது. கவிதை மொழி சிறுகதை மொழியில் நேர் கோட்டில் ஒன்றிணைந்து செல்பவை.

டேவிட்டின் செப்பமான மொழி விளைவுக்கு ஒர் எடுத்துக் காட்டுவருமாறு:

“நீ தொண்டனாகவே இரு, தலைவனாக

மதிக்கப்படுவாய், நீ தலைவனாக இருந்தால் தொண்டனாகவும் மதிக்கப்பட மாட்டாய்” எவ்வளவு அழகாகவும் ஆழமாகவும் கூறிவிட்டான், “பற்குணம் தனிப் பார்வையில் காணுகிற ஆழத்தை என்னால் காணமுடியவில்லை” (கதை: “வீதி ஓரத்து மரநிழல்”)

விளிம்பு நிலையினர் அல்லது ஓரங்கப்பட்டப் பட்ட மக்களின் உளவியல் வாழ்க்கையைப் புனைவு வெளிக்குக் கொண்டு வரும் கதைப் பின்னலோடு நிற்பவரே டேவிட். அத்தகைய கலைத்தொழில் நுட்பம், சமூக மாற்றத்தை வருவிக்கும் விசையூட்டலாகவும் நீட்சி கொள்கின்றது. நிலைமாற்றத்தை உருவாக்கும் அனுபவம் (TRANSFORMATIVE EXPERIENCE) என்பது ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் ஓரங்கட்டப்படுதலுக்கும் உள்ளாக்கப்படுபவர்களிடத்தும் முகிழ்த்தெழும் வீரியம் கொண்ட மாற்று அனுபவம்.

சமூக நிலை மாற்றத்தைச் சுலோகங்களாக எடுத்துரைக்காது, ஒடுக்கப்பட்டோர் வாழ்க்கை உணர்வுகளுடன் மனப்பதிவுகளுக்கு உள்ளமைத்து விடுதல் டேவிட்டிடத்து மீண்டெழும் தனித்துவம். சமூக மாற்றத்தை வருவிக்கும் மனக் காட்சிகளுக்கு விசை

யூட்டலைக் கதையுரைப்பின் பாத்திரங்கள் செறிவூட்டி நிற்கின்றன.

கிராமியச் சமூலில் காணப்பெற்ற வளமான கதையுரைப் நுட்பங்களின் ஊறலுடன் நவீன கதையுரைப்பை முன்னெடுத்தல் புதுமையுடன் இணையும் வாய் மொழிக் கலைச் சுவறலாகும். முன்னோர் கதையுரைப்பு நுட்பத்தை உள்வாங்கிக் கதை படைந்தலும் இவரிடத்துக் காணப்படும்பிறிதொருதனித்துவம்.

முன்னோர் கதையுரைப்பு நுட்பத்தில் தொன்மங்களின் பரவல் கதைச் சுவைக்கு விசையூட்டி நிற்கும் விசையுடையது. அதன் செல்வாக்கு டேவிட்டினத்துக் காணப்படுதல் குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக் காட்டாக “ஒரு சோறு” கதையில் வள்ளுவர் ஊசியுடன் சாப்பிடச் சென்ற தொன்மம் கதைப் பின்னலுடன் இயல்பாக இசைவுபட வைத்திருத்தலைக் குறிப்பிடலாம்.

முரணுறு சமூகம் பற்றிய புலக்காட்சியின் மீட்டபுடன் மட்டும் டேவிட்டின் கதைகள் நின்று விடவில்லை. அவை சமூக விமர்சனமாகவும் தலையெடுக்கின்றன.

எட்டு வருடங்களின் பின்னர்... இன்று எனது பாதங்கள் இந்த மண்ணில் பதிகின்றன... எனது உள்ளத்திலும், உடலிலும் ஒரு வகையான பூரிப்பு... பிறந்து கண்திறக்காத நாய்க்குட்டிகள் தட்டுத்தடுமாறி நகர்வது போல்... எனது சிந்தனைகள் நகர ஆரம்பிக்கின்றன.

திருகோணமலை நகரிலிருந்து, கடற்கரை வீதியில் சரியாகப் பத்தாவது மைலில் இக்கிராமம் அமைந்துள்ளது.

“கோபாலபுரம்” இதுதான் இக்கிராமத்தின் பெயர்.

கோபாலரத்தினம் என்றொரு அதிகாரி திருகோணமலையில் அரசு அதிபராக இருந்ததாகவும் அந்த அதிகாரியின் முயற்சியிலேயே இக்குடி யேற்றக் கிராமம் திறக்கப்பட்டதாகவும், அதனால் அவரது பெயரையும் இணைத்து இக்கிராமத்துக்கு “கோபாலபுரம்” என்று பெயர் வைத்ததாகவும் ஒரு வரலாற்றுப்பதிவுண்டு.

“கோபாலபுரம் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை” கடந்த எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இதே பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும், உதவி அதிபராகவும் கடமையாற்றியுள்ளேன். நான் இப்போது நின்று கொண்டிருக்கும் கோபாலபுரம் சந்தியிலிருந்து ஏறத்தாழ கால்கிலோ மீற்றர் தொலைவில் இவ்வித்தியாலயம் அமைந்துள்ளது. இப்பாடசாலையின் விளை

யாட்டு மைதானத்தின் கிழக்குப் பக்கமாக இப்பாடசாலைக்குரிய ஆசிரியர் விடுதி அமைந்துள்ளது. மிகவும் வசதியான ஆசிரியர் விடுதி. இவ்விடுதியில் நான் எட்டு வருடங்கள் தங்கியிருந்திருக்கிறேன்.

நான் இந்தப் பாடசாலையிலிருந்து இடமாற்றம் பெற்று எட்டு வருடங்களாகிவிட்டன. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளதொரு பாடசாலைக்கே எனக்கு இடமாற்றம் கிடைத்தது. அதன் பின் கோபாலபுரக் கிராமத்துக்கு வர வேண்டிய தேவைகள் எதுவும் ஏற்படாததால் திரும்பவும் என்னால் இங்கு வரமுடியாமல் போய்விட்டது.

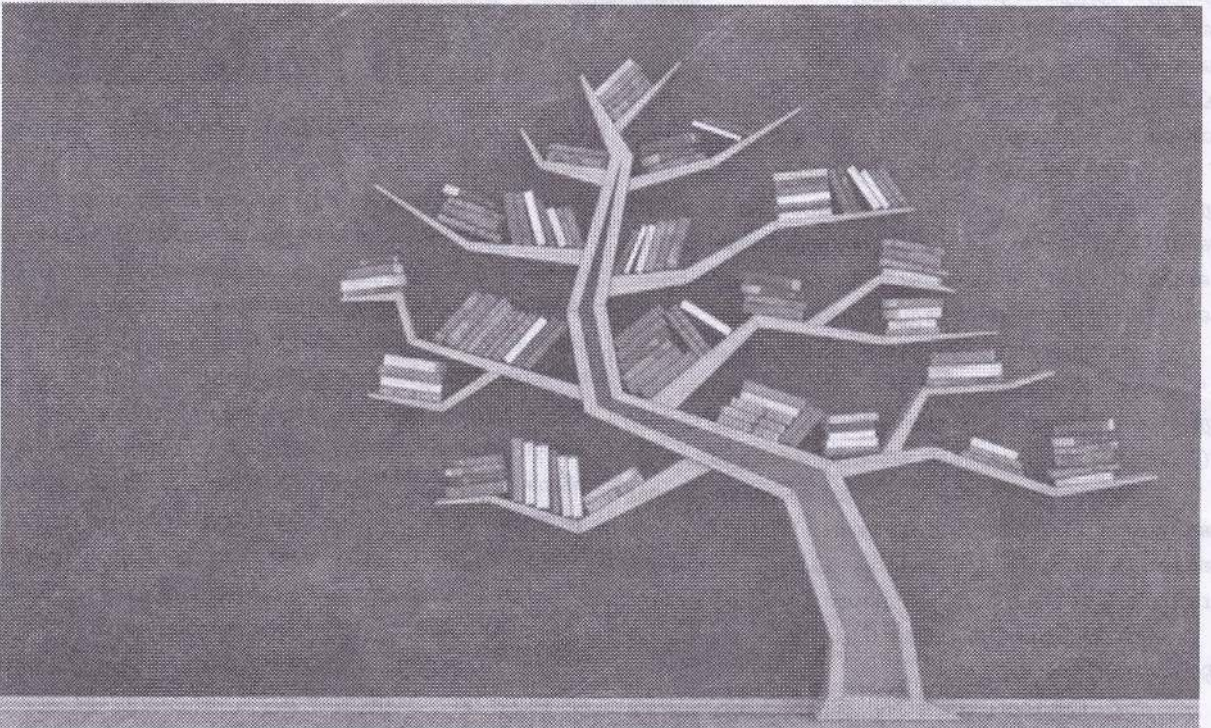
யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கோபாலபுரத்துக்கு வருவதென்பது சாதாரண பயணமல்ல. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஆறு மணித்தியாலங்கள் பிரயாணம் செய்தால் திருகோணமலைக்கு வரலாம். திருகோணமலையிலிருந்து கடற்கரை வீதியில் ஏறத்தாழ முக்கால் மணி நேரம் பிரயாணம் செய்தால் இக்கிராமத்தை வந்தடையலாம்.

பஸ்ஸில் இருந்து இறங்கிய நான் கோபாலபுரம் சந்தியில் நிற்கின்றேன். யாராவது தெரிந்தவர்கள் வரலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பு... பலர் வந்து போகின்றனர். எனக்குத் தெரிந்த, அல்லது என்னைத் தெரிந்த... ஒருவர் கூட இல்லை...!

சந்தியின் இடது பக்க மூலையில் சமதுவின் ரொட்டிக்கடை, வலது பக்கத்தில் நல்லலிங்கத்தின் பல

கற்பித்தல்

கே.ஆர்.டேவிட்

சரக்குக்கடை, பல சரக்குக் கடையை அடுத்து பவளத்தின் வீடு... தொடர்ந்து குடிமனைகள்... இப்போது நல்லலிங்கத்தின் கடைமட்டும்... அதுவும் புதுப்பொலிவுடன் அமைந்துள்ளது. ஏனைய இடங்களெல்லாம் பிரமாண்டமான கட்டிடங்கள்...

கோபாலபுரத்துக்குச் செல்லுகின்ற வீதி கல்லுறோட்டாக இருந்தது... இப்போது மிகவும் அகன்ற தார் ரோட்டாக அமைந்துள்ளது... எட்டு வருடங்களில் எவ்வளவு மாற்றங்கள்...

காலம் தரிப்பதில்லையே...!

நான் கோபாலபுரம் செல்லும் தார் ரோட்டில் இறங்கி நடக்க ஆரம்பிக்கிறேன்.

நான் யாழ்ப்பாணத்தில், சாவகச்சேரியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். எனக்குப் பத்து வயதிருக்கும் போது எனது தகப்பனார் காலமாகி விட்டார். என்னையும், எனது நான்கு சகோதரர்களையும் எனது தாய்தான் வளர்த்தார்.

அம்மா கூலி வேலைகள் செய்துதான் எங்களை வளர்த்தார். எனக்கு மூத்த சகோதரன் ஒருவர் இருந்தார். எனக்கப்போது பதினைந்து வயதிருக்கும், அண்ணருக்கு பதினேழு வயதிருக்கும், அந்த வயதில் அண்ணன் கட்டிட வேலைகள் செய்கின்ற மேசன் தொழிலாளர்களுடன் வேலைக்குச் சென்றார்.

பிற்பகல் ஆறு மணிக்குப் பிறகுதான் அண்ணன் வேலை முடிந்து வீட்டுக்கு வருவார். சீமெந்து படிந்த அவரின் கால்களுக்கு அம்மா கண்ணீர் விட்டபடி நல்லெண்ணை தேய்த்து விடுவா. அந்தக் காட்சி இப்போதும் எனது கண்களில் தெரிகின்றது...

அண்ணனுக்குள் தந்தையான அண்ணன் அவர்!

நேற்றைய தினம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திருகோணமலைக்கு வந்திருந்தேன். திருகோண மலையில் தங்கிவிட்டு, இப்போது இங்கு வந்திருக்கிறேன்

இப்போது காலை ஒன்பது மணியிருக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திருகோணமலைக்கு வருவதிலுள்ள பிரயாணச்சிக்கல்களையும் புரிந்து கொண்டும் நான் கோபாலபுரம் வருவதற்கும் ஒரு காரணமுண்டு.

அந்தக் காரணம்... என் ஆத்மாவோடு தொடர்புபட்டது...! அந்த ஆத்ம உந்தலில் தான் இப்போது இங்கு வந்து நிற்கிறேன்.

எட்டு வருசங்களுக்கு முன்பு நான் இந்தப் பாடசாலையில் கடமையாற்றிய போது, என்னிடம் படித்த மாணவர்களின் பெயர்களை இப்போதும் என்னால் ஒழுங்காகக் கூறமுடியும்! அவ்வளவிற்கு அந்தப் பிள்ளைகளோடு நான் பழகியுள்ளேன்.

அந்த மாணவர்களில் ஒருத்திதான் விஜயகுமாரி...!

அந்த விஜயகுமாரி படித்து... பல்கலைக் கழகம் வரை சென்று பட்டதாரியாகி... இப்போது, இதே கோபாலபுரம் பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறாள்... இந்தச் செய்தியை விஜய

குமாரியே எனக்குத் தெரிவித்திருந்தாள்... அவள் எனது முகவரியைப் பெற்றுக்கொள்ள எவ்வளவோ முயற்சித்திருக்கிறாள்... மூன்று முறை அவளுக்குத் தவறான முகவரி கிடைத்து, அந்த முகவரிக்குத் தான் கடிதம் எழுதி அந்தக் கடிதங்கள் திரும்பி வந்ததாகவும் அவளே குறிப்பிட்டிருந்தாள்.

நான் கடமையாற்றிய பாடசாலையில்... நான் அமர்ந்த அதே கதிரையில்... என்னிடம் படித்த விஜயகுமாரி ஆசிரியையாக அமர்ந்திருப்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை... சாதாரண ஆசையல்ல... எனது ஆத்மாவின் ஆசை... அந்த ஆசையின் உந்துதலால்தான் நான் இங்கு வந்திருக்கின்றேன்...!

விஜயகுமாரி இந்தக் கோபாலபுரக் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவள். இதே கிராமத்துப் பாடசாலையில் படித்து பல்கலைக் கழகத்துக்குச் சென்றவள். இருவயதிலேயே தந்தையை இழந்து, தாயின் மேற்பார்வையில் வளர்ந்தவள்.

இவளதுதாய்... அவள் வித்தியாசமானவள்... கல்வி தான் அவளது உயிர்... தனது மூன்று பிள்ளைகளையும் படிப்பிட்டு... இன்று அந்த மூன்று பிள்ளைகளும் உத்தியோகமாக இருக்கின்றனர்.

விஜயகுமாரி மாணவியாக இருந்தபோது நடந்த தொரு சம்பவம்... அந்தச் சம்பவம் இப்போதும் எனது மனத்தில் ஒட்டிப் போய்க் கிடக்கின்றது.

நான் ஒருமுறை தவணை லீவில் யாழ்ப்பாணம் வந்து, திரும்பிச்செல்லும் போது தமிழ் அகராதி என்ற புத்தகத்தில் பத்துப் புத்தகங்களை வாங்கிச் சென்றேன். மறுநாள் பாடசாலை ஆரம்பம், நான் முதல் நாளே பாடசாலை விடுதிக்கு வந்து விட்டேன். வழமை போல நான் எட்டுமணிக்கே பாடசாலைக்கு வந்து விட்டேன். வரும் போது அந்தப் புத்தகங்களையும் கொண்டு வந்திருந்தேன். யாழ்ப்பாணத்தில் எனது சொந்தக்காசில் புத்தகங்களை வாங்கி அவைகளைப் பொதி செய்து சுமந்து கொண்டு கோபாலபுரம் வருவதென்பது சாதாரண விசயமல்ல... மிகவும் சிரமப்பட்டுத்தான் கொண்டு வந்து சேர்த்தேன்.

மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக இப்படிப்பட்ட சுமைகளைச் சுமப்பதில் எனக்குப் பெரும் மனத்திருப்தி... இந்தப் பத்துப் புத்தகங்கள் வாங்கிய மொத்தச் செலவில் அரைப்பகுதி கூட எனக்கு வந்து சேராது... அதுவும் எனக்குத் தெரியும்... என்னுடைய இந்தச் செயலைப் பார்த்துப் பலர்... என்னோடு கடமையாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் உட்பட... என்னை; நக்கல்! அடித்திருக்கிறார்கள்... இருந்தும் நான் இதைச் செய்கிறேன்...

இதில் எனக்கொரு மனத்திருப்தி...!

தவணைவிடுமுறைக்குப் பின், இன்று பாடசாலையின் முதல் நாள், நான் வழமை போல் எட்டு மணிக்கு வந்து விட்டேன். நான் வரும் போது, நான் யாழ்ப்பாணத்தில் வாங்கிய பத்துப் புத்தகங்களையும் கொண்டு வந்திருந்தேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் சிறுகச் சிறுக வந்து கொண்டிருந்தனர்... சில நிமிடங்களில் நான்

கொண்டு வந்த பத்து புத்தகங்களில் ஒன்பது புத்தகங்கள் விற்பனையாகிவிட்டன. ஒரு புத்தகம் மட்டும் எஞ்சியிருந்தது... நான் அந்தப் புத்தகத்தை விஜய குமாரிக்குக் கொடுத்தேன்.

விஜயகுமாரி அந்தப் புத்தகத்தை வாங்கி சில நிமிடங்கள் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தாள்.

அறு நூறு பக்கங்கள்; விலை... ஆயிரத்து இருநூற்றி ஐம்பது ரூபா...

சில நிமிடங்கள் பார்த்தவள்... திரும்ப என்னுடைய முகத்தைப் பார்த்தாள்... அவளின்ரை முகத்திலை சந்தோசத்தை எதிர்பார்த்தேன்... அவளது முகத்தில் சந்தோசம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாகச் சஞ்சல உணர்வு ரேகைகள் தோன்றி யிருந்தன...

யாழ்ப்பாணத்திலையிருந்து பத்துப் புத்தகங்கள் வாங்கிக்கொண்டு வந்தனான்... ஒன்பது புத்தகங்களை ஆசிரியர்களும், பெரிய வகுப்பு மாணவர்களும் வாங்கிப் போட்டினம்... இப்ப ஒரு புத்தகந்தான் இருக்கு... அந்தப் புத்தகத்தை உங்களுக்கெண்டுதான் நான் வெச்சிருந்தன்... அதை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கோ..." நான் அவளிடம் கூறுகிறேன்.

அவள் திரும்பவும் அந்தப் புத்தகத்தை விரித்து திரும்பவும் அதன் விலையைப் பார்க்கிறாள்.

அவளது முகத்தில் தோன்றியிருந்த சஞ்சலத்தின் அறிகுறிகள் இறுக்கமடைகின்றன...

"...எனக்கு வேண்டாம் சேர்..." அவள் இப்படிக்கூறியபடி என்னிடம் புத்தகத்தை நீட்டுகிறாள். அவளைப் புரிந்து கொள்வதில் எனக்கு எந்தச் சிரமங்களும் இருக்கவில்லை. இந்தப் புத்தகத்துக்குரிய காசைத் தருவதில் தனது தாய்க்கு எவ்வளவு சிரமங்கள் இருக்குமென்பது அவளுக்குத் தெரியும்.

"...விஜயகுமாரி... எனக்குக் காசு தர வேண்டியதில்லை... நீங்கள் இந்தப் புத்தகத்தை வைச்சுக் கொள்ளுங்கோ..." நான் அந்த விஷயத்தைப் பெரிது படுத்திக்கொள்ளாமல் சிரித்தபடி கூறுகிறேன்.

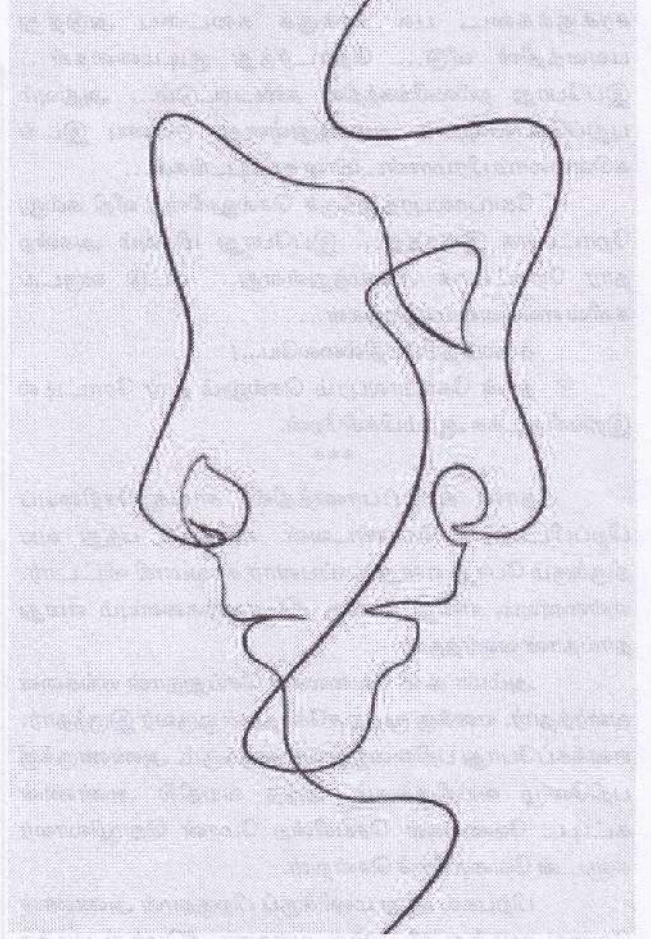
அவளது கண்விழிகள் ஆடாமல் அசையாமல் என்னையே நோக்கியபடி இருக்கின்றன... அவளது கண்கள் இலேசாகப் பனித்து விட்டதையும் நான் அவதானிக்கின்றேன். என் இதயம் அவிந்து போய்விட்டது!

நான் அவளது கைகளைப் பிடித்து, அவளது கைகளுக்குள் அந்தப் புத்தகத்தை வைக்கிறேன்.

இவைகள் நடந்து எட்டு வருசங்களாகி விட்டன... ஆனால் அந்தச் சம்பவம் இன்னமும் எனது மனதில் பசுமையாகவே இருக்கின்றது...

அதே விஜயகுமாரி இன்று... அதே பாடசாலையில் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றுகின்றாள்... நான் அமர்ந்திருந்த அதே கதிரையில் அவள் அமர்ந்திருக்கின்றாள்... எனது உயிர் பூரித்து விட்டது. அந்தக் காட்சியை நேரில் பார்ப்பதற்காகவே இவ்வளவு மைல்களையும் தாண்டி வந்திருக்கிறேன்...!

கோபாலபுரம் சந்தியில் நின்ற நான், பாடசாலை நோக்கி நடக்க ஆரம்பிக்கிறேன். எவ்வளவோ மாற்றங்கள்... மணல் ஒழுங்கையாக இருந்த அந்த வீதி,

இப்போது தார் ரோட்டாக மாறிவிட்டது. நான் பாடசாலையை நெருங்கிவிட்டேன். நான் தங்கியிருந்த ஆசிரியர் விடுதி... அதற்குப் பக்கத்தில் இன்னுமொரு ஆசிரியர் விடுதி நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது... ஆசிரியர் விடுதிக்கு முன்னால் நின்றதொரு வேப்பமரம்... அது சாதாரண மரமல்ல இரண்டு பேர் சேர்ந்து கட்டிப் பிடிக்கக்கூடிய பருத்தமரம்... அந்தமரம் பட்டுப் போய், அதன் அடிமரம் மட்டும் இன்னமும் நிற்கின்றது.

பாடசாலை விடுதியையும் தாண்டி... பாடசாலைக் கேற்றடிக்கு வந்து விட்டேன்...

அப்போது மரத்தால் செய்யப்பட்ட சிறியதொரு படலை இருந்தது... இப்போது பெரிய அளவிலான தொகு "கேற்" போடப்பட்டிருக்கின்றது.

நான் இங்கு கடமையாற்றும் போது அதிபரின் அலுவலகம் இருந்த இடத்திலேயே இப்போதும் இருக்கின்றது. பாடசாலை மண்டபத்தின் இடது பக்க முனையில் அதிபரின் அலுவலகம். அலுவலகத்தையும், பாடசாலை மண்டபத்தையும் ஒரு சுவர் பிரிக்கின்றது. இந்தச் சுவரின் மறுபக்கத்தில் பதினோராம் வகுப்பு அமைந்துள்ளது. பதினோராம் வகுப்பு அரசாங்க பரீட்சைக்குத் தோற்றவுள்ள வகுப்பென்பதால் அதிபர் அந்த வகுப்பைத் தனது மேற்பார்வையின் கீழ் வைத்திருந்தார்.

நான் அதிபரின் அலுவலகத்தினுள் நுழைகின்றேன். அதிபர் என்னை பண்போடு வரவேற்கின்றார்... நான் இங்கு கற்பித்தது பற்றியும், பாடசாலை விடுதியில் தங்கியிருந்தது பற்றியும், முக்கியமாக நான்

விஜயகுமாரியைச் சந்திக்க வந்தது பற்றியும் கூறு கின்றேன்.

“...விஜயகுமாரி ரீச்சர் இப்போது இங்குதான் கடமையாற்றுகிறார்... மிகவும் அடக்கமான, பண்பான ரீச்சர்... அவர் இப்போது பதினோராம் ஆண்டிலை நிக்கிறா...” இப்படிக்கூறியவர் அலுவலகப் பியோனை அழைத்து சோடாவாங்கக் கடைக்கு அனுப்புகிறார்.

“... நீங்கள் இவ்வளவு உயர்ந்த சிந்தனையோடு வந்திருக்கிறீர்கள்... ஒரு சோடாக குடிச்சிட்டு விஜய குமாரி ரீச்சரைச் சந்தியுங்கோ...” சிரித்தபடி அதிபர் கூறுகின்றார்.

அதிபரின் அறையையும், வகுப்புகள் அமைந்துள்ள மண்டபத்தையும் பிரித்து ஒருசுவர் அமைந்துள்ளது. பதினோராம் வகுப்பு, முதலாவது வகுப்பாக அமைந்துள்ளது. அந்த வகுப்பில்தான் விஜயகுமாரி ரீச்சர் கற்பித்துக் கொண்டு நிற்கிறார். அவர் பாடம் நடத்துவது எங்களுக்குத் தெளிவாகக் கேட்கின்றது.

“...பிள்ளைகளே... நாங்கள் இன்று கல்வி கற்பதன் நோக்கங்கள் பற்றிப் படிக்கப் போகின்றோம்... கல்விக்குப் பரந்துபட்ட பல நோக்கங்கள் உண்டு... தனிமனிதனிலிருந்து சர்வதேசம் வரை அந்த நோக்கங்கள் பரந்து பட்டுள்ளன... நான் இங்கு மாணவியாக இருந்த காலத்தில்... யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஜனகன் என்றொரு ஆசிரியர் எங்களுக்கு வகுப்பாசிரியராக இருந்தார்... அவர் எங்களுக்குக் கற்பித்தவற்றைத்தான் நான் இப்போது உங்களுக்குக் கற்பிக்கப் போகின்றேன்...”

... அவர் சிறந்ததொரு எழுத்தாளன்... அது மட்டுமல்ல பரந்துபட்ட அறிவுள்ளவர்... அவர்

கற்பித்தவைகள் இப்போதும் என் மனதிலுண்டு...

கல்விப் பயன்பாடு பலதரப்பட்டவைகளாக இருந்தாலும்... அத்தனையும் தனிமனிதனிலிருந்தே ஆரம்பமாகுகின்றன...

நீங்கள் ஒரு பிச்சைக்காரனைச் சந்திக்கிறீர்கள்... அவன் பசியோடு இருக்கிறான் என்பதையும் புரிந்து கொள்கிறீர்கள்... நீங்கள் நிற்கின்ற சூழலில் சாப்பாட்டுக் கடைகள் இல்லாமலிருக்கலாம்... கிராமப் புறங்களில் நிச்சயமாகப் பலசரக்குக் கடைகள் இருக்கும்... அந்தக் கடைகளில் நிச்சயமாக பாண் இருக்கும்... அரை றாத்தல் பாண் வாங்கி அந்தப் பிச்சைக்காரனைச் சாப்பிட வையுங்கள்...

...அதுதான் கல்வி கற்றதன் பயன்பாடு...

...முதலில் மனிதர்களை நேசியுங்கள்...

அதற்குப் பிறகு... உங்கள் அயலவர்களையும், உங்கள் கிராமத்தவர்களையும், ஏன் தேசியத்தையும், அதற்கு மேலால் சர்வதேசத்தையும் நேசிக்கக் கற்றுக் கொள்வீர்கள்...” வகுப்பு அமைதியாக இருக்கின்றது.

விஜயகுமாரியின் கற்பித்தலைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அதிபர் என்னைப் பார்க்கிறார்...

“...சேர்... இவ்வளவு தூரம் வந்திட்டியள் என்றை வீட்டிலை என்னோடை இரண்டு நாட்கள் தங்கி... இப்பாடசாலை ஆசிரியர்களோடும்... இக்கிராமமக்களோடும் மனம் விட்டு உறவாடி... பெரும் திருப்தியோடு ஊருக்குப் போகலாம்...” அதிபர் கூறுகின்றார்.

எனது சொந்தப் பணத்தைச் செலவுசெய்து, இவ்வளவு தூரம் பிரயாணம் செய்த மன அலுப்பு இப்போது எனக்கில்லை...! (யுவம் கற்பனையில்)

யாழ்ப்பாணம், 1971

மட்டுவினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். மலையகப் பாடசாலை ஆசிரியர்களாக யாழ்ப்பாணத்து ஆசிரியர்களே நியமனம் பெற்று வந்த அந்த நாட்களில் கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களும் நுவரெலியா மாவட்ட பூண்டுவோயா தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியப் பணியேற்றிருக்கின்றார். (1971)

வாத்தியர்களாகவும், வைத்தியர்களாகவும் உத்தியோகமேற்று இந்த மக்களுடன் வாழ்வந்த யாழ்ப்பாணத்தவர்களில் ஒரு சிலரே எழுத்தாளராகவும், இலக்கியவாதிகளாகவும் உயர்ந்து நிற்க ஏனையோர் சம்பளம் வாங்க வந்த உத்தியோகத்தர்களாகவேயிருந்து காணாமல் போய் விட்டனர். ஈரமற்ற நெஞ்சங்களில் இருந்து இலக்கியம் பிறப்பதில்லை. கட்டாந்தரையில் கனிமரம் வளர்வதில்லை என்பதற்கொப்ப.

ஒரு 40, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே: ஒரு அடிமைக் கொலத்திலேயே ; கூலிகளாகவே; ஜீவித்த இந்த மக்களையும் சக மனிதர்களாக மதிக்கவும் நேசிக்கவும், எங்கோ இருந்து வந்த இவர்களுடன் மிகப் பெரிய மனம் இருந்திருக்க வேண்டும். அது நமது டேவிட்டிடம் கூடுதலாகவே இருந்திருக்கிறது.

“உன்னைப்போல் அயலவனையும் நேசி; என்னும் வரம்பற்ற மனம் கொண்ட டேவிட் அவர்கள் இந்த மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள், கொடுமைகள் கண்டு குமுறும் மனம் கொண்டவராகவும் இருந்திருக்கின்றார்.

- தெளிவந்த ஜோசப்

ஏழைகளின் கண்ணீரால் கனத்து நிற்கும் கதைகள் கே.ஆர்.டேவிட்டின் “பாடுகள்” சிறுகதைத் தொகுப்பை முன்வைத்து...

■ மு.அநாதரட்சகன்

ஈழத்து சிறுகதை உலகில் நன்கு அறியப் பட்டவர் கே. ஆர். டேவிட் நீண்ட காலமாக தொகையளவில் நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதைகளை இலக்கிய உலகுக்கு தந்திருப்பவர். அவற்றின் கதை சொல்லும் பாணியின் தனித்துவம் காரணமாக சிறுகதை உலகின் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ள அறுபதுகளில் சுதந்திரனில் “புகலிடம்” என்ற கதையுடன் எழுத்துலகில் பிரவேசித்த கே.ஆர். டேவிட்டின் பயணத்தில் நாவல், குறுநாவல், கட்டுரைகள் எனப்பட தளங்களிலும் இயங்கி வருபவர்.

இதில் வரும் “பாடுகள்” என்பது அவரது இரண்டாவது தொகுப்பாகும். இது கு.வி. அச்சக வெளியீடாக 2012 இல் வெளிவந்தது இதில் 1978 முதல் 2002 வரையிலான கால வெளியில் நாளிதழ்கள், சஞ்சிகைகளில் வந்த கதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. இக்கால எல்லைக்குள் சமூகக்கட்டமைப்பு, மனித இருப்பு, வாழ்வியல் முரண்கள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் கருக்களைக் கொண்ட பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை தாங்கி வந்துள்ளது.

சிறுகதை என்பது சமூகக் கட்டமைப்பின் நுட்பத்தையும், எழுகின்ற முரண்களையும், மனித மன உணர்வுகளையும் வார்த்தைப்படுத்துகின்ற இலக்கிய வடிவமாகும். அவற்றைக் சொல்லுகின்ற நேர்த்தியிலேயே வாசகனின் மனதை ஈர்த்து விடுகிறது. நல்ல சிறுகதைகள் வாசகனிடத்தில் அதிர்வை நிகழ்த்திவிடுகிறது. கூடவே

அகத்தில் புதிய உலகைப் படைத்து விடுகின்றன.

இத் தொகுப்பிலுள்ள பெரும்பாலான கதைகள் வறுமையினால் சிறைப்பட்டிருக்கும் அடிநிலை மாந்தரின் வாழ்வை சித்திரிப்பவையாக உள்ளன. சமூகத்தில் வறுமை என்பது, தீவிரமான பிரச்சனையாக, இருண்ட பகுதியாக உள்ளது. இந்த இருண்ட உலகு தருகின்ற மன அதிர்ச்சி புறக்கணித்து விடக் கூடியதல்ல. அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதிவருபவர் கே. ஆர். டேவிட் தனது கதைகளில் அதனை நெகிழ்வுடன் சித்திரித்துச் செல்கின்றார். இச் சார்பு தான் அவரை “மக்கள் இலக்கியம்” படைப்பவராக இனங்காட்டியுள்ளது. அவ்வகையில், இக் கதைகள் அடிநிலை மாந்தரது அசலான துன்பதுயரங்களை, அவமானங்களை அனுதாபத்துடன் அணுகி சமூக அக்கறையோடு விசாரிக்கின்றன. அத்துடன், வாசகனுக்கு சமூகநலன்குறித்தான ஒரு செய்தியை (message) சொல்லிவிட வேண்டுமென்பதில் தீவிரம் காட்டுகின்றன.

தொகுப்பில் “தாய்மையின் விலை” என்ற கதை, பொன்னம்மா என்ற அபலையின் கதை. தவறான வழியில் பெற்றெடுத்த தன் குழந்தையை விலைக்கு விற்கும் ஏற்பாட்டில் கதை நகர்கிறது. பொன்னம்மாவுக்கு குழந்தையின் பிரிவுத் துயர் கொடுமானது தான். மிச்சமிருக்கும் வாழ்க்கை அதைவிடக் கொடுமானது. ஆயினும் அவளுக்கு வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்றாகி விடுகிறது.

கூடவே, இக்கதை ஏழைகள் பந்தபாசங்கள் அற்றவர்கள், எந்த உடமையும் அற்றவர்கள், அவர்களை எந்த இடத்திலும் புணரலாம், இவர்கள் கேலிக்குரியவர்கள் என்ற மேட்டுக்குடிகளின் மனப்பாங்கினை வெளிப்படுத்துகிறது.

பாத்திரங்களைப்பேச வைப்பதும் ஒரு கலை தான். அவரவர் குணாதிசயங்களுக்கேற்ப அக்குரல்கள் கதைகளெங்கும் ஒலிக்கின்றன. அதனை இக்கதையிலும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இன்னொரு கதை “ஆசைச்சாப்பாடு” என்பது. இறந்த ஆத்மாக்களுக்கான மதச் சடங்கு பற்றியது. இறந்தவர்கள் உயிரோடு வாழும் போது, விரும்பி உண்கின்ற உணவுவகைகளை குறித்த நாளில் தேவாலயத்திற்கு எடுத்துச் சென்று ஏனையவர்களுடன் பரிமாறி மகிழ்வார்கள், இது ஆசைச்சாப்பாடென கிறிஸ்தவ மத வழக்கில் உள்ளது. அந்தோனி என்ற ஏழைமனிதனும் இறந்து போன தன் தந்தையின் ஆத்மாவுக்காக ஆசைச்சாப்பாட்டை மற்றவர்களுக்கு பகிர்ந்து மகிழ விரும்புகிறான், இறுதியில், ஏழை என்பதால் அவனது விருப்பம் நிரையாகி விடுகிறது. கடவுளாலும் கைவிடப்பட்ட பாத்திரமாக அந்தோனி படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

இது போலவே, “பாடுகள்” கதையிலும் வேதா, யூட் வருகிறார்கள். இக்கதைகளில் கடவுள், மதம் என்று பற்றுக் கொண்டு வாழ்கின்ற ஏழைகள் வாழ்வில் மத நம்பிக்கை எவ்வித பற்றுக் கோட்டினையும் வழங்கவில்லை என்பது சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொகுப்பில் மிகவும் இயல்பாக எழுதப்பட்ட கதை “மண்வாசனை” எனக் குறிப்பிடலாம். அரசியல் பழிவாங்கலால் கஸ்டப்பிரதேசமொன்றுக்கு இட மாற்றப்படுகின்ற ஆசிரியர் ஒருவரது முதல் நாள் பாடசாலை அனுபவத்தினை கூறுகின்ற கதையிது. ஐந்தாம் வகுப்பில் “மொனிற்றர்” தெரிவு ஒன்று நிகழ்ந்து, அச்சம்பவத்துடன் கதை இயல்பாக நகர்கிறது. மனிதர்களிடையே போட்டி தலைதூக்க தேர்தல் நடத்த முடிவாகிறது. போட்டியின் போதுபிஞ்சு மனங்களில் விதைக்கப்பட்ட ஊழல், தந்திரம், இலஞ்சம் என்பன நாளைய சமூகத்தில் இவர்கள் எதிர் கொள்ளவுள்ள தேர்தலுக்கான ஒத்திகையோ என ஆசிரியரின் மனம் வியாசூலப்படுவதை கூறுகிறது. கதை சிறிய சம்பவமொன்றை சிறைப்பிடித்து வாசகனிடத்தில் ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விளைகின்றது.

“சீறு வாணம்” என்பது தொகுப்பிலுள்ள அரசியல் கதை. சமகால சமூக அரசியல் இயங்குநிலை சாதாரண மக்களது மனங்களில் கட்டமைத்திருக்கும் கருத்துக்களை விபரிக்கின்றது. நடந்து முடிந்த ஜனதிபதித் தேர்தல் பற்றிய அரசியல் அலசலாக கதை விரிகிறது. சந்தியில் கூடியிருந்தவர்கள் தத்தமது புரிதலுக்கமைய அரசியல் பேசுகிறார்கள். இறுதியில், பக்கமாக ஒதுங்கியிருந்த நடராசரின் பட்டுத் தெளிந்த கூற்று எல்லோரையும் மொளனிக்க வைக்கிறது.

கே.ஆர்.டேவிட்டின் நீண்ட கால ஆசிரியப் பணியின் அனுபவச்சூட்டில் பிறந்த கதைகளென

“கண்ணீர் எப்ப முடியும்”, “மண்வாசனை”, “ஒல்லித் தேங்காய்” என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மானிட சமத்துவத்தை அவாவி நிற்கும் ஆசிரியரிடமிருந்து வெளிவந்துள்ள இக்கதைகள், சிறு பிள்ளைகளின் உளவியல் சார்ந்த விசாரங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

தொகுப்பிலுள்ள பெரும்பாலான கதைகள் தேர்வு செய்திருக்கின்ற உலகம் ஏழைகளது உலகம், பலரும் கவனிக்கத்தவறும் இதனை முக்கியத்துவப்படுத்தி இக்கதைகளை கே.ஆர்.டேவிட் எழுதியுள்ளார். சின்னஞ்சிறு பாலகிருஷ்ணன் தனது மழலை வாய்க்குள் அண்ட சராசரங்களை அடக்கிக் காட்டியது போல இவை நாங்கள் பெரிதும் கொண்டாடுகின்ற உலகின் மறுபக்கத்தினை உணர்த்துகின்றன. கதைகளில் வருகின்ற பாத்திரங்கள் நாம் நிதமும் சந்திக்கின்ற மனிதர்களே. அவை தமக்கேயுரிய குணவியல்புகளுடன் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன், கதைகளில் ஆசிரியரின் அரசியல் பார்வை தவிர்க்க முடியாதவாறு வந்து விடுகிறது. அரசியல் இல்லாத எதுவும் மனித வாழ்வில் இல்லை. அரசியல் என்பதை கட்சி அரசியலாகக் குறுகிப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. அடிப்படையில் டேவிட்டின் அரசியல் என்பதுமாற்றத்துக்கான அரசியல் மாற்றத்துக்கான அரசியலில் இடதுசாரிப் பண்பு தவிர்க்க இயலாதது. இதனையும் இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளில் அவதானிக்க முடிகிறது. நேர் கோட்டுச் சித்திரிப்பும், சமூகப் பார்வையும் கொண்ட இக்கதைகள் முற்றிலும் யதார்த்தவாதப் படைப்புக்களே. அவர் தனது கதைகளில் தூய அழகியலைப் பேசுவரல்ல. சமூக விமர்சனமில்லாத அழகியலை அவரது கதைகளில் காண இயலாது. சில காலங்களுக்கு முன் தமிழில் இனிமேல் யதார்த்தவாதத்துக்கு இடமில்லை. அது புதைக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற குரல் எழுந்தது.

இன்று அந்தக் குரல் அடங்கி மீண்டும் யதார்த்தவாதம் வீச்சுடன் எழுந்துள்ளது. நுட்பமான சித்திரிப்பும், ஆழமும் விரிவும் கொண்ட பல யதார்த்தவாதப் படைப்புக்கள் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. இதற்கு சான்றாதாரமாக ஆதவன் தீட்சண்யா போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். மாறுதல் எனும் மாறாவிதியின் மேல் நம்பிக்கை கொண்ட மக்கள் இலக்கியப் படைப்பாளிகள். கே.ஆர்.டேவிட் போன்றோர் இம் முயற்சியில் ஈடுபடுவது அவசியமானது. சிறுகதையில் வடிவம், உள்ளடக்கம், மொழி, உத்தி, தொனி, சித்திரிப்பு போன்றவற்றில் ஏற்பட்டு வருகின்ற மாற்றங்களை உள்வாங்கிக் கொள்வதும் காலத்தின் கட்டளையாகும்.

இறுதியாக, பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கனின் காத்திரமான அணிந்துரையுடன் வெளிவந்துள்ள இத் தொகுப்பில் ஆசிரியர் தன் வாழ்நாளில் சந்திக்க நேர்ந்த பல்வேறு அனுபவங்களை கதைக்களங்களாக எம்முன் விரித்துள்ளார். அவற்றில் அடிநிலை மக்கள் தம் வாழ்வில் சுமந்து நிற்கின்ற பசி, பட்டினி, பாடுகள், அவமானங்கள், கேலிகள், புறக்கணிப்புக்களை கதைகளாகத் தந்துள்ளார். அவை எமக்கு உணர்த்த விளையும் செய்திகள் முக்கியமானவை.

அச்சில் வந்த
கதைகளை
வாசிப்பதற்கு முன்னர்,
டேவிட் அவர்களுடன்
உரையாடுகையில் பல
கதைகளை
அவரிலேயே நாம்
வாசிக்கலாம். உணர்ச்சி
வேகம் தாளாமல் அவர்
தலையைக் குலுக்கிக்
கொள்வதும், தனது
பெரிய விழிகளை
இன்னும் பெரிதாக
விரிப்பதும்,
“இதுக்கெல்லாம் யார்
காரணம்... எப்படி
அதையெல்லாம்
பார்த்துக் கொண்டு
இருக்கிறது” என்று
உதடுகள் துடிக்க
எம்மைக் கேள்வி
கேட்பதும்
ஒருநாறு
கதைகளுக்கான
முன்னுரைகள்!

“தனியொருவர்” எழுத்தாளர் கே.ஆர்.டேவிட்

■ வசந்தி தயாபரன்

ஓர் எழுத்தாளனுக்கும் அவனது எழுத்துக்களுக்கும் உள்ள நெருங்கிய பிணைப்புக்கு அவனது வாழ்க்கை சான்று பகர்கின்றது. சிந்தனை, செயல், எழுத்து என்பவற்றின் ஒத்திசைவுடன் கூடிய சீரான தாளலயத்தில் ஓடுகின்ற வாழ்க்கைப் பாதை அவனுடையது. எழுத்தாளனும் அவனது எழுத்துக்களும் தம்மிற் பிரிவின்றி ஒன்றாகிவிடுகின்ற அந்த நிலை, மிகவும் அற்புதமானது!

இங்கு “தனியொருவர்” என என்னால் சுட்டப்படுகின்ற எழுத்தாளர் கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களை நினைக்கும் போதெல்லாம், “தனியொருவனுக்கு” என்ற அவரது சிறுகதை எனது நினைவுக்கு வருவதுண்டு. அது குறித்து ஒரு சுவையான நிகழ்வு நினைவில் இனிக்கின்றது! பல வருடங்களுக்கு முன்பு, எனது தந்தையைச் சந்திக்க வந்திருப்பதாகக் கூறிய அந்த மனிதரை நான் முன்னர் எப்போதும் கண்டிருக்கவில்லை. “அப்பா வந்ததும் கே.ஆர்.டேவிட் வந்ததாகக் கூறுங்கள்” என்று அவர் கூற,

“அப்படியானால், தனியொருவனுக்கு என்ற கதையை எழுதியவர் நீங்கள்தானே?” என்று எனது கணவரும் நானும் கேட்க, நெஞ்சுக்குள் புதைந்திருந்த அவரது “எழுத்து” எமது அறிமுகத்தைச் சட்டென்று நிகழ்த்தி வைத்தது.

டேவிட் அவர்களின் “தனியொருவனுக்கு”, “இரண்டு நிர்வாணங்கள்”, என்ற இரு கதைகள் 1987இல் வெளிவந்த “தகவம் பரிசுக்கதைகள் தொகுதி 1”இல் இடம்பெற்றுள்ளன. “செட்டான மொழிநடையும் மட்டான சம்பவத்தொகுப்பும் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஓர் உணர்ச்சிக் காவியம்... மனக்கொந்தளிப்பின் கலை வடிவம்” என்று அவற்றுக்கு ஓர் அறிமுகமும் தகவம் தலைவர் இராசையா அவர்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாவது தொகுதியில் இடம்பிடித்த, அவரது “இரண்டு நிர்வாணங்கள்” என்ற சிறுகதையும், ஆடையின்றிக் காட்சியளிக்கும் இரண்டு உடல்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. சுவமாக வாயைப் பிளந்து கிடக்கும் ஏழைப் பெண்ணின் நிர்வாணத்தைப் பார்த்து அருவருக்கும் சமூகம், கவரொட்டியில் அழகு காட்டும் பெண்ணின் நிர்வாணத்தைப் பார்த்து வாயைப்பிளக்கிறது. ஒன்று சாம்பலாகிறது, மற்றையது விலைபோகிறது. அந்தக் கதையை வாசித்து முடிக்கையில், நாம் எல்லோருங்கூட நிர்வாணமாக நிற்கின்றோம் என்பதுபோல அவமான

உணர்வு எம்மைக் கூனிக் குறுக வைத்துவிடுகின்றது!

சமூகத்தின் அவலங்களைப் பார்த்தும் அனுபவித்தும் பதறியும் பரிதவித்தும் அயர்ச்சியின்றி எழுதிச் செல்லும் எழுத்தாளனின் கைகள், வெள்ளமாகக் கரை புரண்டோடும் அந்த உணர்ச்சிச் சூழல்கள், அந்த எழுத்துக்களை வாசிப்போரில் அவை விளைவித்துச் செல்கின்ற அதிர்வு முதலியன எந்தவொரு வரம்புக் குள்ளும் அடங்கிவிடுவன அல்ல.

1990இல் வெளிவந்த “தகவம் பரிசுக் கதைகள் தொகுதி 2” இலும், டேவிட் அவர்களின் “காலம் ஒரு தூரிகை”, “சமுதாயச் சுருக்கங்கள்” எனும் இரு கதைகள் அடங்கியுள்ளன. 2016இல் வெளியிடப்பட்ட 3 ஆவது தொகுதியிலும் இரண்டு கதைகள் உள்ளன. இந்த மூன்று தொகுதிகளும் ஏறத்தாழ மூன்று தசாப்தகாலப் பரப்பை அடக்கியவை. டேவிட் அவர்களின் எழுத்தும் தொடர்ச்சியாக, அந்தக் காலவெள்ளத்தில் நீந்திக் கொண்டு எம்மை வந்தடைகின்றன என்பதற்கு இவை சான்றுபகர்கின்றன.

எல்லா அனுபவங்களையும் எழுதிவிட முடியாதபடி புறத்தடைகள் இருக்கலாம். ஆனால், அகத்தைக் கொத்திப்பிறாண்டும் அனுபவங்கள், விட்டுவிட முடியாதவை. அவை எழுதப்படவே வேண்டியன, அத்தகைய பன்முக அனுபவத் திரட்சி அமையப் பெற்றவராக டேவிட் அவர்களை நான் காண்கின்றேன். அவர் ஊடாடிய கல்விப்புலமும் வாழிடச் சூழலும் போர்ச் சூழலும். அள்ள அள்ளக் குறையாத அனுபவங்களின் களஞ்சியங்கள். அதனால்தான் டேவிட் அவர்களின் எழுத்தின் ஊற்றுக்கண்கள் இன்றுவரை அடைபடவில்லை, அடைபடவும்மாட்டாது.

அச்சில் வந்த கதைகளை வாசிப்பதற்கு முன்னர், டேவிட் அவர்களுடன் உரையாடுகையில் பல கதைகளை அவரிலேயே நாம் வாசிக்கலாம். உணர்ச்சி வேகம் தாளாமல் அவர் தலையைக் குலுக்கிக் கொள்வதும், தனது பெரிய விழிகளை இன்னும் பெரிதாக விரிப்பதும், “இதுக்கெல்லாம் யார் காரணம்... எப்படி அதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறது...” என்று உதடுகள் துடிக்க எம்மைக் கேள்வி கேட்பதும் ஒருநூறு கதைகளுக்கான முன்னுரைகள்! மற்றவர் துயரை உணர்கின்ற மனம், அதை துடிக்கத் துடிக்க எவ்வித பாசாங்குகளும்ற்று வெளிப்படுத்தும் அவரது பேனா! இதையே, கலாநிதி க.அருணாசலம் அவர்கள், “செயற்கைப்பாங்கு ஓரிடத்திலும் இல்லை” என டேவிட் அவர்களின் எழுத்துக்குறித்த தனது கருத்தாக தகவம் தொகுதியில் பதிவு செய்துள்ளார்.

இன்றைய உலகும் அதன் மனிதர்களும் தமக்காகவும், தம் குடும்பத்திற்காகவும் மட்டுமே சிந்திப்பதும் வாழ்வதும் என்ற அதீத சுயநலப்போக்கினை வரித்துக்கொண்டிருப்பதை நாம் கண் கூடாகப் பார்க்கின்றோம். அதுவே இன்றைய பண்பாடு என்ற “தப்பித்தல்” யதார்த்தமும் எமது முகத்தில் அறைகின்றது. அதற்கு நடுவில், நீண்ட காலமாக தொய்வின்றி ஒலிக்கும் குரல் ஒன்று எமது செவிகளில் உரத்துக்கேட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது. அது,

விளிம்புநிலை மாந்தரின் ஏக்கக் குரலாக, தனித்து விடப்படும் முதியோரின் விம்மலாக, ஓடஓட விரட்டப்படும் சமூகத்தின் அழகையாக, வெப்பியாரங்களாக இன்னும் பலவாக ஒலிக்கின்றது! அது, திடீரென “எங்கிருந்தோ முளைத்த அபூர்வப்பிறவிகளின்” குரலன்று! “சாகா வரம் பெற்ற” ஏதிலிகளின் குரல்! அது, டேவிட் என்ற மனிதரின் எழுத்துக்கள் வழியாக எவ்வித சுருதி பேதங்களும்இன்றி எமது காதுகளையும் இதயத்தையும் வந்து சேர்கின்றது! கே.ஆர்.டேவிட் சிறுகதைகள் என்ற தொகுப்புநூலில், திரு.இ.இராஜேஸ் கண்ணன் “நலிந்தவர்களின் ஈனக் குரலுடன் பரிவு கொள்வதும், நலிவை உடைத்து நிமிரத் துடிக்கும்புரட்சிக்குரலாம் முழக்கமிடுவதும்...”, என்று எழுதியுள்ள வரிகள் எனது இக்கருத்துக்கு வலுச் சேர்க்கின்றன.

எனது தந்தையார், “கடிவாளமிட்ட குதிரை போல” என்ற சொற்றொடரை அடிக்கடி பயன் படுத்தக் கேட்டுள்ளேன். தமக்குச் சுட்டப்பட்ட இலக்கை மட்டும் நோக்கியபடி, அதனை அடைவதே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்து முடித்து விட்டு, வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றவர்களாகச் செம்மாந்து நிற்கும் மனிதர்களின் உலகம்து! அதே உலகில்தான், சமூகப்பிரச்சினைகள் இறுகி உறைந்து கிடக்கும் நிலையிலும், அவற்றின் புதுப் புது வடிவங்களை இனங்கண்டு, அவற்றை மாற்றியமைக்கின்ற இலக்கு நோக்கி, நம்பிக்கையுடன் தனது பேனாவை இயக்குகின்ற எழுத்தாளப் பெருமக்களும் வாழ்கின்றனர்.

எழுபத்தைந்து வயதைத் தொட்டு நிற்கின்ற மூத்த எழுத்தாளர் ஒருவர் குறித்த சிந்தனைகளை எழுத ஆரம்பிக்கையில், தவிர்க்க இயலாதபடி அவரது எழுத்துலகு என்முன்னால் விரிகின்றது. தனது பேனாவின் கோடுகளால் வாழ்வின் அவலச் சித்திரங்களை எமது நெஞ்சில் வெகு இலாவகமாக அவர் வரைந்து விடுகின்றார். பசித்தவனின் முக வாட்டம், ஓரிரு கண்ணீர்த்துளிகள், பாதையில் கிடக்கும் மனிதர்கள் என ஒரு நொடிப்பொழுதில் நாம் கடந்துசெல்கின்ற கணங்கள், அவரால் சரித்திரமாக உருமாற்றம் பெறுகின்றன. அவை நெருப்புக்குள் குளித்து வெளிவரும் கதைகள்!

அவரது எழுத்துக்கள், சமூகமாற்றத்தை அவாவுகின்ற, பிரச்சினைகளைச் சரியாக இனங்கண்டு, தடைகளைத் தகர்த்து, புதிய வழிகளைக் கண்டறிய எம்மைத் தூண்டுகின்ற, படைக்கலங்களாகி விடுகின்றன! எனவேதான், டேவிட் அவர்களைப் பற்றிய மனப் பதிவுகள் அவரது எழுத்துக்கள் என்ற பகைப் புலத்தில் நின்றே சொல்லப்படுவது, தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது.

அவரது இன்னுமொரு பரிமாணத்தை நான் கட்டுவதாயின், இறைவிசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவராக, மனுக்குலத்தை நேசிக்கின்ற ஒருவராக டேவிட் அவர்களை நான் காண்கின்றேன். டேவிட் அவர்களுக்குள் ஒரு நல்லிதயம் படைத்த கிராமத்தான் எப்போதும் விழித்தபடியே இருக்கின்றான். அவனது மனம் இளகிய ஒரு விளைநிலம்! அங்கு பயிராவன மானுடத்தின் மாண்பைப் போற்றும் எழுத்துக்கள்! வாசகரான நாம் பாக்கியவான்கள்.

வரலாறு அவளைத் தோற்று விட்டது சில குறிப்புகள்

■ இ.ச.முரளிதரன்

வீரகேசரிப் பிரசுரமாக 1976 இல் வெளிவந்த நாவலான “வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது” செவ்வியல் பெறுமதி மிக்க படைப்பாக மதிக்கப்படுகிறது. இந்நாவலின் ஆசிரியரான கே.ஆர்.டேவிட் அவர்கள் மலையகத்திலே பணிபுரிந்த காலத்தின் அனுபவத்தினை எழுத்தின் வழியே பதிவு செய்துள்ளார். அம்மக்களின் அனுபவங்கள் எம் அனுபவங்களோடு பொருந்திப் போகாத பட்சத்திலே, பதற்றத்தோடு அணுகும் சாத்தியமற்றது, கலைமன அவிழ்ப்புகளற்றுப் படைப்புப் பூரண திருப்தியினைத் தராது போகலாம். எனினும் நல்லதொரு வாசகன் குறித்த துழலையும் காலத்தையும் உணர்ந்து பயணிக்கும் பக்குவத்தோடு அமைவான். சமனிலை இழப்பால் மர்ம முடிச்சுகள் அவிழ்ந்து எண்ணற்ற அனுபவத் தொற்றுகள் நிகழ்ந்து படைப்புலக நுழைவு எளிதாகும். மனிதகுல மேம்பாட்டினை அவாவுவதாகவே இவரது படைப்புகள் காணப்படுகின்றன.

எனது கல்லூரிக் காலத்தில் கருணைரவி அவர்களின் கையளிப்பால் “ஒரு பிடிமண்” போன்ற கதைகளும், “ஆறுகள் பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை” என்னும் நாவலும் வாசிக்கக்கிடைத்தன. பிற்பட்ட காலத்திலே இலக்கிய ஒன்று கூடல்களிலே சந்திக்க முடிந்தது. தற்பெருமை துளியுமற்ற எளிய மனிதராக இருந்ததால் இயல்போடு நட்புக் கொள்ளும் வாய்ப்பு அமைந்தது. இளையவர்களின் அறிவு நிலைக்கு இறங்கிப் பழகும் பண்பாளராகவும் அவரை இனங்கண்டேன். படைப்புகள் குறித்த

விமர்சனங்களையும் மனத்தடை யின்றிப் பகிர்ந்து கொள்வார். இளையோரின் கருத்துகளையும் செவிமடுத்து, ஆரோக்கியமான விவாதத்தினை முன்னெடுப்பார். இத்தகைய சித்திரமொன்றினையே கே.ஆர். டேவிட் குறித்து என் மனதிலே வரைந்து வைத்துள்ளேன்.

மலையகத்தினை நிர்வாகம் செய்கின்ற அதிகாரவர்க்கத்தின் பிரதிநிதி ஒருவனை சாதாரண குடும்பத்துப் பெண்ணொருத்தி பழி வாங்கும் எளிய கதையினை கதைகூறும் நுட்பத்தினால் நல்லதொரு நாவலாக வடிவமைத்துள்ளார். இன்றைய விமர்சனக் கண்ணாடியோடு நாவலின் வடிவம் - உரையாடல் - பாத்திர வார்ப்பு என்பவற்றை அணுகுதல் பொருத்தமானதல்ல. அதாவது அன்றைய காலத் திரைப்பட மொன்றினை இன்றைய வரைகலை நுட்ப வாய்ப்புகளோடு விமர்சிப்பது போல, இந்நாவலையும் இன்றைய நாவல்களோடு ஒப்பு நோக்குதல் ஏற்படையதன்று. இந்நாவல் வெளிவந்த காலத்தினை நோக்கில் இதன் செம்பெறுமதியை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

மலையகமெங்கும் குளிர் சுவறியிருப்பினும், அக்குளிரைக் கூட வெப்பமானி ஒன்றின் உதவியோடு தான் அறிந்து கொள்கின்றோம். குறைவான வெப்பமே குளிராகும். குளிர் போலியானது. வெப்பமே மெய்மையானது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தகிப்பினை அளவிடுகின்ற வெப்பமானியாக கே.ஆர். டேவிட் அவர்களின் எழுத்து அமைகின்றது. தொழிலாளர்களின் வீழ்ச்சியில் எழுந்து

நிற்கும் தேசமொன்றின் பொருளாதார எழுச்சியினை எழுத்தின் வழியே இனங்காட்டுகின்றார்.

பெருந்தீமையொன்றின் வடிவமாக துரையின் விம்பத்தை கட்டி எழுப்புகிறார். குருவம்மா என்ற கதாபாத்திரத்தை எந்தக் கருவியாலும் மதிப்பிட முடியாத வகையிலே படைத்துள்ளார். அவளது இருமைப் பண்புகள் வாசகருக்கு அதிர்ச்சியினை நல்கினாலும் ஏற்புடைமையற்றதாக இருப்பினும் கதாசிரியரின் புரட்சிக்கான மையப்பாத்திரமாக குருவம்மாவே அமைகின்றாள். குருவம்மாவின் சகோதரியான முனியம்மா துரையால் ஏமாற்றப்பட்டதை அறிந்து கொதித்தெழும் தொழிலாளர்களில் ஒருவனான சேகுவன் கொல்லப்பட, நீதி கிடைக்காத நிலையிலே எவ்வகையான எல்லைக்கும் சென்று நீதியை நாடுகின்ற, தீமையை அழிகின்ற பாத்திரமாக “குருவம்மா” அமைகின்றாள்.

குருவம்மாவின் தெரிவினை திடீர் முடிவாகத் திணிக்காது, அகிம்சைப் போராட்டம், வேலைநிறுத்தம், வேண்டுகோள், கல்லெறி, வன்முறை என்பன தோல்வியடைந்த நிலையில் பெண்ணொருத்தி தன்னுடலையே ஆயுதமாக்கி வெற்றியடைவதாகக் கதையைக் கட்டமைத்துள்ளார். குருவம்மா பழிவாங்கும் போது வாசகனிடமும் கொண்டாட்ட உணர்வு தோன்றுகிறது. அதுவும் ஒருவகை வன்மம் தான். எனினும் கொடுமையின் கருமையைச் சலவை செய்ய வேறு வழிமுறைகள் ஏதும் அவளுக்கு உதவவில்லை என்பதை முன்னரே தெளிவுபடுத்தி விடுகிறார். அதிகார வல்லமைக்கு அடிபணிந்த குழுமத்தில் வாழும் பெண்ணொருத்தியின் மாறுபட்ட எழுச்சி குறித்த பதிவாகவே “நாவல்” விரிவடைகின்றது.

தன்னலம், காமம், அதிகாரம், வன்மம் போன்ற பண்புகளோடு அமைகின்ற மேலாதிக்கத்தினைக் கண்டு சமநிலை இழக்கின்ற கதாசிரியர், கலாசாரக் கவிழ்ப்பினை இலட்சிய வழிக்கு துணைக் கழைத்து கதையின் உச்சத்தினை நிறுவுகின்றார். பெண்ணுடலை நுகர் பொருளாகக் கருதும் துரையின் முடிவுக்கும் பெண்ணுடல் வேட்கையே பின்புலமாகி விடுகின்றது. குருவம்மாவின் தந்தையான பழனியாண்டிக்கும் துரையின் தந்தைக்குமான தியாக உறவு நிலையின் முடிச்சுவிழ்ப்பு கே.ஆர்.டேவிட் தேர்ந்ததொரு கதை சொல்லி என்பதை வெளிப்படுத்தி விடுகின்றது.

இந் நாவலின் மிகப் பெரிய பலமாக கதை நிகழ் பிரதேசத்தினுள் வாசகனை அழைத்துச் செல்கின்ற வகையிலான விபரிப்புகளைக் குறிப்பிடலாம். தன்னுடைய அனுபவத்தினை வாசகனும் பெறுகின்ற வகையிலே மலையகப் பிரதேசப் பதிவுகளைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மலையக மக்களின் துன்பியலை ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் உரிய முறையிலே பதிவு செய்கின்றார். பொருளாதாரச் சுரண்டல் தொடங்கிப் பாலியற் சுரண்டல் வரையாகச் சரியான முறையிலே வெளிக்காட்டியுள்ளார். தொழிலாளர்களின் உழைப்பினையும், திபாகத்தினையும் மதிக்காத முதலாளித்துவத்தினை நுண்மன வெளிப்பாடுகளோடு இனங்காட்டுகின்றார்.

புகையிரதப் பெட்டி போல நீண்ட லயங்கள், மலையகப் பிரதேச ஊர்கள், கவ்வாத்து வெட்டுதல் போன்ற செயற்பாடுகள், புகையிரத நிலையம், நீரோடை, தண்டவாளத்துண்டில் மணியடித்தல் என மலையக மண்ணோடு கலந்த விடயங்களை சரிவரப் பதிவு செய்துள்ளார். வேலைக்காரி, தில்லையம்பலம், காளிமுத்து, கங்காணி உட்பட அனைத்துக் கதாபாத்திரங்களும் உரிய முறையிலே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். மலையக வட்டார வழக்கு ஓரளவு தொனிக்க உரையாடல் கையாளப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சொந்த அனுபவத்திலிருந்து கிளர்ந்து எழுந்த கதாபாத்திரமாகவே சுப்பிரமணியம் என்ற ஆசிரியரை படைத்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். கதையிலே நிகழ்கின்ற தற்கொலைகள் நெருடலாக உள்ளன. கற்பு நெறி குறித்த தெளிந்த பார்வையொன்றினைக் கதையின் உட்சரடாக வைத்த கதாசிரியர் முனியம்மா- குருவம்மாவின் முடிவுகளை தற்கொலையாக்கியமையில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை! முனியம்மாவின் தற்கொலை கதை நகர்வுக்கு மிக அவசியம் என்ற தர்க்கத்தினால் ஏற்றாலும், குருவம்மாவை சிறைக்கு அனுப்பியிருக்கலாமே... என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஆனால் “குருவம்மா” கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களின் கதாபாத்திரம்! அவளது குணாதிசயங்கள் கதாசிரியரால் கொடுக்கப்பட்டவை. அவள் அவ்வாறு தான் செயற்படுவாள் எனும் போது அதனை விமர்சிக்கும் உரிமை மட்டுமே எமக்குள்ளது. மாற்று முடிவினை திணிக்க முடியாது என்ற புரிதலோடு நிறைவு செய்கிறேன்.

ஈழத்து வறுமைப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலை, அவர்களது பசியை தன் படைப்புகள் வாயிலாக உணர்வு பூர்வமாக படம்பிடித்துக்காட்டிய முதற் தர கதை சொல்லியாக விளங்குபவர்கே. ஆர். டேவிட் இன்னொரு விதத்தில் சொல்வதானால் இந்தியாவின் தமிழ் எழுத்தாளரான ஜெயகாந்தன் இந்திய மக்களின் வறுமையை தன் படைப்புகளுடாக வெளிப்படுத்தியவர்களின் முதற் தரமானவர் என்றால், ஈழத்தில் கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களை அவ்விடத்தில் வைத்துப் பார்க்க முடியும்.
- க.பரவந்தரன் -

உருவகக்கதை

மனிதம்

கே. ஆர். டேவிட்

மூன்று வீதிகளின் சந்திப்பு முனை “முற்சந்தி”
இந்த முற்சந்தியை காக்கை தீவுச் சந்தி என்று
கூறுவர்.

இந்தச் சந்தியின் இடதுபக்கமாக, ஓரளவு
விஸ்திரமான ஒரு மண்டபம் அமைந்துள்ளது.

இக்கட்டிடம், காக்கைதீவில் இயங்குகின்ற
மீன் சந்தைக்குரிய கட்டிடமாகும். சந்தை இயங்குகின்ற
நேரங்களில் இக்கட்டிடத்தில்தான் மீன் வியாபாரம்
நடக்கும். அந்தக் கட்டிடத்தை மிகப் பெரும் அளவி
லான எட்டுத்தூண்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. இரண்டா
வது தூணோடு ஒரு கறுப்பு நாயும், மூன்றாவது
தூணோடு கறுப்பில் வெள்ளைப் புள்ளி கலந்த
இன்னொரு நாயும் குந்தியமர்ந்து இருக்கின்றது.

ஏறத்தாழ பிற்பகல் நாலுமணியிருக்கும்.

இந்த நாய்கள் இரண்டும் காக்கைதீவுச்
சந்தையை தங்களின் நிரந்தர வதிவிடமாகக்
கொண்டிருந்தன. இந்த இரண்டு நாய்களோடு இன்னும்
இரண்டு நாய்கள், அந்த இரண்டு நாய்களும் கிராமத்
துக்குள் சென்று விட்டு, பிற்பகல் நான்கு மணியளவில்

திரும்பவும் சந்தை கூடுகின்ற நேரத்துக்கு இங்கு
நிற்குங்கள்.

இச்சந்தையில் மீன் வெட்டிக்கொடுப்பதற்கும்
ஆட்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் மீன் வெட்டும் போது
மீன்குடல்கள் களிக்கப்படும். அந்தக் களிவுகள்
அனைத்தையும் இந்த நாய்கள் தான் சாப்பிடுகின்றன.
நேரம் நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. காக்கைதீவுச்
சந்தியில் இப்போது அந்த நாய்கள் இரண்டையும் தவிர,
வேறுயாருமே இல்லை.

“என்ன கடுமையான யோசினை... அந்தப்புள்ளி
நாய் கறுப்பு நாயிடம் கேட்கின்றது.

“இந்த நாட்டிலை வாழ்ற மனிதர்களைப்
பார்த்துத்தான் சுவலைப்படுகிறேன். கறுப்பு நாய் மிகவும்
வேதனையுடன் கூறு கின்றது.

“அப்படி என்ன நடந்தது?”

“என்னத்தைச் சொல்லுறது... இண்டைக்கு ஒரு
புதுப்பிச்சைக்காரி கையிலை குழந்தையோடே
வந்திருந்து பிச்சை எடுத்ததை அவதானிச்சியா...” அந்த
நாய் குரல் தளதளக்க கேட்கின்றது.

“ஓம்... கண்டனான்...”

“அந்தப் பிச்சைக் காரியின் தோற்றத்தை அவதானிச்சியா...?”

“ஏன் அப்பிடிக்கேக்கிறாய்...”

“அவளின்ரை உடலிலை தசைப் பிடிப்பே இல்லை... எலும்பும் தோலுமாக இருந்தாள்... அவளின்ரை மார்பகங்கள்... சொப்பிங் பாக்கிலை தண்ணியை நிறைச்சுப் போட்டு... கொஞ்ச நேரம் பொறுத்து தண்ணியை ஊத்திப் போட்டு... அந்த பாக்கைப் பார்... அது ஒட்டிப் போய் இருக்கும்... அந்த ஒட்டிப் போன சொப்பிங் பாக்கை போல்தான் அவளின்ரை மார்பகங்கள் இருந்திது... அவளின்ரை உடலிலை இரத்தோட்டம் இருந்தால்தானே அவளின்ரை முலையிலை பால் சுரக்கும்... அவள் போறவை வாறவையிட்டை கைநீட்டிக் கெஞ்சினாள்... அவள் தன்ரை பசிக்காகவும் இல்லை... ஐயா இந்தப் புள்ளைக்கு ஒரு பால்ப்பேணி வாங்க உதவி செய்யுங்கோ எண்டுதான் கெஞ்சினாள்... ஒருதன்கூட ஒரு சதம் போடயில்லை...” அந்த நாயின் கண்கள் கலங்கிவிட்டன.

கறுப்புள்ளி நாய் தலை குனிஞ்சுமெளனமாக இருக்கின்றது.

“...இந்த றோட்டிலை கொஞ்சத்தூரத்திலை ஒரு பள்ளிக்குடம் இருக்கு நேற்றைக்கு மத்தியானம் அந்தப் பள்ளிக்குட சுவரோடை படுத்திருந்தன்... வகுப்பிலை ரீச்சர் படிப்பிச்சுக் கொண்டிருந்தா...

ரீச்சர் பிள்ளையளிட்டைக் கேள்விகள் கேட்டா...

முதலாவது கேள்வி...

வில்வித்தையில் சிறந்தவன் யார்?

“அருச்சுனன்...” மாணவர்கள் பதில் கூறினர்.

இரண்டாவது கேள்வி...

சிறந்த கொடை வள்ளல் யார்?

“கர்ணன்...” மாணவர்கள் பதில் கூறினர்.

மூன்றாவது கேள்வி...

நீதி வழுவாத மன்னன் யார்?

மனு நீதி கண்ட சோழன்

கடைசியாக ரீச்சர் ஒரு கேள்வி கேட்டா... அந்தக் கேள்வி என்றை மனதிலை பெருந் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திப் போட்டிது...!

“அப்படி என்ன கேள்வி...” புள்ளிநாய் மிகவும் ஆச்சரியத்தோடு கேட்கின்றது...

“ஐக்கியத்துக்கு உதாரணமானர் யார்?

“காகங்கள்...” அந்தப் பிள்ளைகள் கூறினார்கள்

“அந்தப் பதில் சரிதானே... அதிலை உனக்கென்ன பிரச்சினை...” அந்தக் காகம் திருப்பிக் கேட்கின்றது.

“வில் வித்தைக்கு, கொடை வள்ளலுக்கு, நீதி வழுவாத மன்னனுக்கு... எல்லாத்துக்கும் மனிதர்களின் பெயர்களைக்கூறி... ஐக்கியத்துக்கு மட்டும்... காகங்கள் என்று எங்களைக் கூறப்பட்டுள்ளது...

...அப்படியென்றால்... ஐக்கியத்துக்கு உதாரணம் காட்டக்கூடிய வகையில் இவ்வளவு காலம் வாழ்ந்த மனிதர்களில் ஒருவர்கூட இல்லையா?...” அந்த நாய் கேட்கின்றது. புள்ளிநாய் தலை குனிந்து மெளனமாக இருக்கின்றது...!

(யாவும் கற்பனையல்ல)

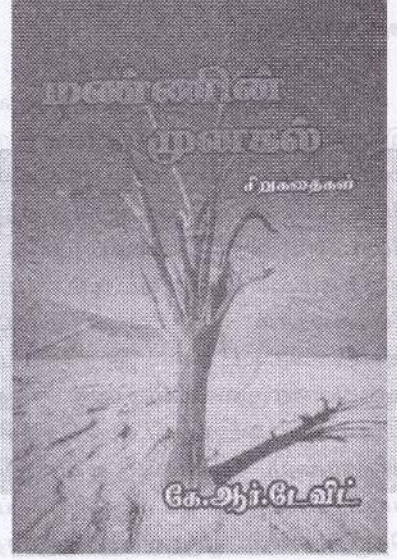

“மணனிள் முனகல்”

சிறுகதைத் தொகுதிபற்றிய

வாசகர் ஔநாக்கிலான கருத்தூடல்

■ இதயராசன்

கே.ஆர்.டேவிட் என்னும் பிரபலமான ஈழத்து எழுத்தாளரின், “மணனிள் முனகல்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியிலுள்ள பதினொரு கதைகளையும் வாசித்தபொழுது, எனக்கு ஏற்பட்ட மனப்பதிவுகளை, வாசகர் ஔநாக்கில் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றேன்.

“ஒரு சோறு” என்ற சிறுகதையை, எனது பாடசாலைக் காலத்தில் வாசித்த பொழுது, இவரது எழுத்தின் வலிமையினாலும், வனப்பினாலும் நான் வசீகரிக்கப்பட்டேன் என்பதுவே உண்மையாகும். பின்னர் இவரது “வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது” என்னும் நாவல், தமிழ் இலக்கணப் புலிகளின் நக்கீர்ப் பார்வையை, இலாவகமாகப் புறந்தள்ளி, தனது இருப்பினை உறுதி செய்தது.

நீண்ட நெடும் எழுத்துப் பணியில், தனக்கென ஓரிடத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ள எழுத்தாளர். இவர் சமூகத்தின் வறுமை, நயவஞ்சகத்தனம் என்பவற்றினை, உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்தும் கதா சிரியர். அந்தவகையில் இச்சிறுகதைத் தொகுதியும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

1. ஊர்வலம் செல்கிறது.

இக்கதையில் பணம்தான் எல்லா வற்றினையும் விட முதன்மையானது என்ற கருத்தாக்கமும், தனது சமூக அந்தஸ்த்து, அதிகார இருப்பு என்பவை சொந்த மனித உறவினையும் விட முதன்மை பெறுவதையும், அதனால் சமூக நீதி, சமூக அறம் போன்றவை புறம் தள்ளப்படுவதையும் சொல்கின்றது.

மேலும் பணத்தினதும், அதிகாரத்தினதும் பலத்துக்கு அடங்கி ஓடுங்கி, அநீதி எனத் தெரிந்ததாலும், தமக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பாதிப்பு வரும் என்ற பயத்தினாலும், சுயநலத்தினாலும் கண்டும் காணாமலும் வாழுகின்ற மனித கூட்டத்தினை உணர்வு பூர்வமாகச் சித்திரித்துள்ளார்.

2. கஸ்தூரி.

அண்ணன் தம்பி உறவு, சொத்துப் பங்கீட்டில் ஏற்பட்ட பிணக்கினால், தீராப் பகையாகின்றன. அண்ணன் மகனுக்கும் தம்பியின் மகனுக்கும் இடையில், குடும்பப் பகை தொடர்கின்றது. தமது வறுமைக்குப் பெரியப்பா காரணம் என்று, அண்ணனை வெறுக்கிறாள் தங்கை.

சொத்துப் பிரச்சினை அடுத்த தலை முறைக்கும் கடத்தப்பட்டு, வன்மமாக மாற்றப்படுகின்றது, என்ற யதார்த்தத்தினையும், இக்கட்டான தருணங்களில் இரத்த உறவு என்பது, தானாடாவிட்டாலும் தசையாடும் என்பதையும் கதை சொல்லியுள்ளது.

3. இதயங்கள் கரைகின்றன.

இங்கு ஆசிரியர் ஒரே வயதுள்ள பணக்காரச் சிறுவனதும், ஏழைச் சிறுமியினதும் வாழ்க்கை நிலையினை, ஒரு தராசில் வைத்து, அதன் ஏற்றத்தாழ்வை - விலைவாசி ஏற்றம், பஞ்சம் என்பவற்றை - மனக்கண்ணில் பதிய வைக்கின்றார்.

அந்த ஏழைச் சிறுமி கஞ்சி குடிக்கின்றாள். பணக்காரச் சிறுவன் எதைச் சாப்பிடுவது என்று தடுமாறுகின்றான். பணக்காரச் சிறுவன்

கேக் வெட்டி, பிறந்தநாள் கொண்டாடுகின்றான். ஏழைச் சிறுமிக்கு தான் பிறந்ததே தெரியாது.

சமூக ஏற்றத்தாழ்வை நெஞ்சில் அறைவது போல் சொல்கிறார். இதற்கான காரணம் முன்வினைப் பயன் என்னும் நம்பிக்கையை கேள்விக்கு உட்படுத்துகிறார்.

4. அதிர்வு

யுத்த காலத்தின் வறுமையினையும், இழப்புக்களையும், கஷ்டங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு, மக்கள் வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்ந்தமையினை, வாழ்வியலுடன் இணைத்துச் சொன்னவகையில் முக்கியத்துவம்பெறுகின்றது.

“அப்பா! குசனிக்கை உப்புக்கூட இல்லை.” காலையில் மகள் கூறிய வார்த்தைகள் வண்டிரிப்பது போல் அவனது உயிர்க் குருத்தை அரித்துக் கொண்டிருந்தது.

என்ற விவரிப்பு, மனைவியை இழந்து மூன்று பெண் பிள்ளைகளுடன் சேர்த்து ஐந்து பிள்ளைகளை, தனி ஒருவரின் உழைப்பில் ஜீவித்தல் என்பதன் கஷ்டத்தை உணரவைக்கின்றது.

ஐயா! வாழைப்பொத்தியை பச்சையாகச் சாப்பிடலாமா? என்ற வினாவும், ஒருவரும் சொல்லித்தரவில்லை பசியில் சாப்பிட்டுப் பார்த்தனான், பனங்குருத்து மாதிரி இருக்குது. என்ற வரிகள் பஞ்சத்தின் கொடுமையினை எம்மையும் உணரவைக்கின்றது.

இக்கதைக்குச் சிகரம் போல் ஒருபகுதி வருகின்றது.

“ஓ! மூத்த மகனைப் படிக்க வைத்து, நல்ல சீதனபாதனம் வாங்கினால் தானே, குமர்களைக் கரை சேர்க்கலாம்.”

என்று, அவன் மகனின் படிப்பில் அக்கறை செலுத்துவதற்கு விளக்கம் சொன்னபோது, அவனது பதில் யாழ்ப்பாணச் சராசரிச் சிந்தனா முறைக்கு நேர்விரோதமாக இருக்கின்றது.

“உப்பிடியான கீழ்த்தரமான எண்ணம் எனக்கில்லை..”

என்ற அந்த வறுமைப்பட்ட தந்தையின் வார்த்தைகள். தன்னைப் போலவே பெண்பிள்ளைகளைப் பெற்று, உழைக்கும் தகப்பனின் நிலையை எண்ணிப் பார்த்து சொன்னதுபோல் உள்ளது. யுத்த தழல் முற்போக்குச் சிந்தனைகளுக்கும் களமாகியிருப்பதைச் சொல்கின்றது.

“பிறைக்கை இலேசாகப்பிடித்து, சைக்கிளை ஆமை வேகத்தில் உருளவிட்டு, காண்டிலை நிதானமாகச் பிடித்து கால்கள் இரண்டையும் நிலத்தில் பதித்து... கைகளிலும், கால்களிலும் நரம்புகள் புடைத்து... நடுங்க சில வினாடிகள் சீற்றிலிருந்து இறங்குகிறான் ஜெயராமன்.”

அந்த ஏழைத் தகப்பனின் தொழில் கஷ்டத்தினை இந்த விவரிப்பு, எம்மையும் கைகால்களை உதறவைக்கின்றது.

5. பாண் போறணை.

“சின்னமணியின் கருப்பையில் குச்சன் கருவானான். பெண்களின் வயிற்றுக்குள் இரைப்பையும் கருப்பையும் மிக நெருங்கியே அமைந்துள்ளன. கருப்பைக்குள் கிடந்த குச்சன், இரைப்பையின் பசிவெக்கையில் வெந்து... குறண்டி.. முகட்டிலிருந்து விழுந்த எலும்பும் தோலுமான எலிக்குஞ்சு போல்.. குச்சனும் எலும்பும் தோலுமாக தும்பிப் போய் சின்னமணியின் வயிற்றிலிருந்து பூமியில் விழுந்தான்..”

ஐந்தாம் வகுப்புப்படிக்கும் ஏழைச் சிறுவனின் நிலைமையினை தனக்கே உரிய விபரிப்புடன், கதையை நகர்த்துகின்றார் ஆசிரியர்.

புத்தளத்தின் கடற்கரையினை யதார்த்தமாக விபரிப்பதுடன் ஆரம்பிக்கும் கதை, மூவின மக்களுக்கும் வறுமை பொதுவானது. அதன் உணர்வுப் பிரதிபலிப்புகளும் ஒன்றானது என்பதை, குச்சன் என்னும் மீன் விற்கும் சிறுவனதும், கபிரியேல் என்னும் பாண் விற்கும் தொழிலாளியினதும் ஒரு காலைப் பொழுதின் விபரிப்புடன், பல பிரச்சினைகளை கேள்விக்குட்படுத்துகின்றார் ஆசிரியர்.

“ஜேசு கூட ஒரு முறைதான் முள் முடி தாங்கினார். ஒருமுறை சிலுவை சுமந்தவர். ஆனால் எங்களுக்கு...” என்று ஏழைகளுக்கு விமோசனமே இல்லாத யதார்த்தத்தைச் சொல்கின்றது கதை.

6. உணர்வுகள் கட்டுடைத்தால்..

ஏழை அப்பக்காரியிடம் அப்பம் வாங்கிச் சாப்பிட்ட பணக்காரர் ஒருவர் அதற்கான இரண்டு ரூபாவைக் கொடுக்கவில்லை. மாலையில் காசுகேட்ட போது, ஐம்பது சதம் குறைத்துக் கொடுக்கின்றார். அவன் மீதிக் காசைக் கேட்டபோது, தகாத வார்த்தைகளால் திட்டி, தனது பணக்காரக் திமிரை வெளிப்படுத்தி, அந்த ஏழையை நோக்கிப்பதே கதை.

வறுமையிலும் நேர்மையாக உழைத்துச் சீவிக்கும் ஏழைகளை, தகடுத்தனம் பண்ணிப் பணக்காரர் ஆனவர்கள், ஏழைகளின் நேர்மையையும், உண்மையான உழைப்பையும் பழிக்கின்ற திமிர்த் தனத்தை கதை நன்றாகவே சித்திரித்துள்ளது.

7. மிசின்பெட்டி.

ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தின் வறுமையும், அம்மாவும், அப்பாவும் வாழும் வாழ்க்கையும், அதனை அவதானித்து வளரும் சிறுவர்கள், தமது விளையாட்டில் அதனைப் பிரதிபலிப்பதுதான் கதை.

தனது வேலையைச் சலிப்பில்லாம் சோர்வில்லாமல் செய்யும் ஒரு தொழிலாளி, வேலை இடத்திலும் சரி, வீட்டிலும் சரி, ஒரு மெசின் பெட்டிபோல சுமைகளைச் சுமக்கின்ற வாழ்நிலை சித்திரம் போல் பதிவுசெய்கின்றது கதை.

8. நாப்பூளை.

சந்தையில் தேங்காய் விற்கும் பெண்ணின் மகள்

கஷ்பட்ட்டு படித்து பட்டம் பெற்றும் அரசு வேலை கிடைக்காமல் கிடைத்த வேலைகளைச் செய்கின்றான். தேர்தலுக்கு உதவுவதன் மூலம் ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்து அவன் உயர்கின்றான். அவனை ஊர் பழிக்கின்றது. விலைபோனதாக.

நாட்டு நிலையால், தந்தை காணாமல் ஆக்கப்பட, ஏழ்மையில் வீழும் குடும்பத்துச் சிறுவன், பசியோடும் படிப்பதற்கு ஆசைப்படுகின்றான். சமய நிறுவனம் ஒன்று, கல்விக்கும் வறுமைக்கும் உதவுகின்றது. தமக்கு ஆதரவளித்த சமயத்தில் சேர்க்கின்றது, அந்தக்குடும்பம்.

அச்சிறுவனை சமூகம் பழிக்கின்றது. ஆனாலும் அதனைச் சகித்தபடி அச்சிறுவன் கல்வியைத் தொடர்கின்றான். இவ்விரண்டு பேருக்கும் கஷ்டப்படும் போது உதவாத சமூகம், தமக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது பயன்படுத்திக் கொண்டதை கேள்விக்கு உட்படுத்தி விமர்சிக்கின்றது.

சமூகத்தின் இரட்டை நிலைப்பாட்டினையும். விழுந்த பாட்டிற்குக் குறி சுடுகின்ற பண்பினையும் கதை சிறப்பாகச் சித்தரிக்கின்றது.

9. சிறைக் கதவுகள் திறந்து கிடக்கின்றன.

இருக்க இடமில்லாமல் துரத்தப்பட்டு ஒரு சிறு நகரத்தில் வாழ்கின்ற குடும்பம். காட்டில் வறிகுவெட்டிச் சீவிக்கின்றனர். விபத்தில் கணவன் இறந்தபோது, கணவனை இழந்த தாய், ஒரு பெண் பிள்ளையுடன் உழைத்து வாழ்கின்றாள்.

விறகு வெட்டுவது சட்டவிரோதமாக்கப் பட்டதால், பிழைக்க வழியில்லாமல், காட்டில் விளைந்த கஞ்சாவை விற்பது, சீவியத்தைத் தொடர்கின்றனர் தாயும் மகனும் மாறிமாறிப் பல தடவைகள் சிறை செல்கின்றனர்.

உழைத்து வாழ்கின்ற மனப்பாங்கு உள்ளவர்களை, அதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்கா விட்டால், தமக்கு கிடைத்தது எதனையும் செய்து வாழ நிற்பந்திப்பது யார்? என்ற வினாவினை எழுப்புகின்றது கதை.

10. கண்ணீர் கொந்தளிக்கும்.

ஏழைகளாக இருந்து, துன்ப துயரங்களில் அல்லலுற்றாலும், அதிஷ்டவசமாக ஒரு உயர்ந்த வாழ்க்கை கிடைத்தவுடன், தனது முன்னைய வாழ்வு, தன்னோடு ஒத்தவர்களின் கஷ்டங்களை முற்றாகவே மறந்து விடுகின்றனர்.

பின்னர் பரம்பரைப் பணக்காரரையும் விஞ்சிய பணக்காரத்தனத்தையும், மனப்பாங்கினையும் பெற்று, ஏழைகளை உடலாலும், உள்ளத்தாலும் கசக்கிப்பிழிகின்ற குரூரத்தை, மனதில் ஆணியடித்தது போலச் சொல்லியுள்ளது கதை.

11. மண்ணின் முனகல்.

இராணுவ நடவடிக்கையால் இடம் பெயர்ந்து, அல்லலுற்று சொந்த ஊருக்குத் திரும்பி, இயல்பு வாழ்வுக்குப் படிப்படியாக எல்லா வசதிகளும் ஏற்படுத்தப் பட்டன.

அதே நேரம் வன்னிக்குப் போன சனம், அடிப்படை வசதியும் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். அந்த மக்களுக்கு உதவ, நிதி சேகரித்து வந்தவர்களிடம். நிதி வழங்க மறுத்து வாக்குவாதப்படுகின்றனர் சிலர். ஒருவர் தனது தந்தைக்கு கல்லறை கட்ட வைத்திருந்த பணத்தை எடுத்துக்கொடுக்கின்றார்.

ஈழப்போராட்ட காலகட்டத்தில் நிலவிய இருவிதமான மனநிலையை இக்கதை பிரதிபலிக்கின்றது.

நிறைவாக.

பதினொரு கதைகளிலும் இறுதிக் கதை ஈழப் போராட்டத்தில் இடரினை எடுத்துக் காட்டுவதாகவும், முதற்கதை சொத்துக்காகச் சொந்தத்தையே ஏமாற்றுவதையும், ஏனையவை எல்லாம் வறுமையின் பல பரிமாணங்களைச் சொல்வதாகவும் உள்ளன.

நீண்ட கால உள்நாட்டுப் போர்ச் சூழலால் மக்களோடு, மண்ணும் முனங்குவதைச் சொல்ல முற்படுகிறார் கே.ஆர்.டேவிட்.

வரக்க ரீதியில் ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்காகவும், தேசிய ரீதியில் ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்காகவும். பிரதிநிதியாக நின்று எழுத ஆசைப்படும் நண்பர் டேவிட். ஆத்திரம் நிறைந்த கோபக்காரனாக சில எழுத்துக்களில் நிமிர்ந்து நிற்கின்றார். அவை யாவும் உஷ்ண வரிகளாகவே எழுத்தோட்டம் கொள்கின்றன. இவரது எழுத்துப் பார்வையில் இருப்பை இழந்த மக்கள் தங்கள் தேசிய கௌரவத்தைப் பெறுவதற்கான நோக்கத்தை அடைவதே தேவையாக இருக்கின்றது. இவரது சிறுகதைகளின் அடிநீரோட்டம். சமூக நன்மையைக் கருதி, சமூக விமர்சனம் செய்வதாக உள்ளது. எல்லாக் கதைகளிலும், விமர்சன யதார்த்தவாத படைப்புமுறை(Critical realism) இருப்பதைக் காணலாம்.

- மு. சிவலிங்கம்

வலிசுமந்த மக்களின் வேதங்களாக கே.ஆர்.டேவிட்டின் எழுத்துக்கள்

மக்களிடம் இருந்து
மார்க்சியக்கோட்பாடுகளை
மனங்கொண்டு
எழுத்து வாகனத்தில் ஏற்றி
இலக்கிய வலம் வந்த
எழுத்துலக ஜாம்பவான்

விழிம்புநிலை மக்களின்
விழி நீரைத் துடைக்கவென
எழுத்து ஆயுதத்தை
ஏந்தி நடந்த
எழுத்துலகப் போராளி!

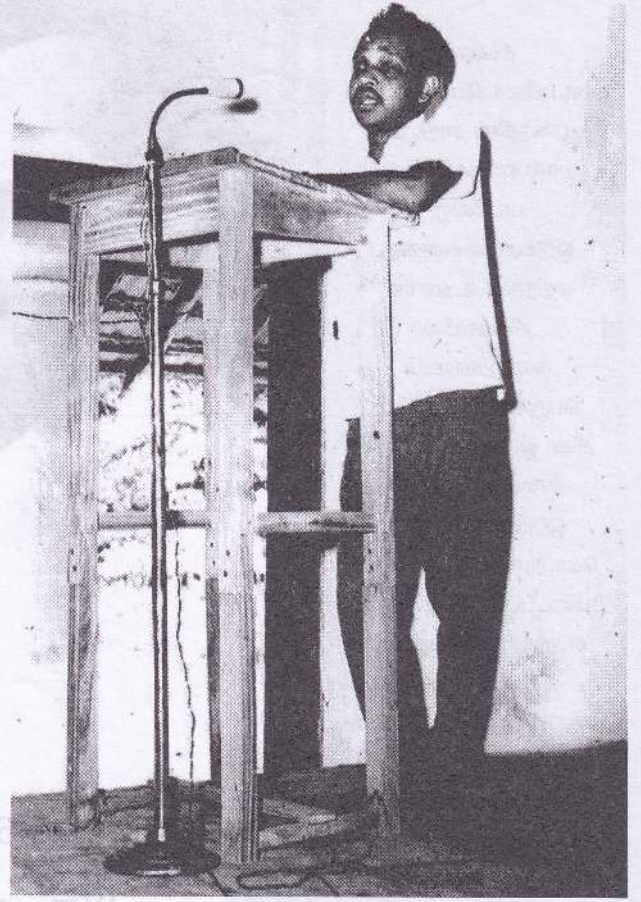
சமூகத்தின் பொது வெளியில்
ஓரங்கட்டப்பட்டு
அடிமை குடிமைகளாக
அல்லலப்பட்ட,
நலிவுற்ற மக்களுக்காய்
எழுத்தாழியம் செய்தவர்

வறுமையின் கோர்ப்பிடிக்குள்
சாதியச் சிலுவையினைச்
சுமந்த மக்களின்
துன்பப் பாடுகளை
தோலுரித்துக் காட்டிய
எழுத்துலக மேய்ப்பர்

மந்துவில் தொடக்கம்
மலையகம் வரையும்
மீளா அடிமைகளாய்
நலிவுற்றுக் கிடந்த
நம்ம சனங்களை
கதாமாந்தர்கள் ஆக்கி
அவர் கண்ணீர்க் கதைகளை
காவியமாக்கிய
மக்கள் கலைஞர் இவர்

நலிவுற்ற மனிதரின்
உரிமைக் குரலோன்...!
பட்டாளி வர்க்கத்தின்
புரட்சிக் குரலோன்...!
முதலாளி வர்க்கத்தை
எதிர்க்கும் குரலோன்...!
மனிதம் நிறைந்த
மக்கள் குரலோன்...!

சிறுகதை என்றும்
நாவல், குறுநாவல்
விமர்சனம் என்றும்
பல இலக்கியத்தாளங்களில்
வலம் வந்த
இலக்கியப் பிரம்மா
கே.ஆர்.டேவிட் ஆவார்

ஈழத்து இலக்கிய வானில்
அரை நூற்றாண்டு காலமாய்
நலிவுற்ற மக்களின்
விடிவெள்ளியாய்
மார்க்சிய ஒளியைப்
பரப்பிய இலக்கியமாமணி.

“ஆசிரியம்” அவருக்கு
அறிவு தந்தது!
அது உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக
பதவி தந்தது!
இலக்கிய வானம்
அவரது ஆளுமை கண்டு
நட்சத்திர எழுத்தாளராக
உயர்வு தந்தது.

கே.ஆர்.டேவிட் அவர்கள்
தர்மம் நிலைக்கவும்
அதர்மம் அழியவும்
பேனா என்னும் எழுத்தாணியை
மிகக் கவனமாகப் பிடித்தவர்!
அவரது இலக்கியப் படைப்புகள்
வலி சுமந்த மக்களின்
வேதங்களாக
என்றும் நிலைக்கும்.

வட அல்வை க.சின்னராஜன்

அவரது
படைப்பிலக்கியப் பார்வை
சமூகத்தின் சாதி, மத,
பால் வர்க்கம் என
பல்வேறு
ஒடுக்குதல்களுக்கு
எதிரான உணர்வு
நிலையில்
கலை வடிவம்
பெறுவது போலவே
இன ஒடுக்குதல் மீதும்
அமைகிறது. இன
ஒடுக்குதல்களின்
கொடுங்களை மட்டும்
படைப்புக்களின் கருப்
பொருளாக்குவதுடன்
அமையாது,
அக்கொடுங்களுக்கான
காரணிகளையும்
கதைப்போக்கில்
வாசகரின் ஆழ்மனதில்
தட்டி எழுப்பிவிட்டுச்
செல்லும் எழுத்து
வடிவம் இவருடையது.

மாற்றத்தை விரும்பும் மக்கள் சார்பான கே. ஆர். டேவிட்டின் படைப்புகள்

■ க.தணிகாசலம்

“தர்மம்” எனக்கு வறுமை
கற்பித்த பாடம்.” என தனது
இலக்கியப் பணியை இன்றும் அதே
தர்மத்துடன் தொடரவிரும்புவதாகக்
கூறும் கே. ஆர் டேவிட்டின் வெளிப்
படையான கூற்றுக்கள் அவரது
இலக்கியப் படைப்புணர்வின் ஆதார
சுருதியாக அமைந்துள்ளன. காலத்
துக்கும் இடத்துக்கும் ஏற்ப தர்மத்தின்
பொருள் வேறுபட்டாலும் “தர்மத்தின்
வாழ்வு தனை சூது கௌவும், தர்மம்
மறுபடி வெல்லும்” என்ற பலரும்
அறிந்த, பாரதி மீள் நினைவூட்டிய
“பாஞ்சாலி சபத”த்தின் கவிதை
வரிகளை இவை எண்ணவைத்து
எதிர்காலத்துக்கான நம்பிக்கையை
தருவதாக அவ்வரிகள் அமை
கின்றன.

பிரான்ஸ் நாட்டில் அன்று
பசியால் வாடிய விவசாயிகள், தொழி
லாளர்கள், பல்வேறு ஒடுக்குதல்

களுக்கு உட்பட்ட தரப்புக்களுடன் ஒன்றிணைந்து
மன்னராட்சிக்கு எதிராக எழுந்த போதுதான்
பிரெஞ்சுப் புரட்சி வெடித்தது. “சுதந்திரம்,
சமத்துவம், சகோதரத்துவம்” என்ற அதன்
இலக்கை முன்னெடுக்க உதவும் மக்களாட்சி
முறைமை மலர்ந்தது. பரலோகத்திலும் சாம்ராட்சி
யத்தையே கட்ட நினைத்த மதங்களின் மாயையான
விடுதலைக்குப் பதிலாக மண்ணில் மனிதர்களின்
விடுதலையை எண்ண வைத்தது பிரெஞ்சுப் புரட்சி.
அந்த எண்ணமும் உணர்வும் அன்றைய உழைக்கும்
மக்கள் அனுபவித்த ஆற்றொணாத் துயர்களும்,
அவற்றைப் பிரதிபலித்த சிந்தனையாளர்கள்,
எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் பலவும் அச்ச
வடிவில் அரங்கேறி உலகெங்கும் வலம் வந்த போது
தான் சாதாரண மக்களுக்கான இலக்கியங்கள்
பிறந்தன.

அதனைத் தொடர்ந்து மீண்டும் அம்
மக்களாட்சி முறைமையின் உயரிய இலக்குகளை
யும், உழைக்கும் மக்கள் வாழ்வையும் காலில் இட்டு
மிதித்த முதலாளித்துவ அமைப்புக்கு எதிராக
ருஷ்யாவில் ஒக்ரோபர் புரட்சி எழுந்தது. அவ்

எழுச்சியுடன்தான் மக்கள் விடுதலைக்கான இலக்கியமான மக்கள் இலக்கியம் மலர்ந்தது. “இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சமைக” எனான பழைமைவாத மத, கலை பண்பாட்டுச் சிந்தனைகளை பக்கபலமாகக் கொண்டு எழும் வல்லாதிக்க சக்திகள் இலகுவாக அதிகார அரங்கில் இருந்து அகல்வதில்லை. அவற்றின் தாக்கங்களால் மக்கள் இலக்கியம் சற்று தளர்ச்சி அடைய, தனி மனிதவாத இலக்கியங்கள் தலையெடுத்தன. இன்று மக்களாட்சி ஜனநாயகம் என்பன உலகெங்கும் பின்னடைவைச் சந்தித்து வரும் நிலையில் மக்கள் விழிப்புணர்வு பெறவும், ஜனநாயக முறைமையை பாதுகாத்து முன்செல்லவும் மீண்டும் மக்கள் இலக்கியத்தின் அவசியம் உணரப்படுகிறது.

மக்களின் வாழ்வு இன்றும் வறுமையும், ஏற்றத் தாழ்வுகளும், ஒடுக்குமுறைகளும் நிறைந்த, இறுகிய சமூகக் கட்டமைப்புக்குள் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. இச்சமூக சமூக அமைப்பு நீளும் மனிதத் துயர்களின் பிறப்பிடமாக இன்றும் உள்ளது. இவற்றின் இருப்புக்குக் காரணமாக அமையும் பொருளாதாரப் போட்டிகளும் இவற்றால் விளையும் பேதங்களும், தீராத பூசல்களும், தொடரும் பேரழிவு யுத்தங்களும், புலம் பெயர், அகதி வாழ்வுமாக இன்றுவரை தொடர்கின்றன.

இதன் தொடர்ச்சி மனிதன் உட்பட அனைத்து உயிரினங்களின் வாழ்வுக்கும் களமாக அமையும் பூமியின் இயற்கை மீதும் பாதிப்பைச் செலுத்துகின்றன. இயற்கை வளங்கள் மீது கட்டற்ற மனித வாழ்வின் போட்டிகளால், பெரு இலாபச் சுரண்டல்களால் ஏற்படுத்தப்படும் காயங்கள் பூமியில் எமது எதிர்கால சந்ததிக்கான வாழ்விடத்தை கேள்விக்கு உட்படுத்துகிறது. அத்துடன் இன்றைய கொரோனா பெருந்தொற்றின் பரவலும், அதனால் ஏற்படும் உயிர் இழப்புக்கள், பொருளாதார மந்தநிலை, வேலையின்மை, வறுமை என்பனவும் மேலும் அதிகரித்து உலக மக்களை பெருந்துயரில் ஆழ்த்தி நிற்கின்றன.

இன்றைய மானுட யதார்த்தத்தின் வெட்டு முகத் தோற்றமாக வெளிப்பட்டு நிற்பவை இவையாகும். இன்றைய கலை இலக்கியங்களின் யதார்த்தக் களங்களாகவும் இவை அமைகின்றன. கே. ஆர். டேவிட்டின் கதைகளிலும் இதுபோன்ற யதார்த்த நிலைகள் வெளிப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வான சமூக அமைப்பால் பெருலாபம் அடையும் அதிகாரத்துவ சக்திகள், இவ் யதார்த்தத்தை மக்களிடம் தொடர்ந்து

மறைத்து வருகின்றன. இவற்றை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அமானுட சக்திகளின் மாற்ற முடியாத விதிகளாக இன்றும் மக்களை நம்பவைக்கின்றன. இவற்றுடன் இணைத்து, அதீத தனிமனித உணர்வு, நுகர்வுப் பண்பாடு என்பவற்றை திணிப்பதற்கு இலத்திரனியல் ஊடகங்களின் துணையுடன், கலை இலக்கியங்களையும் தமது பலம் வாய்ந்த கருவிகளில் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளன.

கே. ஆர். டேவிட்டின் “இரண்டு நிர்வாணங்கள்” எனும் சிறுகதை முதலாளித்துவச் சுரண்டலால் ஏற்படும் “நிர்வாண” நிலையை அம்பலப்படுத்தி நிற்கிறது. மனித உடலை மூடும் ஆடை விலகலைக்கூட எவ்வாறு தனது வளர்ச்சிக்கும், இருப்பைக் காப்பதற்கும் பயன்படுத்துகின்ற தென்பதை இக்கதை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. சுரண்டல் அமைப்பின் விதியால் “பசி”யின் கொடுமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு இறந்தவளின் பிணம் பஸ்நிலையத்தின் ஓரத்தில் கந்தலாடை அகன்று நிர்வாண நிலையில் கிடக்கிறது. அதனை மூடி மறைப்பதற்கு அவளோடு கூடி வாழ்ந்த குச்சன் பல முயற்சிகள் செய்து தோற்றுப் போகிறான். இறுதியில் அப்பொழுதுதான் ஓட்டப்பட்ட நிர்வாணத்திரைப்படப் போஸ்டரை குச்சன் உரித்து பிணத்தை மூடிவிடுகிறான். தியேட்டர் முதலாளிகாரில் வந்து இறங்குகிறார். அவரது எச்சரிக்கையால் குச்சன் பிணத்தை போர்த்தியிருந்த போஸ்டரை எடுத்து தட்டியில் மீண்டும் ஓட்டி விடுகிறான். பஸ்நிலையத்தில் இந்தச் சமூக அமைப்பால் உருவாக்கப்பட்ட இருவகை நிர்வாணங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்படுகின்றன. குச்சனுக்கும் தியேட்டர் முதலாளிக்கும் இடையில் அர்த்தம் நிறைந்த உரையாடல் தொடர்கிறது.

“டேய்.. குச்சா பூரணத்தின்ரை உடலை நிர்வாணமாய் இந்த உலகம் முழுக்கக் கொண்டு திரிஞ்சாலும் எனக்கு ஒரு சதத்து வருமானம் இருக்காது. ஆனால் வெறும் கடதாசியிலை மையால் கீறின இந்தப் படம் ஆடாமல் அசையாமல் பஸ்ராண்டிலை கிடக்கிற ஒவ்வொரு வினாடியும் எனது வருமானத்துக்கு வழிகோலிக் கொண்டுதான் இருக்கும்”.

கலை இலக்கியங்களில் பிரதிபலித்த பெண் ஒடுக்குதலின் சாரமான பிரபுத்துவ அழகியலின் தொடர்ச்சி முதலாளித்துவ அமைப்பில் வணிகத்திரைப்படங்களின் ஓர் அங்கமாகி, நிர்வாணத்தைக் காட்சிப்படுத்தி இலகுவாக பணச் சுரண்டலைத் தொடர்கிறது, அதுபோன்று உழைப்புச் சுரண்டலின் வலியை திசைதிருப்பவும் ஒரு கருவியாக அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. இதனை கே. ஆர்

டேவிட் தனது படைப்பாக்கத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறார்.

இதுபோன்று மனிதர்களை ஒடுக்கித் துயருறுத்தும் இச்சமூக அமைப்பின் துன்பதுயரங்களில் பெரும்பாலானவை வரலாற்று ரீதியாக அதிகார பலங்களை தமதாக்கிப் பாதுகாத்துவரும் மனிதர்களால்தான் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. அதனை மக்களிடம் ஏற்படும் சமூக விஞ்ஞான அறிவியல் விழிப்புணர்வு, அதனால் ஏற்படும் அடுத்தவர்கள் மீதான அன்பின் - அக்கறையின் விரிவு, அவ்வுணர்வால் எழுச்சியுறும் ஒன்றுபட்ட செயற்பாடு என்பவற்றால் மட்டுமே மாற்றி அமைக்க முடியும். இது பாதிப்புகளுக்கு உட்பட்டு வரும் உழைக்கும் மக்களின் வரலாற்றுப் படிப்பினையாக உள்ளது. இதுவே வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கின் அறிவார்ந்த உண்மையாகவும், மக்கள் நலனை விரும்பும் கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் நம்பிக்கையாகவும் அமைந்துள்ளது.

இத்தகைய இலக்கியப் பணியில் ஈழத்து இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பலரும் “நூறு மலர்கள் மலரட்டும்” என்ற படைப்பிலக்கிய மலர்வுக்கான சுதந்திர முழக்கத்தைப் போல, தங்கள் தங்கள் தளங்களில் நின்று படைப்பாக்க, விமர்சனப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர், ஒரு சில வேறு பாடுகள் இருந்தாலும் மக்கள் எதிர் நோக்கும் ஒடுக்குதல்களை மையமாகக் கொண்டே ஈழத்தின் படைப்புக்களும், விமர்சனங்களும் பெரும்பாலும் அமைகின்றன.

சமூக ஒடுக்குதலை மேற்கொள்ளும் அமைப்பின் கருவிகளில் ஒன்றாக கலை இலக்கியங்களும் இருந்து வருவதால், அதற்கு எதிரான சமூக அமைப்பு மாற்ற இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் விருப்புடன் இணைந்து இயங்கும் கலை இலக்கிய அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகளும் அவசியம் என்பது பலராலும் இன்று உணரப்படுகிறது.. அவ்வாறு அமைப்புக்களுடன் ஒன்றுபட்டுச் செயற்படும் எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக கே. ஆர். டேவிட்டும் இருந்து வருகிறார். போர்காலச் சூழலில் வசந்தம் புத்தக நிலையத்துக்கு வந்து, தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை உறுப்பினர் படிவத்தை நிரப்பி உறுப்புரிமை பெற்றதுடன் இன்றும் அதன் நடவடிக்கை

களில் அக்கறையுடன் கலந்து கொள்பவராக அவர் உள்ளார்.

அவரது படைப்பிலக்கியப் பார்வை சமூகத்தின் சாதி, மத, பால் வர்க்கம் என பல்வேறு ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிரான உணர்வு நிலையில் கலை வடிவம் பெறுவது போலவே இன ஒடுக்குதல் மீதும் அமைகிறது. இன ஒடுக்குதல்களின் கொடூரங்களை மட்டும் படைப்புக்களின் கருப் பொருளாக்குவதுடன் அமையாது, அக்கொடூரங்களுக்கான காரணிகளையும் கதைப்போக்கில் வாசகரின் ஆழ்மனதில் தட்டி எழுப்பிவிட்டுச் செல்லும் எழுத்து வடிவம் இவருடையது. குறிப்பாக தெற்கில் ரையர் போட்டுக் கொழுத்தப்பட்டதால் தந்தையையும், வடக்கில் வியாபாரத்துக்குச் சென்ற போது சுடப்பட்டதால் கணவரையும் இழந்த பெண்பிலோமினா சேர்ச்சுக்கு வெளியே தனது மனச்சுமையை கேள்வியாக பாதிரியாரிடம் வெளிப்படுத்துகிறார். அவரது பதில்கள் அர்த்தம் உடையவையாக அமைகின்றன. ஒரு நூற்றாண்டை நோக்கி நகரும் இழுத்தடிப்புக்கள், இருபக்க முரண் வளர்ப்புக்களுடன், மாற்றுக்களின்றி நேர்கோட்டில் விலக விடாது நகர்த்தப்படும் இலங்கை அரசியலின் துயர விளைவுகளுக்கு அவர் விடை பகர்கிறார்.

“பிலோமினா... உங்களைப்போல எத்தனையாயிரம் மனித ஜீவன்கள் கலங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன..., ஈடு செய்ய முடியாத இழப்புக்கள்.. தலைவர்கள் நச்சு விதையை விதைத்தார்கள்.. காலத்துக்குக் காலம் வந்து போன தேர்தல்கள் விதையை முளைவித்து விருட்சமாக்கி விட்டது... இவ்விருட்சம் தானாகச் சரியாது... நாம்தான் சரிக்க வேண்டும்... அந்தச் சக்தி வேறெங்கும் இல்லை... அது நமக்குள்ளேயே தேங்கிக் கிடக்கிறது.”

இதுபோன்று மானுட உணர்வை தட்டி எழுப்பும் கே. ஆர், டேவிட்டின் கதைமாந்தர் பலரின் வரிகள், தென்னமெரிக்க நாடுகளில் மார்க்சிய நிலைப்பாடுகளுடன் இன்றும் மாற்றங்களுக்குத் துணைபுரியும் “விடுதலை இறையியல்” என்ற கருத்துடன் இணைவாகப் பயணிக்கின்றன. இவரது எழுத்துக்கள் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முயலும் மக்கள் சார்பான படைப்புக்களாக மலர்ந்துள்ளன இவை போன்ற எழுத்துப் பணிகள் விமர்சனங்களால் செழுமையுற்று மேலும் தொடரப்பட வேண்டும்..

இவரது இலக்கியப் படைப்புகளில் முக்கியமான இடத்தை வறுமையும், ஒடுக்குமுறையும் உள்ள மக்களின் வாழ்வியல் பற்றியனவாகவும் அமைந்துள்ளன. வறுமைக்குள் சிக்குண்டிருக்கும் மனிதனிடம் காணப்படும் வாழ்வியல் நெருக்குதலையும், சுமையையும், தனிமனித உறவையும் படம்பிடித்துக் காட்டுவதில் டேவிட் தனித்துவமானவர்.
- கே.ரீ.கனேசலிங்கம் -

மக்கள் படைப்பாளி கே.ஆர். டேவிட்ஸ்

“ஒரு பிடிமண்” சிறுகதைத் தொகுதியை முன் வைத்து...

ஒரு வாசகநிலை நோக்கு

புலோலியூர் வேல்நந்தகுமார்

இக்கதைத் தொகுதியில் வரும் அத்தனை கதைகளும் முழு மண்ணின் இயல்புக்கும் ஒரு பிடிமண் எப்படி மாதிரியாக அமையுமோ அதுபோல எமது விடுதலைப் போர் நடந்த காலத்தின் மண் விடுதலைசார் உணர்வுகளின் வெவ்வேறுபட்ட தோற்றப்பாடுகளாய் அனுபவங்களாய் அமைந்து சிறப்புப் பெறுவதுடன் அந்தக் காலத்துக்கும் அது தந்த உணர்வுகளுக்கும் எம்மையும் அழைத்துச் செல்வதில் வெற்றி காண்கிறது எனலாம். இவை போரை ஆதரிக்கும் பிரசுரங்களாக மட்டும் அமையாமல் போரின் வலிகளை, வடுக்களையும் பேசி அதனை வெறுக்கவும் செய்கின்றன

ஈழத்துத் தமிழ்ப் புனைகதை வரலாற்றில் குறிப்பாக சிறுகதை வரலாற்றில் 1966ம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையில் புகலிடம் என்ற சிறுகதை மூலம் அறிமுகமாகி வரலாறு அவளைத் தோற்று விட்டது என்ற மலையக நாவல் உட்பட பல்வேறுபட்ட சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டு. இன்றும் வாழும் வரலாறாக பவளவிழா கண்டு வாழும் மூத்த படைப்பாளியான அவருக்கு ஜீவநதி வெளியிடும் சிறப்பு மலரில் அவரது “ஒரு பிடிமண்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியூடான ஒரு இளைய படைப்பாளியாய் அக மகிழ்கிறேன்.

கே.ஆர்.டேவிட் ஐயா அவர்களை நான் முதல் முதலாக படைப்புக்கள் வழியே தான் அறிந்து கொண்டேன். அந்த வகையில் சிறுபராயத்தில் என்னால் வாசிக்கப்பட்ட அவரது குறுநாவல்களான “வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகள்”, “ஆறுகள் பின் நோக்கிப் பாய்கின்றன” ஆகியவை அந்த உணர்வு மிக்க காலத்தில் என்னுள் பிரமிப்பையும் தமிழ்த்தேசிய உணர்வையும் ஊட்டின. சிலர் அவரிடம் கற்ற மாணவராய் தமக்குக் கிடைத்த ஒரு நல்லாசானாய் இன்றும் போற்றுகின்றனர். அவரது சில சிறுகதைகள் பாடநூல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆசிரியராக தொடங்கிய பயணத்தில் மூதூர், மலையகம், யாழ்ப்பாணம் என பல இடங்களிலும் பெற்றுக் கொண்ட

அனுபவங்களையும் சிறந்த பல சிறுகதைப் படைப்புக்களாக தந்துள்ளதுடன் நன் மாணாக்கர் பலரையும் உருவாக்கிய பெருமையும் இவருக்குண்டு. நிறைவில் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராகி ஓய்வு பெற்றார் என்பது சிறப்பு. இதனை விட அவரது குடும்பமே ஒரு இலக்கியக் குடும்பமாய் பரிணமித்து சகோதரரான திருத்துவராசா அவர்களும் எழுத்தாளராக திகழ்வதும் சிறப்புக்குரியது. இவரது கதைகள் தனியே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் எதிர்ப்புக் குரலாக மட்டுமன்றி மாக்ஸ் சியம், பொதுவுடமை, மலையகம், தமிழ்த்தேசியம், ஆசிரியத்துவம், சமகால மாற்றங்கள் என பல்வேறு தளங்களிலும் வெளிப்பட்டு வந்துள்ளமையும் பிரதேச பேச்சு வழக்கு மொழிகளை சிறப்பாக கையாண்டு மண்வாசனையோடு வெளிப்பட்டுவந்துள்ளமையும் சிறப்பாகும். இலக்கிய உலகில் அண்மைக்காலமாக அவரோடு ஒரு படைப்பாளியாக, இளைய நண்பனாக பழகக் கிடைத்ததை, பேறெனக் கருதி ஈர்ப்பு மிக்க அவரது தனித்துவமான பேச்சுப்பாணி, வயது கடந்தும் பழகும் இனிமையும் எளிமையும் என்றும் நான் எண்ணி வியப்பவை என்று கூறி இனி அவரது “ஒரு பிடிமண்” என்ற சிறுகதைப் பிரதிக்குள் நுழையலாம் என எண்ணுகிறேன்.

இனப் பிரச்சினையின் வேக்காட்டில் இவரால் எழுதப்பட்ட நூற்றுக் கணக்கான சிறுகதைகளில் சிலவற்றைத் தெரிவு செய்து 1994ல் மீரா வெளியீட்டின் 25

ஆவது வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டதே “ஒரு பிடிமண்” என்ற கே.ஆர்.டேவிட்டின் இக்கதைத் தொகுதியாகும். இத்தொகுதியின் தன்னுரையில் படைப்பாளர். போராட்டகால அனுபவங்களின் ஆவணப்படுத்தலின் ஒரு பகுதியை இத்தொகுதி மூலம் நிறைவு செய்வதாகக் குறிப்பிடுகிறார். போராட்டகால உணர்வுச் சித்திரிப்பாக இத்தொகுதியின் முன் அட்டை ஓவியத்தை ஓவியர் தயா அவர்கள் வரைந்துள்ளார். இத்தொகுதியில் எண்ணக் கரு சிதைகிறது, எரிமலை, ஜென்மபாவம், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், சரித்திரம் திரும்பும், ஒரு பிடிமண், சினுங்கி, பலமான சிந்தனைகள், மெழுகுவர்த்தி, குருத்துக்கள், தாகம் எனப் பதினொரு சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மண் பற்றுச் சார்ந்த உணர்வையே இச்சிறுகதைகளில் பெரும்பாலானவை வெளிப்படுத்துவதோ என்னவோ இக்கதைத் தொகுதியில் இடம் பெறும் மண்பற்றை வெளிப்படுத்தும் வாசித்தால் என்றும் மனத்தில் நிற்கும் சிறுகதையான ஒரு பிடிமண் என்ற கதையின் தலைப்பையே கதைத் தொகுதியின் தலைப்பாக்கியுள்ளார் ஆசிரியர். ஈழத்தில் வெளிவந்து

புலகவன் பி.கே.ஆர்.டேவிட்டின் “ஒரு பிடிமண்”

ஒரு முறை வாசித்தாலும் மனதில் கதைக்கும் பாத்திரங்களும், கருப்பொருளும் களங்களும், கதைகளெல்லும் முறையும். கதையின் மொழியும் கே.ஆர்.டேவிட்டின் தமிழ்த் தேசிய முகத்தை எமக்குத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. என்றால் மிகையல்ல எம் மண்ணின் உணர்வோடும் உதிரத்தோடும் கலந்த ஒருபிடிமண் போன்ற கதைத் தொகுதிகள் அத்தகைய அனுபவங்களுக்குள் வாழாத அடுத்த தலைமுறைக்கும் எம் மண்ணின் ஒரு கால கட்ட போர்க்கால வாழ்வியலை தரிசிப்பதற்கான காலப் பெட்ட கமாக என்றும் நிலைத்திருக்கும்

காலத்தால் சாகாத கதைகள் வரிசையில் கே.ஆர்.டேவிட் ஐயாவின்வின் “ஒரு பிடிமண்” கதைக்கும் ஓர் இடம் உண்டு என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

இத்தொகுதியின் முதற் சிறுகதையான எண்ணக்கரு சிதைக்கிறது என்ற கதை 1986ம் ஆண்டு எழுதப்பட்டு வீரகேசரியில் வெளிவந்த கதையாக அமைகிறது. அந்த நாட்களில் யுத்தத்தின் கோரத்தில் இருந்து தப்ப மக்கள் ஆலயங்களிலும் தேவாலயங்களிலும் தஞ்சமடைவது வழக்கம். ஆனால் இரக்கமற்ற யுத்தத்துக்கு ஆலயம் தேவாலயம், பாடசாலை, மனிதர், நாய் என்ற எந்தப் பேதங்களும் கிடையாது என்பதை கோணமலை, பரதன் என்ற இரு வேறுபட்ட தலைமுறைப் பாத்திரங்களில் வழி யுத்தம் எப்படி ஒரு சிறுவனின், மனிதரின் எண்ணக் கருக்களை சிதைத்து மாற்றுகிறது என்பதை “நாய்” குறித்த குறியீட்டுக் கூடாக அந்தக் காலத்துக்கே எம்மை அழைத்துச் செல்லும் வகையில் படைத்துள்ளார் கதாசிரியர், இந்தக் கதையைப் படித்த போது நான் சிறுவயதில் அனுபவித்த வடமராட்சி ஒப்பிரேசன் லிபரேசன் ஞாபகங்கள் வந்து போயின. யுத்தம் எவ்வளவு

கொடுமையானது என்பதை இதைவிட எப்படிச் சொல்ல முடியும்.

எரிமலைகள் என்ற இரண்டாவது கதை முத்துக் குமாரசாமி மாஸ்டர் என்ற ஒரு விஞ்ஞான பாட ஆசிரியரை மையப்படுத்தி எலியை வெட்டிப் பரிசோதிக்கும் செயற்பாட்டின் ஊடாக தமிழர் தேசத்தில் தலை விரித்தாடிய வன்முறையையும் மனிதப் படுகொலைகளையும் தோலுரித்துக் காட்டும் கதையாக அமைகிறது. எரிமலை போல நீறு பூத்த நெருப்பாய் அதை மனங்களுக்குள் சுமக்கும் தலை/முறை தாண்டிய சமையை இக்கதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. ஜென்ம பாவம் என்ற கதை ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தை மையப்படுத்தியதாக கிறிஸ்தவ சமயம் சார் சில கருத்தியல்களோடு இணைந்ததாக பிலோமினா, நேசன் பாதர் என்ற பாத்திரங்கள்வழி நகர்த்தப்பட்டு அரசியல் தலைவர்களின் பிழைகளால் ஜென்ம பாவம் சுமக்கும் சாதாரண மக்களின் அவலத்தை யுத்த இழப்புக்களின் பின்னணியில் வைத்துப் பேசுகிறது. கே.ஆர். டேவிட் அவர்களும் பிறப்பால் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்பதால் அந்த மத அனுபவத்தை இன்னொரு தளத்தில் வைத்து இக்கதை யூடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளமை சிறப்புக்குரியதாய் அமைகிறது, நேசன் பாதரின் இறுதிப் போதனைகள் கதாசிரியரின் மன வெளிப்பாடு என்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சிறுகதைக்குள் மதக் கருத்துக்களை இணைத்துச் சொல்லும் போதம் கதையின் அழகியல் கெடாமல் எப்படி அதை ஒரு சிறந்த கதையாக்குவது என்பதற்கு இக்கதை ஒரு சிறந்த சான்று எனக் கூறலாம். தேர்ந்த படைப்பு மொழியும் அனுபவமுமே இதனைச் சாத்தியமாக்கும்.

தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்ற அடுத்த கதை யுத்தத்தால் தன் மனைவி குடும்பத்தை இழந்து மூன்று பிள்ளைகளுடன் வாழும் கமலநாதன் என்ற தோட்டத் தொழிலாளியை மையப்படுத்தியதாய் தொடங்கி பின்னர் அவனுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த கிறிஸ்தவ ஊர், மற்றும் பாதிரியார் தரும் புதிய அனுபவங்கள் வழி உன்னைப் போல் அயலவனையும் நேசி, தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் போன்ற யேசுநாதரது சிந்தனைப் பின் புலத்தில் பிள்ளைகளது புது விளையாட்டில் புரட்சிகரச் சிந்தனையால் ஈர்க்கப்பட்டு வாழப் போகிறேன் என முடிவெடுக்கும் அவனது சிந்தனை மாற்றம்வழி குடும்பம் என்ற எல்லைத் தாண்டிய புரட்சிப் பாதை ஒன்றுக்கான வழிகாட்டலைச் சொல்வதாக அமைந்து சிறப்புப் பெறுகிறது. கதையை வாசித்து முடிக்கையில் தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்ற வாசகத்தின் வேறொர் அர்த்தத்தை எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

சரித்திரம் திரும்பும் என்ற கதை குசுமாதேவி-கமலநாதன் கண்ணகி ஆச்சி என்ற பாத்திரங்கள் வழி நகர்த்தப்பட்டு சிங்கள-தமிழ் கலவரத்தின் அனுபவங்களை ஒரு தமிழனை திருமணம் செய்த சிங்களத்தியாக இருந்து கொண்டு அவளும் அனுபவித்துப் பார்ப்பதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து இடம் பெறுவது ஒரு பிடிமண் என்ற

கதையில் இரத்தினசிங்கத்தின் கடைக்குட்டி மகளான ஜானகி அழுதாள் எனத் தொடங்கிய அவன் ஏன் அழுதாள் என்பதற்கு பல காரணங்களை அடுக்கிச் சொல்லி, பின் தான் சாமிப் படத்துக்கு பின்னால் வைச்ச ஒரு சாமானை காணாததால் தான் அழுகிறாள் என்பதை சொல்லி அது போனால் போகட்டும் நான் வேறொன்று வாங்கித் தாறன் எனச் சொன்ன போது அதை

உங்களாலை வாங்கித்தர ஏலாது என்கிறாள். இவ்வாறு கதையோட்டத்தை அது என்னவாக இருக்கும் என வாசகரையும் சிந்திக்க வைக்கும் விதத்தில் நகர்த்தி நிறைவில் அது செம்மலையில் இருந்து இடம்பெயரும் போது அவன் கொண்டு வந்த ஒரு பிடிமண் எனக்கூறி அது ஒரு பிடி மண்ணல்ல ஒரு பிடி பொன் என மண் பற்றுசார் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் கதையாக நெஞ்சில் என்றும் மறக்காத எம்மிடமும் அப்பற்றுதலை தொற்ற வைக்கும் கதையாக அமைந்துள்ளமை சிறப்புக்குரியது.

சிணுங்கி என்ற கதை பிறவியில் கால் ஊனமாகிப்போன ஒருவனிடம் உள்ள விடுதலை வேட்கையை பாலாமாஸர் என்ற ஆசானோடு இணைத்துப் பேசுகிறது. பாலா மாஷ்டரின் இதயத்தில் சிணுங்கி அருச்சுனனாய் நிமிர்ந்து நின்றான் எனக் கதையை முடிக்கிறார் இது ஈழநாடத்தில் 27.11.1992ல் வெளிவந்த கதையாக அமைந்துள்ளது. பலமான சிந்தனைகள் என்ற கதை, கடுகன் என்ற ஒரு பிச்சைக் காரனை மைப்படுத்தியதாகப் பின்னப்பட்டு. ஒரு பழைய அல்பம் வேண்டுமென அவன் கேட்பதும் இறுதியில் அந்த அல்பத்துள் வீரச்சாவடைந்த மாவீரர் படங்களை போட்டு வைத்தாகக் காட்டி ஒரு பிச்சைகாரனிடம் இருக்கின்ற விடுதலைப் பற்றைப் பேசுகிறது. மெழுகு வர்த்தி என்ற கதை போராளிகளின் கள அனுபவக் கதையாக வேலு, குமரன் என்ற இரு பாத்திரங்களை மையப்படுத்திப் பின்னப்பட்டுள்ளது. தன்னை சுட்டு விட்டு தப்பிச் செல்லுமாறு வேலு கூறுவதும் அதனோடு இணைந்த குமரனின் உணர்வுகளும் இதில் பேசப்பட்டுள்ளது. பிறருக்காக தன்னை உருக்கும் மெழுகு வர்த்தியாக இக்கதை மனதை

உருக்க வைக்கிறது. குருத்துக்கள் என்ற சிறுகதையில் சிறுவர்கள் விளையாடும் விளையாட்டின் மூலம் அவர்களது விடுதலை உணர்வும் இராணுவம் சார்ந்த அவர்களது மனப்படிமங்களும் சிறப்பாக சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. நிறைவாக அமையும் தாகம் என்ற சிறுகதையில் வேவுப் போராளி யான சுரேசின் கள அனுபவங்கள் வாயிலாக விடுதலை வேட்டை

வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் இக்கதைத் தொகுதியில் வரும் அத்தனை கதைகளும் முழு மண்ணின் இயல்புக்கும் ஒரு பிடிமண் எப்படி மாதிரியாக அமையுமோ அதுபோல எமது விடுதலைப் போர் நடந்த காலத்தின் மண் விடுதலைசார் உணர்வுகளின் வெவ்வேறுபட்ட தோற்றப்பாடுகளாய் அனுபவங்களாய் அமைந்து சிறப்புப் பெறுவதுடன் அந்தக் காலத்துக்கும் அது தந்த உணர்வுகளுக்கும் எம்மையும் அழைத்துச் செல்வதில் வெற்றி காண்கிறது எனலாம். இவை போரை ஆதரிக்கும் பிரசுரங்களாக மட்டும் அமையாமல் போரின் வலிகளை, வடுக்களையும் பேசி அதனை வெறுக்கவும் செய்கின்றன. ஒரு முறை வாசித்தாலும் மனதில் தைக்கும் பாத்திரங்களும், கருப்பொருளும் களங்களும், கதைசொல்லும் முறையும். கதையின் மொழியும் கே.ஆர்.டேவிட்டின் தமிழ்த் தேசிய முகத்தை எமக்குத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. என்றால் மிகையல்ல எம் மண்ணின் உணர்வோடும் உதிரத்தோடும் கலந்த ஒருபிடிமண் போன்ற கதைத் தொகுதிகள் அத்தகைய அனுபவங்களுக்குள் வாழாத அடுத்த தலைமுறைக்கும் எம் மண்ணின் ஒரு கால கட்ட போர்க்கால வாழ்வியலை தரிசிப்பதற்கான காலப் பெட்ட கமாக என்றும் நிலைத்திருக்கும் என்று கூறி இவ்வாய்ப்பை எனக்குத் தந்த ஜீவநதி ஆசிரியர் பரணீ தரனுக்கும் நன்றி சொல்லி பவளவிழா நாயகர் கே.ஆர். டேவிட் ஐயா இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து பல உன்னதமான படைப்புக்களை குறிப்பாக நாவல்கள், குறுநாவல்களை அதிகம் தர வேண்டும் என வாழ்த்தி இவ் வாசக நிலை நோக்கினை முடிக்கிறேன்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலின் ஓர் ஆளுமையாக மிளிரும் கே.ஆர்.டேவிட்ஸ் பாலை வனப் பயணிகள் - ஒரு பார்வை

சி.ரஞ்சிதா

இந்நாவலில் வறுமை, முதலாளிகளின் சுரண்டல் ஆகிய பிரச்சினைகளின் வெளிப்பாட்டிற்கு அப்பால் சிறுவர் துன்பிரயோகங்கள், சிறுவர் உரிமைகள் மறுப்பு என்பனவும் உக்குள் என்னும் பாத்திரத்தை முன்னிறுத்தி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக இந்நாவலின் கதாநாயகன் உக்குள் தனது தந்தையிடமிருந்து சில தீயப் பழக்கங்களை கற்று கொள்கின்றான். நிலாவெளி கடற்கரையில் உல்லாசப்பயணிகளிடம் கைநீட்டி பிச்சை எடுத்துள்ளான்.

அறிமுகம்

“வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது” மலையக நாவலினூடாகவே கே. ஆர். டேவிட் அவர்களின் பெயரை நாம் அறிந்துகொண்டோம். இந்நாவலின் பெயரை அடிக்கடி மலையக நாவல்களின் அட்டவணையில் இப்படைப்பாளியின் பெயரோடு அறிந்தது மட்டுமே உண்மை. நாவலை வாசிக்கும் வாய்ப்பு எமக்கு எட்டவில்லை. முதல் முறையாக பாலைவனத்து பயணிகள் என்னும் படைப்பை பவளவிழா காணும் கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களின் பொன்விழா மலருக்காக ஜீவந்தி சஞ்சிகைக்கு எழுதும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டபோதே முழுமையாக வாசிக்க நேரிட்டது. 1960களில் சிறுகதை துறையினூடாக எழுத்துலகிற்குள் உட்புகுந்த கே. ஆர். டேவிட் அவர்கள் ஆசிரியப் பணியோடு எழுத்துப்பணியையும் இணைத்துக் கொண்டு பயணித்தவர். சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல் மூலம் சமூகப் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தியவர். இவரது பாலைவனப் பயணிகள் என்னும் படைப்பு 1980களில் வெளிவந்துள்ளது. தமிழ்ச்சமூகத்தின் மத்தியில் வாழ்வு நடத்தி அந்த சமூகத்தினாலேயே செதுக்கப்படும் பாதிக்கப் பட்டவரின் கண்ணீரும் அதற்கான தீர்வையும் அவனே பெறுவதையும் படைப்பு வெளிக்குள் கொண்டு வந்துள்ள இந்நாவல் தரும் அனுபவங்களை இனி நோக்குவோம்.

பாலைவனத்துப் பயணிகள் குறுநாவலிலிருந்து

பாலைவனத்துப் பயணிகள் என்னும் குறுநாவல் வெறும் 48 பக்கங்களை கொண்டு நகர்ந்து முடிகின்றது. இங்கு நாம் குறுநாவல் என சுட்டியது இந்நாவலின் ஆசிரியரே தமது உரையில் குறுநாவல் என குறிப்பிட்டதால் தான். நாவல், குறுநாவல் ஆகியவற்றிட்கிடையிலான கருத்து முரண்பாடு இன்றும் அறிஞர்கள் மத்தியில் நிலவி வருகின்றது. இங்கு இப்படைப்பின் வடிவம் பற்றிய கருத்தை விபரித்து விமர்சனம் செய்வதைவிட நாவலாசிரியர் கையாண்டுள்ள உள்ளடக்கம் அதுசார்ந்த சமுதாயப்பிரச்சினைகளை நோக்குவதே பயனளிக்கும் என எண்ணுகின்றோம்.

ஈழத்தின் கிழக்குப் பகுதியான திருகோணமலையின் நிலாவெளி கிராமத்தை கதைக்களமாக கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ள பாலைவனத்து பயணிகள் உக்குள் என்னும் கதாப்பாத்திரத்தின் துன்பகரமான வாழ்வியலையும், சமுதாயத்தில் அவன் கண்ட அநுபவங்களையும், முதலாளி வர்க்கத்தின் சுரண்டலையும் தெளிவாக சித்திரிக்கின்றது. பாலைவனம் என்பது புவியியல் ரீதியில் மழையற்ற, வளமற்ற, செழிப்பற்ற பிரதேசமாக அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றது. அவ்வாறான ஒரு பகுதியில் வாழ்வு நடத்துபவர்களின் வாழ்க்கையும் செழிப்பற்றதாகவே இருக்கும் என்பதை உணர்ந்த கே.ஆர்.டேவிட் அவர்கள் இந்த குறு

நாவலுக்கு பாலைவனத்துப் பயணிகள் என பெயர் தட்டியிருப்பது மிக பொருத்தமாகவே இருக்கிறது. வறுமையோடு போராடி வாழ்வில் எவ்வித செழிப்பையும் காணாத பயணிகளாக உக்குள், அவனது தந்தை சுந்தரம் ஆகியோர் இந்நாவலில் துயரப்படுகின்றனர். இவர்களது பொருளாதார வாழ்க்கையை பாலைவனமாக மாற்றுவவர் முதலாளி, அதிகார வர்க்கத்தின் அடையாளமான மரியாம்பிள்ளை என்பவராவார்.

மரியாம்பிள்ளை என்னும் முதலாளி உக்குள் என்பவனின் வறுமையை சாதகமாகப் பயன்படுத்தி பிறந்தவுடன் தாயை இழந்து கால் உடைந்த தனது தந்தையுடன் சில நேர்மையற்ற செயல்களில் சிக்குண்டு வழிமாறி பயணித்த அவனை தனது தீய செயல்களுக்குள் சிக்க வைத்து சுரண்டல் பணியை வெற்றிகரமாக செய்கின்றார், முதலாளி மரியாம்பிள்ளை. தொடர்ந்து அவருடைய ஏமாற்று வித்தைகளுக்கு பலியான உக்குள் அன்ரனி மாஸ்டரின் கிறிஸ்தவ போதனைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு இறுதியில் தமது ஊர் மக்களின் வெள்ள நிவாரணப் பொருட்களை மரியாம்பிள்ளை சுரண்டி மோசடி செய்தமையால் மனக்கசப்புக்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து உக்குள் மரியாம்பிள்ளையை கொலை செய்வதாக இக்குறு நாவல் நகர்ந்து முடிகின்றது.

அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் கே.ஆர். தேவிட் அவர்களை தினக்குரல் சார்பில் சந்தித்து எடுக்கப்பட்ட காணொளியில் அவர் தன்னுடைய எழுத்தின் பின்னால் இருக்கின்ற அரசியல் பற்றி என்ன என வினவியபோது அவர் கூறிய பதில், தனது படைப்புகளில் மார்க்சிய சித்தாந்த அரசியல் உள்ளது என்றும், நூறு வீதமான கதைகள் மார்க்சிய சித்தாந்தத்திற்கு உட்பட்டது என்றும் ஏழைகள், தொழிலாளர்களுக்கான சித்தாந்தம் இது என்றும் வறுமை, துன்பம் என தமது படைப்பின் எந்தவொரு உள்ளடக்கத்திலும் இச்சித்தாந்தம் ஒலிக்கும் எனவும் நேரடியாக கூறியுள்ளார். இந்த மார்க்சிய சித்தாந்தத்தை பாலைவனப்

பயணிகள் களி லும் காணமுடிகின்றது. மரியாம்பிள்ளை என்ற முதலாளியின் சுரண்டல்களை நாவலில் வரும் அன்ரனி மாஸ்டர் என்னும் பாத்திரத்தினூடாக பதிவாகியுள்ளார் நாவலாசிரியர்.

"வயிற்றுப்பசியை உணராத மனிதன் இந்த உலகத்தில் இருக்க முடியாது... அப்படி உணர்ந்தும் உணராத வன் போல் நடிப்பவன்தான் முதலாளி..." (பக்.20)

"...ஒரு முதலாளியின் இதயம் மயான பூமியைப் போன்றது நீதி, நியாயம், கருணை, பாசம், பக்தி போன்றவற்றின் கல்லறைகள்தான் அப்பூமியில் காணப்படும்..." (பக்.21)

"ஆண்டவனின் போதனைகள் மனிதனை நல்ல வணக்குமே தவிர மனித சமுதாயத்திலுள்ள முரண் பாடுகளை நீக்காது... மரியாம்பிள்ளை போன்றவர்களின் முடிவை மனிதன் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும்." (பக்.32) இந்நாவலில் வரும் இவ்வாறான மார்க்சிய தத்துவங்களும் முதலாளி களின் சுரண்டல் களும் ஆசிரியரும் சமயத்தொண்டருமான அன்ரனி மாஸ்டரினூடாக உக்குள் என்பவனுக்கு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

அன்ரனி மாஸ்டர் ஒருவகையில் உக்குளை நல்வழிப்படுத்தும் சமயத் தொண்டராகவும் இன்னொரு வகையில் மார்க்சின் பொருளாதார தத்துவங்களை கூறி முதலாளித்துவ சுரண்டல்களை அடியோடு அழிக்க வேண்டும் என புரட்சிக்கு வித்திடுவதாக உக்குளை நோக்கி கருத்துக்களை விதைக்கும் பாத்திரமாகவும் இரண்டு தளங்களில் படைக்கப்பட்டுள்ளார். இவ்வாறான மார்க்சிய தத்துவப் புரட்சி வார்த்தைகளே முதலாளிகளின் சுரண்டலுக்கு தீர்வு எட்டும் வகையில் உக்குள் மரியாம்பிள்ளையை கொலை செய்யும் அளவிற்கு தூண்டிவிடுகின்றது. உண்மையில் முதலாளிகளின் அத்துமீறிய சுரண்டலுக்கு தீர்வாக நாவலாசிரியர் கே.ஆர்.தேவிட் அவர்கள் கையாண்ட உத்தி மரியாம்பிள்ளை என்னும் முதலாளியின் மரணம். உக்குள் போன்ற வறுமையின் பிடியில் சிக்குண்டு சுரண்டப்பட்ட தொழிலாளர்களே இவற்றிட்கு குரல் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் வகையில் இந்நாவல் நிறைவுற்றுள்ளது.

இந்நாவலில் வறுமை, முதலாளிகளின் சுரண்டல் ஆகிய பிரச்சினைகளின் வெளிப்பாட்டிற்கு அப்பால் சிறுவர் துஸ்பிரயோகங்கள், சிறுவர் உரிமைகள் மறுப்பு என்பனவும் உக்குள் என்னும் பாத்திரத்தை முன்னிறுத்தி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக இந்நாவலின் கதாநாயகன் உக்குள் தனது தந்தையிடமிருந்து சில தீயப் பழக்கங்களை கற்று கொள்கின்றான். நிலாவெளிகடற்கரையில் உல்லாசப்பயணிகளிடம் கைநீட்டி பிச்சை எடுத்துள்ளான். பாடசாலை செல்லாமல் மரியாம்பிள்ளையின் வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளான். தவறான சூழலில் எவரின் வழி காட்டலுமின்றி

உக்குள் என்பவன் சிறுவயதிலிருந்தே கவனிப்பாரற்று இருந்தமையே அவனது தீயசெயல்களுக்கு காரணம் என்பதை இந்நாவலினூடாக காணமுடி கின்றது. கதையின் ஒரு பகுதியில் உக்குள் தனது தந்தையிடம் கூறும் ஒரு சில தத்துவ வார்த்தைகள் இவற்றை எமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றது.

“பிள்ளையை நல்லவனாக வளர்க்கிறது பெற்றவர்கள் தான் - நீதான் என்னை வளர்த்திருக்க வேணும். ஆனால் உன்னாலை முடியாமல் போச்சு என்றை வயிற்றுப் பசியைப் போக்குறதுக்காக நீ சிலைகளைச் செய்தாய் - உன்னையே பார்த்துக் கொண்டு நிண்ட நானும் அது களைச் செய்தன். ஏன் செய்யிறன் என்று புரிஞ்சு கொள்ளாமல்தான் செய்தன்...” (பக்.7)

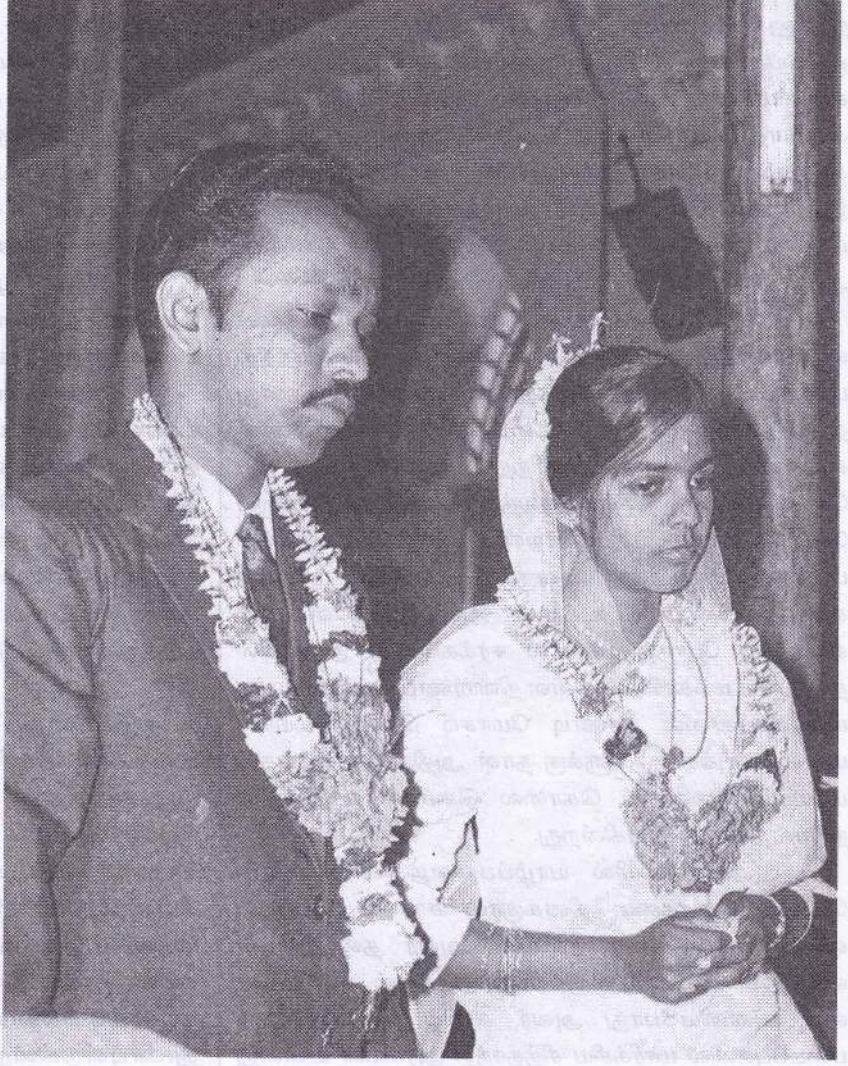
சிறுவர் உரிமைகள் மீறப்பட்டமையையும் உக்குள் துஸ்பிரயோகத்திற்கு உட்பட்டுத் தமது உரிமைகளை இழந்தமையை நாவலின் கீழ்வரும் பகுதிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

“உல்லாசப் பிரயாணிகளிடம் தனது பிஞ்சு கைகளை நீட்டி கேட்டது பாடசாலைக்குச் செல்கின்ற காலத்தில் பாட சாலைக்குச் செல்லாமல் தனித்து சங்கு வியாபாரம் செய்தது... வருவோர் போவோர்கள் காரணமின்றி அடிப்பார்கள்...” (பக். 38)

“உல்லாசப் பிரயாணிகள் தங்கும் அந்த விடுதிக்குப் பின்னாலுள்ள கழிவுப்பொருட்கள் போடுகின்ற தொட்டிக்குள் இறங்கி அதற்குள் சில உணவுப் பொருட்களைத் தேடி அவற்றை கடல் நீரில் கழுவிக் கடிப்பான்.” (பக். 39)

மேற்படி ஆதாரங்களைக் கொண்டு நோக்குமிடத்து உக்குள் என்பவன் சிறுவனாக இருக்கும் போதே நேர்மையற்ற வழிகாட்டலில் கவனிப்பாரற்று பின்னர் தமது தவறுகளுக்காக வருந்துகின்றான். எனினும் சிறுவன் என்னும் ரீதியில் இவன் தமக்குரிய உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் தான் வாழும் சமூகத்தின் மத்தியில் நடமாடித்திரிந்துள்ளான்.

மரியாம்பிள்ளை என்னும் முதலாளி பொருளாதார சுரண்டலை வெற்றிகரமாக நடத்தி

முடிப்பதற்கு உக்குளை ஐந்து வயது சிறுவனாக இருக்கும்போதே பயன்படுத்தியிருக்கின்றான். இதனை நாவலாசிரியர் பின்வரு மாறு பதிவுசெய்துள்ளார்.

“சந்தரம் தன்மகனைப் பாடசாலைக்கு விடவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்தான். ஆனால் மரியான் அதை இதைச் சொல்லி அதை தடை செய்து அவனைத்தன்னோடு வைத்துக் கொண்டான். அன்றிலிருந்து பதினைந்து வருடங்கள் மரியானின் கையாளாகவே உக்குள் இருந்து வந்தான்.” (பக்.26) இதன் மூலம் உக்குள் என்னும் பாத்திரத்தின் வாழ்க்கைச் சிதறல்களுக்கும் சமூகம் அவன் மீது வீசிய கற்களுக்கும் மரியான் என்னும் முதலாளியின் சுரண்டலே காரணமாக அமைகின்றது.

முடிவுரை

பாலைவனப் பயணிகள் என்னும் குறுநாவல் வெளிப்பார்வைக்கு உக்குள் என்பவனின் தவறான செய்கையையும் அன்ரனி மாஸ்டரின் போதனைகளையும் பின்னர் நல்லவொரு மனிதனாக திருந்தி வாழ முற்படுவதையும் பல வாழ்வியல் தத்துவங்களை கூறும் ஒரு படைப்பு என எண்ணவைக்கும். உண்மையில் கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களின் மார்க்சிய பார்வையையும் சுரண்டலுக்குத் துணைசென்று ஏழைத்தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையோடு வினையாடும் முதலாளிகளின் அடூழியங்களையும் வெளிப்படையாக கூறியுள்ள முற்போக்கு இலக்கியம் என்றே இதனை துணிந்து கூறவேண்டும். அவ்வகையில் இப்படைப்பாளியின் படைப்புக்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் ஆய்வியல் நோக்கில் ஆய்வுசெய்யப்பட வேண்டியதுமிகவும் அவசியமாகும்.

நடுவகிடிட்டு உச்சி பிரித்து வாரிவிடப்பட்ட தலைமயிர் போல, இக்கிராமத்தையும் இக்கிராமத்துக்குரிய வயல் நிலத்தையும் பருத்தித்துறை வீதி பிரிக்கின்றது.

மட்டுவில் - கிராமம்.

இது பொருளாதாரத்தில் நடுநிலையான கிராமம். பெரும்பாலானவர்கள் விவசாயத்தை தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். படித்து, பதவியிலிருப்பவர்களும் இல்லாமலில்லை.

“மோகனதாஸ் சனசமூக நிலையம்”

இச்சனசமூக நிலையம் இக்கிராமத்தின் “அளவு கோலாக” அமைந்துள்ளது. இச்சனசமூக நிலையத்தை, இக்கிராமமக்கள் தாங்கியிருந்தனர், அதேயளவுக்கு இச்சனசமூக நிலையம் இக்கிராமத்து மக்களைத் தாங்கியிருந்தது என்று நாக்குப்புரளாமல் கூறலாம். அவ்வளவிற்கு இக்கிராமத்து மக்கள் இச்சனசமூக நிலையத்தைப் பேணிப்பாதுகாத்து வந்தனர்.

“மாக்ஸிசம்” என்கின்ற சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்ற கொள்கையை இக்கிராமத்து மக்கள் பேணிப்பாதுகாத்து வந்தனர்.

தவசிப்பிள்ளை, “தலைவர்” சின்னத்தம்பி, “கிளாக்கர்” சின்னையா, சுப்பையா, கிருட்டினன், டாக்டர் எட்வேட், வேலுப்பிள்ளை... இவர்கள் தான் இக்கிராமத்தின் வரலாற்றை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள்.

இங்குதான் நான் “மாக்ஸிசத்தை” சுவாசிக்க ஆரம்பித்தேன். அந்தச்சுவாசிப்பே எனக்கு உயிர் மூச்சாகி விட்டது.

இந்த வயல்வெளியில் சிறியதொரு தாமரைக்குளம், இந்தத்தாமரைக் குளத்தை அண்மித்தே எங்கள் குடும்பத்துக்குரிய வயல் நிலம் அமைந்திருந்தது. இந்தத் தாமரைக் குளக்கரையில் ஓங்கி வளர்ந்ததொரு மருதமரம்... மதிய வேளை எனது மனைவி கொண்டு வருகின்ற உணவைச் சாப்பிட்டு விட்டு, இந்த மருதமர நிழலில் சிறிது நேரம் தூங்குவேன்... அதிலுள்ள இன்பம்... அதை விளக்க என்னிடம் வார்த்தைகள் இல்லை...!

வயல் விதைப்புத் தொடங்கி, அருவிவெட்டி, நெல்முடைகள் வீட்டுக்கு வரும் வரையில் வயலில் தொடர்ச்சியாக வேலைகள் இருக்கும். நெல்முடைகள் வீட்டுக்கு வந்தபின்பும் நான் வயலில்தான் நிற்பேன்... அங்கு எனக்கு ஏதோவொரு வேலை இருக்கும்...!

சோரில்லாத எனது உழைப்பினால் எனது குடும்பம் அமைதியாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

எனக்கு மூன்று பிள்ளைகள் -

மூத்தவன் ஜனகன்

இரண்டாவது மகன் அகிலன்

மூன்றாவது மகன் ஜனார்த்தனன்.

மூவருக்கும் ஒழுங்கான கல்வி வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் எனது ஆசை...

சேறும் சோறும்

கே. ஆர். டேவிட்

மூத்தவன் ஜனகன்... பல்கலைக் கழக மாணவன்.

இரண்டாவது மகன் அகிலன்... பல்கலைக் கழக புகழகப் பரீட்சை எழுதிவிட்டு முடிவுக்காகக் காத்திருக்கின்றான்.

மூன்றாவது மகன் ஜனார்த்தனன் ஓ.எல். பரீட்சை சித்தியடைந்து ஏ.எல். பரீட்சைக்குத் தயாராகக் கொண்டிருக்கிறான். மூவரையும் பட்டதாரிகளாகப் பார்க்கவேண்டும் என்பதுதான் எனது ஆசை...

நாட்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன...

ஒருநாள்... பிற்பகல்... நான் அன்றைய பத்திரிகையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

எனக்குத் தினசரிப் பத்திரிகை வாசிக்கின்ற பழக்கம் சிறுவயதிலிருந்தே இருக்கு... அதுவும் பத்திரிகையின் பெயரிலிருந்து, பத்திரிகை அச்சிட்ட அச்சகம் வரையிலான செய்திகள் அனைத்தையுமே வாசிப்பேன்...!

“...அப்பா சோதினைக்குப் படிக்கிறார்...” எனது மனைவி பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து இப்படி என்னைக் கேலி செய்வாள். மனைவியும், பிள்ளைகளும் சேர்ந்து என்னைக் கேலி செய்து சிரிப்பார்கள்... நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து சிரிப்பேன்...

நான் படிக்கும் போது என்னிடம் பாடசாலைக் குரிய உடுப்பு ஒரு சோடிமட்டுந்தான் இருந்தது... அதைத்தான் தினசரி போடுவேன்... அதைப் பார்த்து எனது வகுப்பாசிரியர் கூட என்னை “நக்கல்” அடித்திருக்கிறார்...

அம்மா அப்பம் சுட்டுத்தருவா... அதை தலையில் வைத்துக் கொண்டு வீடு வீடாகச் சென்று விற்பனை செய்வேன்... அப்போதெல்லாம் எனது நண்பர்கள் என்னைக் கேலி செய்வார்கள்... “அப்பச் சட்டி” இப்படியொருபட்டப்பெயரும் எனக்குண்டு...

கேலிக்குள்ளாகி... எனது மனமே மரத்துப் போய்விட்டது...!

நான் பேப்பர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது எனது மகன் வந்தான்... அவன் வரும் போது என்னிடந்தான் வருகின்றான் என்பதை ஊகித்துக் கொண்டேன்...

“அப்பா... உங்களிடடை ஒரு விஷயம் கதைக்கப் போறன்...” மகன் கூறினான். அவனது நெற்றிப் பரப்புத் தோல் சுருங்கி வரம்பிட்டிருந்தன... ஏதோ முக்கியமான விஷயம் பற்றித் தான் கதைக்கப் போகின்றான் என்பதை உள்ளூரத்தீர்மானித்துக் கொள்கின்றேன்.

“சொல்லுங்கோ மகன்...” நான் கூறுகிறேன்.

“அப்பா... இனிமேலும் நீங்கள் வயலுக்குப் போகத்தான் வேணுமா அப்பா...” மகன் ஜனகன் கேக்கின்றான்.

நான் அதிர்ந்து போய் மௌனமான மகனைப் பார்க்கிறேன்.

“இந்த வயல்துண்டுக்கை நீங்கள் பாடுபட்டு என்னப்பா கிடைக்கிது...?பத்தோபதினைந்து நெல்லு

மூட்டைகள் கிடைக்கும்... இந்தப் பத்தோ பதினைந்து நெல்லு மூட்டையளின்றை பெறுமதி என்னப்பா...? இவ்வளவு காலமும் உழைக்கிறியன் உங்களுக்கெண்டு ஒரு சைக்கிள் வாங்க முடிஞ்சிதா...? வயித்தை மட்டும் நிரப்பினால் போதுமா...? நான் சோதினையிலை கட்டாயம் பாஸ் பண்ணுவன்... பாஸ் பண்ணினால் எனக்கு வேலை கிடைக்கும்... வேலை கிடைச்சால் கை நிறையச் சம்பளமும் கிடைக்கும்... வீட்டுச் சிலவுகளை நான் பார்த்துக் கொள்ளுறன்... நீங்கள் என்னை மகன் எண்டு பாக்கிறியள்... நான் உங்களை அப்பா எண்டு பாக்கிறன்... இனிமேல் நீங்கள் வயலுக்குப் போக வேண்டாம்... அம்மா சமைச்சப் போட்டு, சோத்தைக் கட்டிக்கொண்டு வயலுக்கு அலைய வேண்டாம்... ஜனகன் கூறுகிறான்.

அவனது பேச்சுகளைக் கேட்ட எனது செவிப் பறை அதிர்ந்து போய்விட்டது... நான் கண்வெட்டாமல் அவனையே பார்த்தபடி இருக்கின்றேன்.

“என்னப்பா பாக்கிறியள்...” ஜனகன் கேட்கிறான். எனது மனைவி நீக்கிறாள், இரண்டாவது மகனும், மூன்றாவது மகனும் நிற்கின்றனர்... யாருமே எதுவும் பேசவில்லை. ஜனகன் எனக்குப் பக்கத்தில் அமர்கிறான்... அவனது கண்கள் கலங்கியிருக்கின்றன...

“ஜனா...” நாங்கள் வீட்டில் ஜனகனை “ஜனா” என்றுதான் அழைப்போம்.

“நீங்கள் என்னை ஒரு வேலையுமே செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லிறியளா... அல்லது வயலுக்குப் போய் வேலை செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லிறியளா...?” நான் மிகவும் அமைதியாகக் கேட்கிறேன்.

“நீங்கள் வயலுக்குப் போய் வேலைசெய்ய வேண்டாம்...” மகன் மிகவும் தெளிவாகவும், நிதானமாகவும் கூறுகிறான்.

“... உங்களுக்கு கமத்தொழிலிலை விருப்பம் இல்லையா...” நான் மகனிடம் கேட்கிறேன்.

“எனக்கு கமத்தொழிலிலை விருப்பம் இல்லை” மகன் கூறுகிறான்.

எனக்கு உள்ளூர அதிர்ச்சியாகவும், வேதனையாகவும் இருந்தாலும் நான் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை. நான் என்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு மௌனமாக இருக்கிறேன். மகனிடம் கமத்தொழிலை விரும்பாததற்கான காரணத்தைக் கேட்டு, எனக்கும் மகனுக்குமிடையில் நடந்த உரையாடலைத் தொடர விரும்பவில்லை... எனக்கிப்போது அறுபத்து மூன்று வயது, நான் வாழ்க்கையின் எல்லையில் நிற்கிறேன்... மகனுக்கிப் போது இருபத்திமூன்று வயது... அவன் வாழ்க்கையின் ஆரம்பப் படிக்கட்டில் நிற்கிறான்..

இருவரும் ஒரே வீட்டில்தான் வாழ்கின்றோம்... தவிர்க்க முடியாத உறவு...! நான் ஆத்திரப்பட்டுக் கொள்ளவில்லை... மௌனமாக இருக்கிறேன்.

மகன் எழுந்து செல்கிறான்,

இரவு வருகின்றது... வழமை போல் விடிகின்றது... எனக்கும் மகனுக்குமிடையில் எந்தக்கூறோ உணர்வுகளும் இருக்கவில்லை... சுமுகமாகவே வாழ்க்கை

நகர்கின்றது.

பல மாதங்கள் கடந்து விட்டன... விவசாயத் தொழிலில் எனக்கு விருப்பமில்லை என்று மகன் என்னிடம் கூறியது... கல்வெட்டாய் எனது மனதில் பதிந்திருந்தது... மகனும் அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றித் திரும்பவும் என்னிடம் பேசிக் கொள்ளவில்லை...

நாட்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன... அன்றும் வழமை போல நான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன்... கையில் ஒரு பூவரசமிலை. எனது மனைவி சோற்றைக் குழைத்துத் திரணையாக்கி பூவரசமிலையில் வைப்பாள்... நான் அதைச் சாப்பிடுவேன்... அதிலுள்ள சுவை... அதை வார்த்தைகளால் விளக்கமுடியாது...!

எனது மகன் ஜனகனும் எனக்குப் பக்கத்தில் வந்தமர்ந்தான் எனது மனைவி அவனுக்கும் ஒரு பூவரசமிலையைக் கொடுத்து, சோற்றைத் திரணையாக்கிக் கொடுத்தாள், மகனும் சாப்பிட்டான்...

மகன் வேலை செய்யும் திணைக்களம் மிகவும் பொறுப்பானது. வேலைக்குரிய ஆட்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு நேர்முகத் தேர்வு நடத்த வேண்டும். பொருத்தமானவர்களை வேலைக்கு நியமிக்க வேண்டும்...

"வேலை கஷ்டமா மகன்" சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் மகனிடம் நான் கேட்கின்றேன்.

"சரியான கஷ்டமப்பா..."

"உங்களுக்குத் துணையாய் ஆக்களில்லையா."

"எங்களிலை நாலு பேர் இருக்கிறம்... நாலு பேர் இருந்தாலென்ன... நாப்பது போர் இருந்தாலென்ன... வேலை தேடி வாறவனெல்லாம் நல்லவன் போல நடிப்பாங்கள், எவன் நல்லவன்... எவன் கெட்டவன் எண்டதைக் கண்டுகொள்ளலாது... எனக்கு முன்னாலை இந்த உலகம் நடிக்கிது... இந்த உலகத்துக்கு முன்னாலை நான் நடிக்கிறன்... வாழ்க்கையே நடிப்பாய்ப் போச்சு..." மகன் அலுத்துக் கொள் கிறான்.

நான் இலேசாகச் சிரிக்கிறேன்....

"என்னப்பா சிரிக்கிறியள்..." மகன் கேட்கிறான்.

"ஒரு மனிசன் வாழ்க்கையிலை தாண்ட வேண்டிய பல படிகள் இருக்கு... அதிலை முதலாவது படியை நீங்கள் தாண்டியிட்டியள்... தாண்டினது மட்டுமில்லை... அதிலை உள்ள உண்மை நிலவரத்தையும் உணர்வு பூர்வமாய் புரிஞ்சுகொண்டிட்டியள்... அடுத்த படியளை மிக இலகுவாக உங்களாலை தாண்ட முடியும்... அதை நினைச்சுத்தான் சிரிச்சன்... நீளக் களி சானையும்... மேசை கதிரையையும் ... பேனையையும் நம்பி வாழ்றவைக்கு கடைசிவரை... உங்கடை வாழ்க்கை தான்... உங்கடை தொழிலை நான் கேவலப்படுத்த யில்லை... பேனையைப் புடிச்ச எல்லாருக்குமே இதுதான் வாழ்க்கை..."

சில விநாடிகள் நான் மௌனமாக இருக்கிறேன்... மகனும் மௌனமாக இருக்கிறான்... நான் திரும்பவும் பேச ஆரம்பிக்கின்றேன்...

"மகன்..." நான் மகனை அழைக்கிறேன்.

சுரங்கத்துக்கை நின்று பேசும் போது... வார்த்தைகள் எதிரொலிப்பது போல எனது வார்த்தை எனது இதயத்துக்குள் எதிரொலிக்கின்றது...

"மகன்... மனிசனை ஏமாற்றாத ஒரே தொழில், கமத்தொழில்தான்..."

இந்தத் தொழில் எங்கடை வயிற்றோடை மட்டுமல்ல...

எங்கடை உயிரோடை தொடர்புபட்டது...

இந்தத் தொழிலிலையும் சில தோல்விகள் ஏற்படுவதுண்டு...

அவைகள் இயல்பானவை...

சேத்துக்கை கால்வைக்கிற மனிசர் இல்லாட்டி...

நாங்கள் சோத்துக்கை கை வைக்க முடியாமல் போகிறோம்..."

நான் கூறுகின்றேன்... நான் கூறிவிட்டு மகனைப் பார்க்கின்றேன்...

மகன் திருப்பி எதுவுமே பேசாமல் நிற்கின்றான்...

(யாவும் கற்பனையல்ல)

முற்போக்கு இலக்கியத் தளத்தில் தனித்துவமான ஆளுமைச் சுவடுகளைப் பதித்தவர்: கே. ஆர். டேவிட். சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுதிவரும் அவரது இலக்கிய கொள்கை என்ன என்பதும் சுவரசியமான வினாதான். இலக்கியம் உண்மையை சொல்ல வேண்டும். அது மனித வாழ்க்கையை பற்றி சொல்ல வேண்டும். அதற்கும்; மேலாக மனிதர்களை பற்றி- அந்த மனித வாழ்க்கையின் நாகரிகம் பற்றி வாசகர்களின் உள்ளத்தை தொட வேண்டும். டேவிட்டை பொறுத்தமட்டில், ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனின் உழைப்பை திருடி வாழும் சமூகவமைப்பில் உண்மையின் பக்கம் நின்று அவ்வம்சங்களை படைப்பாக்க வேண்டும் என்பதே அவரது மனிதாயமாக இருந்து வந்துள்ளதை அவரது வாழ்வும் படைப்புகளும் உணர்த்தி நிற்கின்றன. அந்தவகையில் எல்லோரும் பாராட்டும் படைப்பாளியாக இருக்கின்ற அவரிடத்தே தனது இடைசியங்களையும் கொள்கைகளையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் உறுதியும் காணப்படுகின்றது என துணிந்துக் கூறலாம்.

- லெனின் மதிவாளம்

கே.ஆர்.டேவிட்டன்

நீரில் கிழித்த கோடுகள் சில குறிப்புகள்

பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராசா

“நீரில் கிழித்த கோடுகள்” என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியிலே பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொரு செய்தியை வாசகனுக்குச் சொல்லிச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆசிரியரின் நெஞ்சை நெருடிய நிகழ்ச்சிகளை, காட்சிகளை அற்புதமான சிறுகதைகளாக வடித்தெடுத்துள்ளார். எமது சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சியை உலுப்பி விடும் வகையிலே இவரது பல சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன.

கே.ஆர்.டேவிட்டன் ஆக்கங்கள் பலவற்றை நான் ஏலவே படித்திருக்கிறேன். பாரம்பரியத் தமிழ்ப் புலமையில் ஊறிய மட்டுவில் என்னும் கிராமத்திலே பிறந்த டேவிட் ஆசிரியராக, உதவிக் கல்விப்பணிப் பாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ளார். ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் பணியாற்றிப் பல்வேறு சமூக மக்களின் வாழ்வியலைக் கண்டும் கேட்டும் அனுபவித்தும் பெற்றவற்றைக் கலை வடிவமாகத் தந்து வெற்றி பெற்றவர்.

நாவல், குறுநாவல், சிறுகதை முதலானவற்றிலே ஆழமான சுவடுகளைப் பதித்த கே.ஆர்.டேவிட் ஓவியம், நாடகம் முதலான கலைகளிலும் ஆற்றலும் ஈடுபாடும் கொண்டவர் என்பதைப் பலர் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். அவ்வப்போது உருவகக்கதை ஆசிரியராகவும் இலக்கிய விமர்சகராகவும் தன்னை இனங்காட்டிக்கொண்டவர்.

கலை ஈடுபாடும் மனிதாபிமானமும் கொண்ட நண்பர் டேவிட் பழகுவதற்கு இனிமையானவர். ஒரு இலக்கிய கர்த்தாவுக்கு இருக்க வேண்டிய சிறப்பம்சங்கள் பலவற்றை நான் இவரிடம் கண்டிருக்கிறேன்.

இவரது குடும்பப் பின்னணி, வாழ்க்கைச் சூழல், பதவி வழி வந்த அனுபவங்கள் முதலானவை இவரது படைப்புக்களிலே பளிச்சிடுவதை அவதானிக்கலாம்.

“நீரில் கிழித்த கோடுகள்” என்னும் சிறுகதைத்

தொகுதியிலே பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொரு செய்தியை வாசகனுக்குச் சொல்லிச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆசிரியரின் நெஞ்சை நெருடிய நிகழ்ச்சிகளை, காட்சிகளை அற்புதமான சிறுகதைகளாக வடித்தெடுத்துள்ளார். எமது சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சியை உலுப்பி விடும் வகையிலே இவரது பல சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன.

இவரது கதைகளிலே இவர் சொல்லிய செய்திகளைவிடச் சொல்லாத செய்திகளும் மௌனமாக பயணிப்பதை அனுபவமிக்க வாசகன் கண்டு கொள்ளுவான். இவரது எல்லாக் கதைகளும் ஏதோ ஒரு வகையில், ஏதோ ஒரு அளவில் சமுதாய இன்னல்களை தனிமனித துயரங்களைக் கலாபூர்வமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இந்த நூலில் இடம்பெறும் ஊமைக்காயம், ஒரு சோறு, வயிறு நிறையச் சாப்பிடுவோம், காலம் ஒரு தூரிகை, ஒரு தாயின் ஆசை, அவர்களுக்கென்று, அனுபவங்கள் சாவதில்லை, கொதிநீர் குளிர்வ தில்லை, முரண்பாட்டின் பிரசவங்கள், வீதி ஓரத்து மர நிழல், குறி சுடப்பட்டவர்கள், நீரிற் கிழித்த கோடுகள் ஆகிய பன்னிரண்டு கதைகளும் பன்னிரண்டு விதமான சமூக இன்னல்களைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. புதுமைப் பித்தன் கூறியது போல “நான் கண்டது, நான் கேட்டது, நான் காண விரும்பியது, நான் காண விரும்பாததுதான்

எனது கதைகள்” என்று டேவிட்டும் துணிந்து கூறலாம். ஊமைக்காயம் முதல் நீரிற் கிழித் கோடுகள் வரை மேற்காட்டிய பண்பினையே காண முடிகின்றது.

ஆசிரியரின் மனதில் - அடி மனதில் ஆழமாக ஊடுருவிப் பதிந்து போயிருந்த நிகழ்வொன்று நேர்த்தியான கலை வடிவமாக மாறும் பொழுது வாசகனின் மனதை அது நிச்சயமாக தொட்டுச் செல்லும் என்பதற்கு இக்கதைகள் சாட்சியளிக்கின்றன. ஒரு கதையை வாசித்த பின் அதன் கருப்பொருள் அல்லது செய்தி நீண்ட நாள்களுக்கு வாசகன் மனதில் நிழலாடுகின்றதோ, அல்லது நெருங்குகின்றதோ, அல்லது நினைவுத் தடத்தில் சிக்கிக் கொள்ளுகிறதோ அதை நல்ல கதை என்று குறிப்பிடலாம். டேவிட்டின் கதைகளிலே அந்தப் பண்பைப் பார்க்கலாம்.

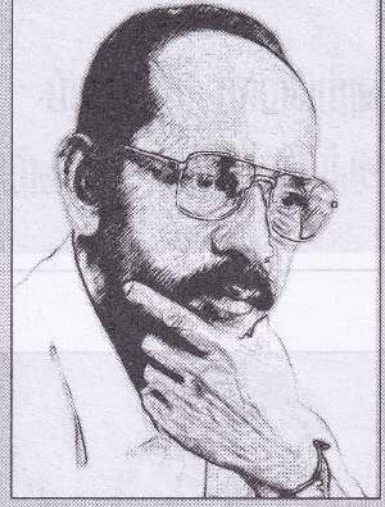
டேவிட் பல வகையான உத்திகளைக் கையாண்டு சிறு கதைகளை எழுதியுள்ளார். அவரது கதைகளின் பொதுத்தன்மை அல்லது சிறப்புத்தன்மை எனச் சொல்லக்கூடிய அமிசம் ஒவ்வொரு கதையிலும் ஆசிரியரும் ஏதோ ஒரு வகையிலே பாத்திரமாக அமைவது தான், சமூகத்தைத் “தான் கலந்து பார்க்கும்” நோக்கு மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது.

சில கதைகளின் கருப்பொருளை வேறு கதா சிரியர்களும் கையாண்டுள்ளனர். எனினும் டேவிட்டின் பார்வை யிலும், கதையை நகர்த்திச் செல்லும் விதத்திலும் பாத்திரங் களின் உரையாடலிலும் ஒரு தனித்தன்மை சிறப்பாக முகிழ்ந் திருப்பதை வாசகர் நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்வர். “ஓரடியாலே மூவுலகளுக்கும் பண்பு சிறுகதைக்கு வேண்டும்” என்று இராஜாஜி கூறிய கருத்துச் சாட்சியாக இவரது கதைகள் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

இவரது ஒவ்வொரு கதைகளும் வாசகனின் நெஞ்சைத் தொடும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது என்றே கருதுகிறேன். துன்ப துயரங்கள் படிந்து பாறையாகிப் போன பாத்திரங்களுக்கு உயிரூட்டி எழுந்து நடக்கச் செய்யும் “வித்தையை” இவர் காட்டியிருக்கின்றார்.

மனித நேயம் இவரது எல்லாக் கதைகளிலும் அடிச் சட்டகமாக அமைந்திருக்கின்றது. சமூகத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் போட்டோ(Photo)வாக மாத்திரம் இவரது கதைகளை கூற முடியாது. சமூகத்தின் ஊடுருவு கதிர் (X-ray) படமாகவும் இவரது கதைகளைக் கூறவேண்டும்.

மகிழ்வாகவும் கலகலப்பாகவும் பழகும் மனித நேயம் மிக்க டேவிட்டின் ஒவ்வொரு சிறுகதைகளிலும் அவரது மனம் மாத்திரமல்ல; முகமும் எனக்குத் தெரிகிறது. ஈழத்துச் சிறுகதைப் பரப்புக்குள் வந்த நல்ல சிறுகதைத் தொகுதிகளுள் ஒன்றாக “நீரில் கிழித்த கோடுகள்” என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியும் நின்று நிலைக்கும் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

டேவிட் அவர்களின் படைப்புகளை ஒட்டு மொத்தமாக அவதானிக்கும் போது, “பஞ்சப் பட்ட மக்களினதும், அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களினதும் அவலங்களையும், அந்த அவலங்களுக்கு அடிநாதமாகவுள்ள அரசியல், பொருளாதார காரணிகளைக் கூறுவதிலும், இக்காரணிகளை வெல்வதில் மக்களின் பங்களிப்பை எடுத்துக் காட்டுவதிலும் மாகவே இவரது இலக்கியப் படைப்புகள் காணப்படுகின்றன” எனலாம்.

- சுதாராஜ்

“இரத்தமும் சதைபுமாக, நாடி நரம்புகளுடன் பாத்திரங்களைப் படைப்பதிலும், வறுமை வெக்கையிலும் வறுத்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் துயரங்களை மிகத் துல்லியமாகக் காண்பதிலும், தான் அனுபவித்தவற்றை வாசகனையும் அனுபவிக்க வைப்பதிலும் டேவிட் கை தேர்ந்தவர்; ஒரு படைப்பாளிக்கு இருக்க வேண்டிய முதல் இலட்சணமும் இதுவாகும்”

- சிரித்திரன் சுந்தர்

“படைப்பாளிக்கு ஒரு சமூகச்சிரத்தை இருக்க வேண்டும். அவன் வெறுமனே கதை சொல்பவன் அல்லன். அதற்கும் மேலாகத் தனது படைப்புகள் மூலம் சமூக நலனைக் கட்டிக்காப்பவன். மனித அவல விடுவிப்புத் தான் அவனது தாரக மந்திரம்” என்பதை கே.ஆர்.டேவிட்டின் சிறுகதைகள் பலவும் எமக்கு எடுத்தியம்புகின்றன”

- தி.ஞானசேகரன்

“அடிமட்ட மக்களின் வாழ்வியல் துயரங்களைக் கூர்ந்து நோக்கி அவைகளை இலக்கியமாக்குவதில் டேவிட் கைதேர்ந்தவர். மிக இளம் வயதில் முதிர்ந்த அவதானங்களையும், ஆளுமைகளையும் பெற்றிருக்கும் இவர் படைப்பிலக்கியத் துறையில் நிறையச் சாதிப்பாரென எதிர்பார்க்கலாம்

- பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

நலிவுற்றோர் குரலாய்

கே.ஆர்.டேவிட் மீன் ஆறு தசாப்தகால குரல்

ஈழத்தின் நவீன உரைநடை இலக்கிய வரலாற்றில் ஏறத் தாழ் ஆறு தசாப்தகால வழித் தடத்தில் ஆழத்தடம்பதித்த எழுத்தாளர்களில் கே.ஆர். டேவிட் தனித்துவமானவர். நாவல், குறுநாவல், சிறுகதை முதலிய துறைகளில் காலத்தில் நிலைத்த படைப்புக்களை தந்தவர். வரலாறு அவளைத் தோற்று விட்டது (1976) எனும் நாவல், ஆறுகள் பின்னோக்கிப் பாய்வ தில்லை (1987), பாலை வளப் பயணிகள்(1989), வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகள்(1991) ஆகிய குறுநாவல்கள், ஒருபிடிமண்(1994), பாடுகள் (2012), மண்ணின் முனகல் (2012), நீரில் கிழித்த கோடுகள் (2015) ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் என்பவற்றை இது வரை வெளியிட்டுள்ளார். வீரகேசரிப் பிரகரம், முரசொலி வெளியீட்டகம், மீரா பதிப்பகம், கு.வி. அச்சகம், ஜீவநதி வெளியீட்டகம் என்பவற்றின் வெளியீடுகளாக இந்த நூல்கள் வெளி வந்தன. அவை வெளிவந்த காலப் பகுதியில் தனித்துவமான கவனிப்பைப் பெற்றிருந்தன. எழுபதுகளில் தோன்றிய படைப்பாளியான டேவிட் அவர்கள் இன்றுவரை இலக்கியத்துறையில் தொடர்ந்தியங்குவது கவனிப்புக்குரியது. அந்த நூல்களுக்கு அப்பால் 1971ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2018ம் ஆண்டு வரை இவர் ஏற்கனவே வெளியிட்ட தொகுப்புகளில் இடம் பெறாத உதிரியான கதைகள் ஒருங்கே இந்த நூலில் தொகுக்கப்படுகின்றன. குறித்த காலத்தை ஆறு தசாப்தங்களாகப் பிரித்து தொகுக்கப்பட்டுள்ள

இ. இராஜேஸ்கண்ணன்

மந்துவில் தொடக்கம் மலையகம் ஈறாக டேவிட் அவர்களின் அனுபவங்கள் விரிந்து சென்ற பகுதிகளிலெல்லாம் நலிவுற்ற மனிதர்களின் வாழ்வே பதிவாகியுள்ளது. நலிவுற்ற மக்களின் வாழ்வை படைப்பாக்க முனையும் எந்தவொரு படைப்பாளிக்கும் சமூகத்தின் போலியான வழக்காறுகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் மீது ஏற்படும் கோபாவேசமும் டேவிட் அவர்களிடத்தில் வெகுவாகவே உள்ளூறைந்துள்ளது. எந்தவொன்றையும் ஆசாரங்களானும் ஒப்பனைகளானும் சந்தியுசிவிடும் சமூகத்தில் உண்மையின் பிரதிபலிப்பாய் வாழத்தவிக்கின்ற மனிதர்கள்மீது நாட்சணிய மின்றித் திணிக்கப்படும் சமூகமளின் கொடுமைகளை வெளிப்படுத்துவனவாக கதைப்பொருள்கள்

கதைகள் ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டு காலத்தின் சமூகப் போக்குகளின் பதப்பருக்கைகளாக அமைந்துள்ளன.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளிலே உலகம் பெருவாரியான மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. உலக வரலாற்றில் "மேலது கீழாய் கீழது மேலாய்" ஆகிவிட்ட தொடர்நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தேறியுள்ளன. உலகளாவிய மாற்றங் களும் அவை விட்டுச்சென்ற மாற்றத்துக்கான விசைகளும் ஈழத்துச் சமூக பண்பாட்டு அரசியல் செல் நெறிகளிலும் "தழும்பேறிய" சமூக யதார்த்தங்கள் பல வற்றை விட்டுச் சென்றுள்ளன. அந்த யதார்த்தங்களைப் புரிந்துகொள்ளவும் அவற்றின் எதிர்கால இயங்குநிலைக் கான திசைவழிகளை வகுத்துக் கொள்ளவும் தலைப்பட்ட எழுத்தாளர்களில் டேவிட் அவர்களுக்கும் தனித்துவமான இடமுண்டு. ஈழத்தின் சமூக வரலாற்றில் 1970-1918 காலப்பகுதியானது பல்வேறு சமூக மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து முடிந்த காலம். அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத் தளங்களில் குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தேறின. மூடப்பட்டிருந்த பொருளாதாரம் தாராள மயமாக்கப்பட்டுத் திறந்து விடப்பட்டது. முதலாளித்துவப் போக்கு அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத் தளங்களில் நிலைபெற்றது. ஒரு புறத்தில் நலனோம்பு நடவடிக்கைகளும் மறு புறத்தில் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரப் போக்கும் தண்டவாளப் பாதையாக தேசப்புக்கையிர தத்தைக் காவிச்சென்றுகொண்டிருந்தது. முன்னர் வலுப்பெற்ற சமூக விடுதலைக்கான இயக்கங்களின் செயற்பாடுகள் தணிந்து போக இனவிடுதலை மற்றும்

தேசியவாதம் என்பவற்றை முதன்மைப் படுத்திய தீவிரமான போராட்ட இயக்கங்களின் செயற்பாடுகள் நிறுவனமயப் பட்டன. இனமுரண்பாடுகளும் அதன் விளைவுகளான போர்கள், புலப் பெயர்வுகள், இடப் பெயர்வுகள், இழப்புக்கள் முதலானவற்றால் சமூக உரு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. ஈழத்தின் சமூகவரலாற்றில் நிகழ்ந்த இத்தகைய தீவிரமான மாற்றங்களின் பிரதி பலிப்புக்கள் அக்காலப் படைப்பாக்கங்களின் பாடு பொருள்களாகியுள்ளன. இது ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்துக்கு ஒரு செழுமையைத் தந்ததுடன் படைப்பாக்கங்களின் வழி சமூக வரலாற்றைத் தேடுதலுக்கான ஆதாரங்களாகப் படைப்புக்களை மாற்றியமைத்துள்ளன. இத்தகைய படைப்புக்கள் தோன்றிய காலத்தின் வாழ்வியல் துழலுக்குள் இருந்தவாறே படைப்பாக்கம் செய்த எழுத் தாளர்களில் இன்றுவரை இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர் என்ற வகையில் கே.ஆர். டேவிட் தனித்தவனம் பெறுகின்றார்.

இங்கு குறிப்பிட்ட சமூக, பொருளாதார, மற்றும் அரசியல் பின்புலங்களால் படைப்பாக்கக் கொள்கைகள் தீர்மானிக்கப்பட்டபோது டேவிட் போன்றவர்கள் தமக்கான கொள்கை வழிநின்று படைப்பாக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். மாக்ஸிய கருத்துநிலைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு அதனைத் தமது படைப்பாக்கப் பிரமாணமாகக் கொண்டு மக்கள் இலக்கியம் படைத்தனர். டேவிட்டின் சிறுகதைத் தொகுதிகளில் ஒன்றான “நீரில் கிழித்த கோடு”களின் முன்னுரையில் “கோட்பாடுகளுக்கூடாக மக்களை நோக்குவதற்கும் மக்களுக்கூடாக கோட்பாடுகளை நோக்குவதற்குமிடையே நிறைய வேறுபாடுகளுண்டு. நான் மக்களுக்கூடாகக் கோட்பாடுகளைப் பார்க்கின்றேன்” என்று குறிப்பிடுவதன்மூலம் தனது இலக்கியப் படைப்பாக்கத்தின் நோக்கத்தினை தெளிவாகக் உணர்த்துகின்றார். படைப்பின் அதிபுச்ச வெளிப் பேறு மக்களிடத்தில் கண்டவற்றிலிருந்து மக்களது வாழ்வியலுக்கான கொள்கைகளை உருவாக்குதல் என்பது இவரின் நம்பிக்கை. இந்த நம்பிக்கையின் பின்புலத்தில் வைத்துத்தான் டேவிட்டின் சமூகநோக்கினைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். படைப்பாக்கத்தின் வழி சமூகமாற்றத்தினை சாத்தியமாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து இந்தக் கொள்கை சற்று வேறுபட்டதாகவே தெரிகின்றது. அதாவது, படைப்பாளியொருவர் தான் நம்புகின்ற கொள்கை ஒன்றின் வழிநின்று படைப்பாக்கம் செய்து அதனை படிப்பவர்கள் மீதும் சாதாரண மக்களின் வாழ்வியல் மீதும் திணிப்பதைக் காட்டிலும், தான் நம்புகின்ற கொள்கையின் சமூகப் பொருத்தப்பாட்டை மக்கள் வாழ்வியலின் நிகழ் போக்குகளுடன் ஒப்பிட்டு கோட்பாட்டின் உள்ளடக்கத்துக்கு வலுச்சேர்க்கும் செயற்பாட்டினை ஆற்றவேண்டியதன் அவசியத்தினை வலியுறுத்துகின்றார் என்று கருத்த் தோன்றுகின்றது. படைப்பின் சமூகவியல் நோக்கில் கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களின் படைப்புக்களைப் புரிந்து கொள்ள முனையும்போது, இவரது இலக்கியங்கள்:

- நலிவுற்று வாழ்ந்துகிடக்கும் மக்களின் வாழ்

வியலையும், வாழ்க்கை முரண்களையும், அவர்கள் மீதான சுரண்டல்களையும் வெளிக் கொணர்பவையாகவுள்ளன. நலிவுற்ற மக்களின் “துயர் நிலையை” தத்துவார்த்த அடிப்படைகளிலே விளங்கிக்கொள்ளத்தக்க கொள்கைத் தெளிவு மிக்கபடைப்பாக்கங்களாகவுள்ளன.

- விளிம்புநிலை மக்களின் பிரச்சினைகளை உரக்கப் பேசுவையாகவும் அவர்கள் மீதான சுரண்டலைத் தோலுரித்துக்காட்டுவையாகவும் விளங்குகின்றன.
- சமூகத்தின் பொதுவெளியிலிருந்து எல்லைப் படுத்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்நிலைப் போக்குகளையும் பிணக்குகளையும் அவர்கள் மீதான “மையத்தின்” ஆதிக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.
- எல்லைப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுக்கான பின்புலங்களை நுணுக நோக்கும் சமுதாயப் பார்வை வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம். இலங்கையில் மலையகத்தில் வாழும் நலிந்த மக்களைக் கரிசனையோடு கதை மாந்தர்களாக்கி அவர்களின் வாழ்வியலை படைப்பாக்கங்களில் உண்மையோடு வெளிக்கொணர்ந்த படைப்புக்கள் அதிகம் உள்ளன.
- முதலாளித்துவம் மற்றும் பின் முதலாளித்துவத்தின் விருத்தியில் சமூகத்தின் போக்குகளில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களின் யதார்த்தத்தை விளக்குவதுடன் அவற்றை மாக்ஸிய நெறிநின்று மீள்பார்வை செய்பவையாக விளங்குகின்றன.
- இன்னும் தொடரும் முதலாளித்துவத்தின் புதிய முகமான உலகமயமாக்க சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்வதிலும் மாக்ஸிய சிந்தனைக்கான தேவையினை மீளவலியுறுத்துவையாகவும், அதற்கான திசையமைவினைக் காட்டுவையாகவும் உள்ளன.
- எழுபதுகளில் எழுதப்பட்ட கதைகளையும் இரண்டாயிரத்துக்குப் பின் வந்த படைப்புக்களையும் ஒருங்கேவைத்துப் பார்க்கும்போது எழுபதுகளின் வாழ்நிலை அனுபவங்களால் இரண்டாயிரத்துக்குப் பின்னான சமூக வாழ்வினைத் தரிசிக்கும் போது இன்றைய சமூக வாழ்வு பற்றிய மதிப்பீடு ஒன்றினைப் பெறுவதன்வழி சமுதாயச் சிக்கல்களதும் அவற்றுக்குப் பின்புலமான காரணிகளதும் தொடர்ச்சி மற்றும் தளர்ச்சி பற்றி விளங்கிக்கொள்ளவும் துணையாகின்றன.
- “அடிமட்ட மக்களின் வாழ்வியல் துயரங்களை கூர்ந்து நோக்கி அவைகளை இலக்கியமாக்குவதில் டேவிட் கைதேர்ந்தவர்” என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களால் விதந்துரைக்கப்பட்ட டேவிட் அவர்களின் சிறுகதைகள் அவரின் படைப்பாக்க உத்திகள், அவை தரும் கலாநுபவங்கள், படைப்பு மொழியின் இலாவகம் என்பவற்றைக் கடந்து படைப்பாக்கக் கொள்கை நிலைப்பட்ட முதன்மையினை வெளிக் கொணர சரிவரப் பயன்படுத்தத்தக்கவை.
- டேவிட்டின் கதைகள் பெருமுதலாளித்துவத்தின்

தோற்றத்தினையும் அதன் வரலாற்று இயக்க நிலைகளையும் விளக்கமுற்பட்ட மார்க்ஸியக் கொள்கையின் அடிப்படைகளைக் கிராமிய வாழ்வின் நடைமுறை யதார்த்தத்தில் வைத்துத் தரிசிக்க முனைகின்றன.

- நலிந்தவர்களின் ஈனக்குரலுடன் பரிவுகொள்வதையும், நலிவை உடைத்து நிமிர்த்துடிக்கும் புரட்சிக் குரலாய் முழக்கமிடுவதையும், நலிந்தவர்களுக்காக நியாயம் கோரிநிற்கும் உரிமைக் குரலாயும் விளங்கும் தன்மையுடையன.
- மேற்கண்ட பண்புகள் யாவும் இவரது படைப்புக்கள் யாவற்றினதும் பொதுப்பண்பாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். சிறப்பாக இந்தத் தொகுதியில்,
 - நலிந்த சமூகத்துப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிப்பதால் உண்டாகும் ஆத்ம திருப்தியின் அளவில் லாத்தன்மை
 - கசாப்புக்கடைக்காரன் மாட்டை வாங்குவது போல வேலைக்காரி என்ற பெயரில் பெண்ணை வாங்கி உள்வீட்டிலேயே அவளைச் சீரழிக்கும் கௌரவம் மிக்கவர்களது வாழ்க்கை
 - இறுதிவரை மனச்சாட்சிக்குப் பயந்து வாழும் ஏழைகளின் வாழ்வில் வரும் சோதனைகளும் மனச்சாட்சிக்கேற்ப வாழமுடியாத பணக்காரர்களது வாழ்வுமுறையும்
 - பஸ் பயணத்தில் குழந்தையோடு அல்லாடுகின்ற தாய்க்கு இருக்கை கொடுக்க விருப்பமில்லாத பாவைப்பிள்ளைக்கு “சுவற்றர்” பின்னும் அற்புத மனிதர்களின் நடத்தைகள்
 - பூனைகளை புலியாக்கி மனிதனை வேட்டை யாட வல்ல கல்வியை வழங்கும் ஏற்பாடுகளும் திறமையிருந்தும் அதனை வளர்க்கவல்ல கல்வியைத் தொடரமுடியாத அவலமும்
 - கல்வி, மருத்துவம், சமயம் முதலானவற்றின் சேவைகளைப் பெறக் கூட முடியாத ஏழைகளின் துயர்நிறைந்த வாழ்வு
 - ஏழைகளின் உணவுக்கான கூப்பனை அடகுபிடித்துச் சுரண்டிச் சீவிக்கும் கொள்கை பேசும் மனிதர்கள்.
 - ஆனையாள் மாறிமாறித் போலிக்காகத் தொழு திடும் மனிதரின் போலித் தனங்கள்
 - தேங்காய்த் துண்டுகளைப் பொறுக்கி உண்ணும் நிலையில் வாடும் சிறுவர்கள் பாண்வாங்குவதற்காகப் பாடசாலையில் கிடைக்கும் பிஸ்கட்டை விற்கும் அவலம்
 - நாய்தின்னாக் காசை அளவுக்கதிகமாக வைத்திருப்பவர்கள் நாயை விடக் கேவலமாக நடக்கும் மனிதர்களாகின்ற முரண்நிலைகள்
 - அழுக்கு நீரில் குளிக்கும் ஏழைகளின் வாழ்வை எள்ளி நகையாடும் மேல்தட்டு மனிதர்களும் அதனை எதிர்த்துக் கண்சிவக்கும் ஏழை மனிதர்களும்
 - ஆளுக்காள் எதிர்ச்செயல் புரிந்தாலும் ஒருவரை ஒருவர் வாழ்விக்க இரக்கத்தின்பால் ஐக்கியப் படுபவர்களே பஞ்சப்பட்டவர்கள்

- கூலிக்காக வேலைசெய்யப் போகும் இடத்தில் குழந்தைகளையும் அழைத்துச் சென்று வைத்துக் கொண்டு வேலைபுரியும் பெண்கள் குழந்தைகளை இழந்துவிடும் துயரங்கள்
- முதலாளிகளால், கருகிப்போன பாணைச் சாப்பிட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட தொழிலாளி மனிதர்களின் வாழ்வின் அவலங்கள்
- மலையகத்தில் லயத்தில் வாழும் மக்கள் விசாரணைசெய்யப்பட வேண்டியவர்கள் அல்லர், உரிமை வழங்கப்பட வேண்டியவர்கள் எனும் மனக்கொதிப்பு
- தெருக்கூட்டும் தந்தையின் கடின உழைப்பில் மகன் வைத்தியரான பின்னர் தந்தையின் தொழிலை கௌரவமற்றது எனும் எண்ணம் கொள்ளும் போலியான கௌரவம் பற்றிய முனைப்புகள்
- மாணவர்களின் வாழ்வின் துயரங்களை கேட்டு அந்தத் துயரங்கள் தரும் வலிகளால் தம்மைப் புடம்போடுகின்ற ஆசிரியர்களின் உணர்வுகள்

- கள்ளமாய் பிள்ளைப் பெற்றவன் என்று பெண்கள் மீது பழிசொல்லும் சமூகம் கள்ள மாய் பிள்ளைப் பெற்றுக்கொள்ளக் காரணமான ஆண்கள் குறித்துப் பழியெதுவும் பேசாதிருக்கும் சமூக அதிகாரப் போக்குகள்
- தவிக்கும் மனிதன் ஒருவனுக்கு இரத்ததானம் செய்யத் திராணியற்றவன் மதத்தின் சடங்குகளால் பெறப்போகும் மாட்சிமைதான் என்ன?
- யேசுபிரானின் போதனைகளில் பொதிந்து கிடக்கும் கருத்துக்களை தேடிக்கண்டடைந் தால் சமதர்மத்துக்கு விளக்கம் பெறலாம்
- மனிதர்களின் மரணம் மயில்பீலிக் கனம் இருந்தால் போதுமானதல்ல, அவர்களின் மரணம் மலைக் கனம் இருக்கவேண்டும்
- மனிதர்கள் தமக்குக்கீழ் உள்ளவர்களின் இதயக் கண்ணாடியில் தம்மைப் பார்க்க முனையும்போது தான் மற்றவர்களுக்கான சேவை தொடங்குகின்றது
- பிள்ளைக்குப் பால்கொடுக்கும் போச்சிப் போத்த லில்கூட சமூக கௌரவத்தை அடக்கி வைத்துள்ள உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் நடிப்பு மனிதர்கள்
- உயர்பதவிக்கான தேர்வுகளில் சித்திபெறும்

வல்லமையற்றவர்கள் நலிந்த வாழ்விடக் குறிச்சிகளைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் எனும் வர்க்கப்பட்ட சமூக அதிகாரமனோநிலை

முதலான பல்வேறு கருப்பொருள்களை (மேற்கண்ட பட்டியல் முழுமையானதல்ல) கொண்ட கதைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. கதைகள் கொண்ட கருப்பொருள்கள் தொடர்பில் டேவிட் அவர்கள் தான் வரித்துக் கொண்ட கொள்கைப்பிடிப்பு சற்றும் பிறழாத வகையில் பயணித்துள்ளார் என்பது தெளிவாகின்றது. கதைகளில் வரும் பிரதான பொருளும் படைக்கப்பட்ட பாத்திரங்களும் சமூகத்தில் காலங்காலமாக நிலவி வந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளின் வடுக்களைச் சுமந்தவையாகவே யுள்ளன. மந்துவில் தொடக்கம் மலையகம் ஈறாக டேவிட் அவர்களின் அனுபவங்கள் விரிந்து சென்ற பகுதிகளில் லெல்லாம் நலிவுற்ற மனிதர்களின் வாழ்வே பதிவாகியுள்ளது. நலிவுற்ற மக்களின் வாழ்வை படைப்பாக்க முனையும் எந்தவொரு படைப்பாளிக்கும் சமூகத்தின் போலியான வழக்காறுகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் மீது ஏற்படும் கோபாவேசமும் டேவிட் அவர்களிடத்தில் வெகுவாகவே உள்ளூறாந்துள்ளது. எந்தவொன்றையும் ஆசாரங்களாலும் ஒப்பனைகளாலும் சந்துபூசிய விடும் சமூகத்தில் உண்மையின் பிரதிபலிப்பு பாய் வாழத்தவிக் கின்ற மனிதர்கள் மீது தாட்சணியமின்றித் திணிக்கப்படும் சுமைகளின் கொடுமைகளை வெளிப்படுத்துவனவாக கதைப்பொருள்கள் அமைகின்றன.

கதைகளின் காலத்தை முன்னிறுத்தி ஆறு தசாப்தங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட இந்தத் தொகுப்பில் மூன்றாம் தசாப்தகாலக் கதைகளின் தொகுப்பில் ஒரு தனித்துவ அம்சத்தைக் காணலாம். சமத்துவம், சமதர்மம், பொது வுடமை எனும் மையச்சித்தாந்தங்களுடன் தமது இடதுசாரியச் சிந்தனைகளை பேசுகின்ற பலரும் மதம் மற்றும் மதம்சார்ந்த கொள்கைகளை விவாதிக்கவும் விமர்சிக்கவும் தவறியதில்லை. டேவிட்டும் அவர் வரித்துக் கொண்ட கொள்கை நிலையில் இதற்கு விதிவிலக்காகிவிட முடியாது. ஆயினும், கடவுள் ஒருவனல்ல, வருந்துங்கள் மன்னிக்கப்படும், தேடுங்கள் கண்டடைவீர்கள், புதைக்கவில்லை விதைக்கின்றோம், யேசு மீண்டும் பிறப்பாரா?, பக்தி முதலான கதைகளில் கதைப்பின்னலிடையே நிகழும் விசாரங்கள் முதன்மையானவை. நபிகள்நாயகம் மற்றும் யேசுகிறிஸ்து நாதர் போன்றோரின் வாழ்வு மற்றும் போதனைகளின் அர்த்தங்கள் சமூக வாழ்வின் யதார்த்தங்களுடன் பொருத்திப்பார்த்து விசாரணை செய்யப்படுகின்றன. அந்த அனுபூதிமான் களின் தத்துவங்களில் அடங்கியுள்ள வாழ்வுக்கான சமதர்மக் கருத்துக்கள் நலிவுற்ற மக்களின் வாழ்வுக் கான வழிகாட்டல்களாக டேவிட் அவர்களால் முன் வைக்கப்படுகின்றன. நலிவுற்றோர் மீதான அதிகார வர்க்கத்தின் மேலாண்மை களை தளர்த்தவல்ல போதனைகளை மதபோதனை கள் காட்டுவதை இத்தகைய கதைகள் கூறுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் 1988-1993 காலப் பகுதியில் வெளி வந்துள்ளன. டேவிட் அவர்களிடம் வெளிப்படும் வாலயமான கோபாவேசத் தின் எதிர் நிலையில் இந்தப்

பண்பை வைத்துப் பார்த்தாலும், அது கூட நலிவுற்றோருக்கான நியாயந்தேடலுக்கான ஒரு வழியாகவே கையாளப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

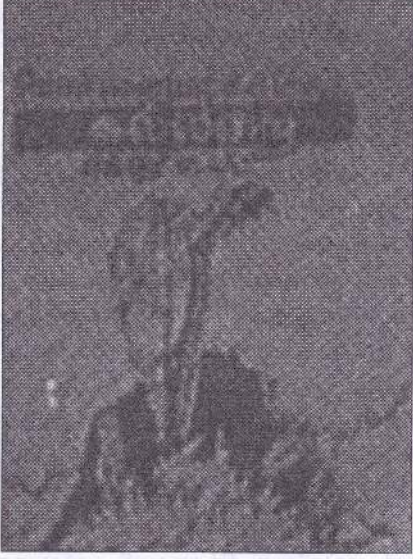
இந்தத் தொகுப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுகளில் பிரசுரமான சிறுகதைகள் தனித்துத் தெரியும் பண்புடையவை. ஐந்தாம் தசாப்தத்திலும் ஆறாம் தசாப்தத்திலும் படைக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் இத்தகையன. தேடுங்கள் கண்டடைவீர்கள், விழுதுகளும் விழுமியங்களும், வியாபாரிகள், வீதிகளில் மட்டுமல்ல, தோற்றுப்போனவர்கள், கல்வாரி, எனக்குள் நானாகி, வேர் அறுந்தவர்கள் முதலான சிறுகதைகள் கதைப்பொருள், கலைத்துவமான சித்திரிப்பு, மொழிப் பிரயோகம், உத்திமுறை முதலிய பண்புகளால் தனித்துவம் பெறுபவை. இத்தகைய சிறுகதைகளில் வந்தமைந்துள்ள கதைப்பின்னல்கள் சிறப்பானவை. படைப்புப் பேசுகின்ற அரசியலானது போர் புரிந்து, உரிமைகேட்ட சமூகம் ஒன்றின் நிலைமாற்றத் தில் தனிக் கவனம் பெறவேண்டியவை. தொன்மங்கள் வழியாக சமகால உலகை தரிசிக்க முயல்பவையாகவும், அரசியல் மற்றும் சமயம் என்பவற்றின் போக்குகளை விமர்சிப்பவையாகவும் சில படைப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. இவை சிறுகதைகளின் தட்டையான “வெறி தெளிமைத் தனத்தைக்” கடந்துசெல்லும் இயல்புடையன. படைப்பு மனத்தின் முதிர்ச்சி வெளித் தெரியும் படைப்புக்களாக அவை தம்மை இனங்காட்டுகின்றன.

இந்தத் தொகுப்பிலடங்கும் கதைகள் சிரித்திரன், மல்லிகை, சிந்தாமணி, கலைமுகம், ஞானம், தினக் குரல், வீரகேசரி, சுடர், ஈழநாடு, ஜீவநதி, தாயகம், புதினம், உதயன் முதலிய பல பிரபலமான சிற்றிதழ்கள் மற்றும் நாளிதழ்களில் பிரசுரமானவை. எழுபதுகளில் இருந்து இரண்டாயிரத்தின் முதலிரு தசாப்தகாலம்வரை வெளியான கதைகள் ஒருங்கே உள்ளடங்கியுள்ளன. 1994, 2012, 2015 ஆகிய வருடங்களில் ஏற்கனவே நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டிருந்த டேவிட் அவர்கள் அந்த வருடங்களின் முன்னர் வெளிவந்த தமது கதைகளை நூலாக்கம் செய்யும் தருணத்தில் இத்தொகுப்பிலுள்ள அனேகமான கதைகள் அந்நூல்களில் அகப்படாமல் போனமைக்கு ஏதோ காரணங்கள் இருக்கலாமென ஊகிக்கத் தோன்றுகின்றது. ஆரம்ப காலக் கதைகளான மையால் சிறுகதைக்கான வடிவநேர்த்தி, உத்தி வகைமைகள், படைப்பாக்க மொழியிலான செழுமை, கலைத்துவ வெளிப்பாடு முதலான பண்புகளில் ஏற்கனவே வெளியான தொகுதிகளில் உள்ளடங்கிய சிறுகதைகளிலும் தளர்போக்குடையவையாக இவை அமைந்ததாக கருதியிருக்கலாம். எனினும் படைப்பாக்கக் கொள்கை, கதைக்கான கருத்தேர்ப்பு என்பவற்றில் வரித்துக்கொண்ட கொள்கையின் பிரதிபலிப்பு துக்கலாகவுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. இதனால் டேவிட் அவர்களின் இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள கதைகளும் அவர் கொண்ட படைப்பாக்கக் கொள்கை நிலையில் அவருக்கான அடையாளத்தை மேலும் வலுப்படுத்துவன. தனது படைப்பாக்கத் துறையில் சகாப்தத்தை எட்டி விட்ட நிலையில் அறுபது ஆண்டுகளின் நீட்சிமுழுதும் நலிவுற்றோரின் குரலாய் டேவிட்டின் குரல் ஒலித்தே வந்தது.

மெய்யம்மை வாதத்தினின்றும் முகிழ்த்தெழும் எழுத்து.

கே.ஆர்.டேவிட் - வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறை

ஒரு உரையாடல்

தமிழில் புனைவிலக்கியத்துக்கு 120 ஆண்டு களுக்கு மேற்பட்ட வரலாறும் வகிபங்கும் உண்டு. ஆயினும் நாவல், குறுநாவல், தொடர்கதை, கதை, சிறுகதை, கடுகுக்கதை என்ற வடிவவியல் மற்றும் அவ்வவற்றின் உள்ளடக்கம் தொடர்பான உரையாடலானது “வடிவமற்ற வடிவம்” பற்றிய பிரக்ஞை வந்த பின்பும் முடிவுறவில்லை. நாவல் வாழ்வின் பல் பரிமாணங்களை முழுமையாகக் காட்ட முற்படுவது; அதன் காலவெளி அகலிதமானது; அது வாழ்வியலுக்கு உட்பட்டதும் அதற்கு அப்பாற்பட்டதுமான எல்லா அனுபவங்களையும் முழுமையாகத் தரமுயல்கிறது. அதனால் அது எக்காலத்தும் மெய்யியலை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும் வடிவத்தை இழக்கும் வடிவமாகவும் நீண்ட புனைவுத்தர்க்கத்தை உடையதாகவும் காணப்படுகின்றது.

குறுநாவல் இதன்னின்றும் மாறுபட்டதாகும். நாவலுக்கும் சிறுகதைக்கும் இடைப்பட்டதாகவே குறுநாவல் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. பக்க அளவினால் சிறுகதையிலும் நீண்டதாகவும் நாவலில் குறுகியதாயுமே பொதுவில் எடுத்தாளப்படுகிறது. ஆனால் வடிவவியல் - கருவியல் அடிப்படையில் இதனைப் புரிந்து கொள்வதே சாலப்பொருத்தமானது. குறித்த சம்பவத்தை குறித்த கால அளவைக்குள் விவாதிப்பதற்கு முற்படுவதாக குறுநாவல்கள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. சிறுகதை போல குறித்த ஒரு அனுபவத்தை மட்டும் வாசகனுக்கு வழங்காது ஒன்றுக்கு மேற்

தி. செல்வமனோகரன்

அன்றைய இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தை நோக்கி உந்தித் தள்ளப்பட்ட வரலாறு பகைப் புலம் என்பவற்றை நூலாசிரியர் சிறப்பாக எடுத்துரைத் துள்ளார். அழகியல் தளத்தில் பாராட்ட முடியாது விடினும் தமிழ்த் தேசிய வரலாற்றில் இப்புனைவிற்கு இடமுண்டு. மீளவும் உருவாகியுள்ள இந்தரங்கச் சூழல் கொடூரமானது. நவீனத்துவ ஒடுக்குமுறைச் சூழல் அரசியல் இருண்மையை மீளவும் எம்மண்ணில் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

பட்ட அனுபவங்களை வழங்கக்கூடிய விவாதப் புள்ளிகளைக் கொண்டிருக்கும். அதேவேளை நாவலின் விரிந்த தன்மையை நீண்டகால அளவைக் கொண்டதாக, வாசகனுக்குப் பற்பல அனுபவச் சிதறல்களைத் தருகின்றதாக இது கட்டமைக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே பக்க அளவு ஒருபோதும் புனைவிலக்கிய வடிவத்தைத் தீர்மானித்து விடமுடியாது. அந்தவகையில், கே.ஆர்.டேவிட்டின் “வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறை” எனும் புனைவை குறுநாவல் என நாம் கட்டலாம்.

இக்குறுநாவல் தமிழ்த்தேசியப் போராட்டம் உருவான கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டதாகும்.

1. தனிச்சிங்களச் சட்டமும் அதன்னின்று உருவான அரசகருமமொழியில் சித்தியடைந்தாலே அரசவேலை எனும் நிர்ப்பந்தமும் உருவாதல்.
2. தொழில் செய்யவிடாது தடுத்தலும் தொழில் வாய்ப்புக்களை இழக்கச் செய்தலும்.
3. அரசாங்க வேலைகளில் புறக்கணிப்பு
4. உயர்தரப் பரீட்சையில் பிராந்திய ரீதியிலான வெட்டுப்புள்ளி அறிமுகமும் இதனால் தமிழர்கள் சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்றும் பல்கலைக் கழகம் செல்ல முடியாமையும்.
5. இனக்கலவரங்கள் - இனரீதியான ஒடுக்குமுறை
6. சாதாரண ஜனங்களைப் பிடித்து வதைமுகாம்களில் வைத்துக் கொடுமைப்படுத்தல், கொலை செய்தல் மற்றும் காணாமல் ஆக்கப்படுதல்.

எனும் விடயங்களை அல்லது சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாண இளைஞர்கள் தவிர்க்க முடியாதபடி ஆயுதப் போராட்டத்தை நோக்கி பிடர்பிடித்துத் தள்ளப்பட்ட வரலாற்றை இக்குறுநாவல் பதிகை செய்கிறது.

ஆங்கிலேயக் காலனித்துவத்திடம் இருந்து சுதந்திரம் பெற்றபோது சிறுபான்மையினம் சுபீட்சம் நிறைந்த வாழ்வை ஈழத்துப் பிரஜைகளாக ஆவலோடு எதிர்பார்த்தனர். ஐக்கியப்பட்ட, சுதந்திரமான, சமமான வாழ்வு கிடைத்துவிட்டதாக மகிழ்ந்திருந்தனர். ஆனால் இலங்கையின் சிங்கள அரசு புத்தரின் பெயரால் தன்னைக் கட்டமைத்ததோடு நவகாலனித்துவ ஆட்சி அதிகாரத்தை சிறுபான்மையினரின் மீது சடுதியாகப் பிரயோகிக்கத் தொடங்கியது. தன்னலனுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் எனத் தான் நினைத்த அல்லது எதிர்பார்த்த இடங்களிலெல்லாம் சிறுபான்மை இனங்களை நசுக்கியது. வெளித்தள்ளித் தாழ்ப்பாலிட்டது. நிலவியல், கல்வியியல், அரசியல், பொருளியல், சமயவியல், மொழியியல் என அனைத்து வழிகளிலும் சிறுபான்மையினங்கள் இன்றைப் போலவே அன்றும் அடக்கு முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டன.

இதற்கு எதிரான குரலாகவே தமிழ்ச் தழுவை “வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறை” எனும் தலைப்பின் மூலம் ஆசிரியர் விளக்கமுற்பட்டுள்ளார். மெய்ம்மை வாத்த தளத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட இப்புனைவு யாழ்ப்பாணத்தை மையங்கொள்ளினும் தென்னிலங்கையில் தமிழர்களின் நிலை - இனக்கலவரம் வரை நீள்கிறது. யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டில் திழைத்த குடும்பம் ஒன்றை (கந்தசாமி மைதிலி பிள்ளைகள் - றொபேட், குமுதினி) காட்சிப்படுத்தி தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வியலை முன்னிறுத்துகிறது. அதேவேளை மதநல்லினக்கம் (கந்தசாமி பிறப்பால் இந்து ஆனால் அவர் புத்தரை பூரணமாக நம்பி வழிபடுபவர்: மனைவி மைதிலி கிறிஸ்தவர்: பிள்ளைகள் கிறிஸ்தவர்களாக வளர்கின்றனர்) மற்றும் சாதிய நல்லினக்கம் (சேசுவன் குறைந்தசாதி(ப:22) எனக் கூறுவதனூடாக றொபேட் குடும்பம் உயர்சாதி என்பதையும் முதலில் மைதிலி சேசுவனை தண்ணீர் கொடுக்க மறுத்தாலும் காலப் போக்கில் அவர்கள் வீட்டில் தங்கவிடுமளவுக்கு மன மாறுதல் ஏற்படுவது) என்பவற்றை ஆசிரியர் முன்னிறுத்துவதும் சுட்டத்தக்கது. இடப்பெயர்வுகள், கடற்றொழில் (சுயதொழில்) செய்பவரிலிருந்து அரசு உத்தியோகத்தர் வரை அரசியல் பழிவாங்கல்களுக்கும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் உள்ளானமை றொபேட் - கந்தசாமி பாத்திரங்களின் வழி காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. மகிழ்வைத் தொலைத்துவிட்ட, முகாரியை மட்டுமே இசைக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட வரலாற்றுச் சோகம் பதிவிடப்படுகிறது. தமிழர்கள் காரணமின்றி வதைக்கப் படுவதும் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்படுவதும் தொடர்கதையாகவே உள்ளது.

தேசத்தின் அரசியல் நிலையை, தமிழர்களின் வாழ்வியலை

“நான் இருந்த இடம் அந்த இடத்துக்கு ஒவ்வொரு வரும் போக வேணும்... அனுபவிக்க வேண்டும்... இந்த மண்ணின் ஆசனம்

பகையிலுள்ள ஓட்டை உடைசல்கள் முழுவதையும் காணலாம்.” (ப:23)

“வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறையான இந்த சமுதாயத்தின் இதயத்தில் கைகளால் புதித்து அழுத்தி நாடித்துடிப்பினைப்பூணமைகஉணர்கிறான்...” (ப:17)

“எங்களுக்கெண்டு இந்த மண்ணிலை என்ன கிடக்கு... குப்பையைக் கூட்டுறது... அள்ளறது... கொட்டுறது... இப்ப அந்தக் குப்பைக் குள்ளையே வாழ்க்கை... பெருசாளி பிறப்புக்கள்” (ப:24)

எனப்பதிவிடுகிறார்.

பல்கலைக்கழக வெட்டுப்புள்ளி அரசு வேலை வாய்ப்பு, புறக்கணிப்பு, லஞ்சம் என்பன ஒரு இளைஞனை (சபா) தற்கொலை செய்ய வைக்கிறது. சிங்கள மொழி தெரியாமையே அரசு வேலையை (கந்தசாமி) இழக்கச் செய்கிறது. உயிரைப்பறிக்கிறது. குடும்பத்தைக் கையறு நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இனவிரோதம் ஒரு சிறுமியின் (குமுதினி) கண்ணைப் பாதிக்கிறது. பலரது உயிரையும் உடைமைகளையும், நிலத்தையும், மனநிம்மதியையும் பறிக்கிறது. இளைஞன் காணாமல் போகிறான். மரணமடைந்து விட்டான் எனக் கருதி செய்த வீடு கொண்டாடப்பட்டு இடுகாட்டில் குருசுவம் வைக்கப்படுகிறது. அவன் சொல்லொணா வதைகளுக்கு உள்ளாகி நகங்கள் பிடுங்கப்பட்ட காலவிரல்களுடன் வீட்டுக்கு வருகிறான். தனக்கு வைக்கப்பட்ட குருசுவை தானே பிடுங்கும் நிலை: அவலமே வாழ்க்கையாகிப் போயிற்று.

இத்தனைத் துயரங்களுக்கும் விடைகாணப் புறப்படுகிறார்கள் இளைஞர்கள். பாதையைப் புரிந்தே புறப்படுகிறார்கள். (ப:47) புறப்பாடு பற்றி றொபேட் எழுதிய கடிதத்தை வீட்டில் புத்தரின் காலடியில் வைப்பதில் ஆசிரியர் “ஒரு தியாகியின் காலடியில் இன்னொரு தியாகியின் கடிதம்” (ப:48) எனக் கூறுகிறார். புத்தரின் கோட்பாடுகளைப் புரிந்த நூலாசிரியரின் பதிவு இது. பாவம் புத்தர்: அவரின் வழிபடுநர்களே அவரைப் புரியவில்லை. என்று இலங்கையில் புத்தர் ஒடுக்குமுறையின் இனச்சித்திரிப்பின் அடையாளம் ஆக்கப்பட்டுள்ளார்.

அன்றைய இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தை நோக்கி உந்தித் தள்ளப்பட்ட வரலாறு பகைப்புலம் என்பவற்றை நூலாசிரியர் சிறப்பாக எடுத்துரைத்துள்ளார். அழகியல் தளத்தில் பாராட்ட முடியாது விடினும் தமிழ்த் தேசிய வரலாற்றில் இப்புனைவிற்கு இடமுண்டு. மீளவும் உருவாகியுள்ள இந்தரங்கச் தழுவல் கொடுமானது.

நவீனத்துவ ஒடுக்குமுறைச் தழுவல் அரசியல் இருண்மையை மீளவும் எம்மண்ணில் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. “போர் என்றால் வெறும் Bore” எனக் கூறும் ஈழத்தின் இன்றைய “இளம்புத்தி ஜீவிகள்” இக்குறுநாவலை மீளவும் வாசிக்க வேண்டும். தமது கருத்தியலை பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தவேண்டும்.

மெய்ம்மைத் தளத்தில் எப்போதும் தன்னெழுத்துக்களைக் கட்டமைக்கும் கே.ஆர்.டேவிட் அவர்களுக்கு அவரின் படைப்புகளுக்கு ஈழத்தமிழ் வரலாற்றில் அழியா இடமுண்டு என்பதற்கு இக்குறுநாவல் சான்றாகிறது.

வெட்டப்பட்ட ஆமையின் ஈரல் துழப்பு: கே.ஆர்.டேவிட்ரன் பாலைவனப் பயணிகள் குறுநாவல்

தருமராசா அஜந்தகுமார்

ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் சிறுகதை, நாவல் துறையில் தொடர்ந்து இயங்கும் படைப்பாளிகளில் கே.ஆர்.டேவிட் தனித்துவமானவர். மக்களுக்கான குரலாக கலை இலக்கியத்தை அடையாளங்கண்டு அந்தப்பாதையிலே ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாக மக்களின் ஈனநிலைகண்டு ஈடுபட்டு எழுதிவருகின்றார். பவளவிழா ஆண்டிலே அவரது படைப்புகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பதும் வாசிப்புச் செய்வதும் அவருக்குச் செய்யும் கௌரவம் ஆகும். வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது என்ற நாவலின் தலைப்புடன்தான் டேவிட் அவர்களின் பெயர் பாடசாலைக்காலத்தில் எனக்கு அறிமுகமாகியது. வரலாற்றினால் தோற்கடிக்கப்படமுடியாத மக்கள் படைப்பாளியாக அவர் இருப்பதை இன்றைய வாசிப்புமூலம் தெளிவாக உணரமுடிகின்றது.

ஆனி 1989 டேவிட் லிகோரி அவர்களின் மீரா பதிப்பகம் வெளியீடாக வந்த குறுநாவல்தான் “பாலைவனப் பயணிகள்”. ஏழைமக்களே அந்தப்பயணிகள். அவர்களின் வறுமையும் போராட்டமும் வெம்மையுமே பாலைவன விரிகின்றது.

முல்லைபுடி குறிஞ்சியும் முறைமையிற் திரிந்து
நல்லியல்பு இழந்து நடுங்கு தயருற்றுப்
பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்

என்று பாலை என்ற தனித்த நிலம் இல்லை.
முல்லை குறிஞ்சி ஆகியன தமது இயல்பு இழந்து நடுங்

வறுமை என்ற ஒன்றும்
முதலாளிகள் உரு வாக்குகின்ற
ஒன்றுதான். அதனால் பரம்பரை
பரம்பரை யாகவே பாலைவனப்
பயணிகளாக சில மக்களின் வாழ்க்கை
மாறிவிடுகின்றது. பாலைநிலத்தில்தான்
சூறையாடல், ஆறலைத்தல் ஆகியன நிகழும்.
இங்கும் கொடுமைக்குள் அவிடும் மக்களின்
வாழ்வையே சூறையாடிவிடும் முதலாளிகளின்
முகத்தின் விகாரம் தான் இந்த நாவலிலும்
பிரதிபலிக்கின்றது.

கும் துன்பமடைந்து உருவாகுவதே பாலை என்கிறது சிலப்பதிகாரம். வறுமை என்ற ஒன்றும் முதலாளிகள் உரு வாக்குகின்ற ஒன்றுதான். அதனால் பரம்பரை பரம்பரை யாகவே பாலைவனப் பயணிகளாக சில மக்களின் வாழ்க்கை மாறிவிடுகின்றது. பாலைநிலத்தில்தான் துறையாடல், ஆறலைத்தல் ஆகியன நிகழும். இங்கும் கொடுமைக்குள் அவிடும் மக்களின் வாழ்வையே சூறையாடிவிடும் முதலாளிகளின் முகத்தின் விகாரம் தான் இந்த நாவலிலும் பிரதிபலிக்கின்றது.

“மேடு பள்ளிக்க சமுதாயம்
நடுஞ்சகத்தன்மைமிக்க சட்டம்
இரண்டுக்கும் நடுவே அப்பாவி மனிதர்கள்!
சமுதாய மேடுபள்ளங்களைச் சமப்படுத்தாதவரை
உக்குளைப் போன்றவர்கள்
பாலைவனப்பயணிகள்தான்.”

என்று என்னுரையிலே குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒரு காலை இழந்துவிடும் சுந்தரம், குழந்தை யைப் பெற்றுவிட்டு இறந்துவிடும் பூரணை, பூரணன் என்ற பெயருடன் பிறந்து உக்குள் ஆகிவிடும் கதையின் நாயகன், மரியான் என்று இருந்து மரியாம்பிள்ளை ஆகி விடும் முதலாளி, உக்குளை பலம், பலவீனங்களுடன் ஏற்றுக்கொண்டு வழிநடத்தும் அன்ரனி மாஸ்டர், உக்குளை வளர்த்த அன்னம்மா, அவள் கணவன் செல்லப்பா என்று மிகக்குறைந்த பாத்திரங்களுடன்

இயங்கும் இந்தக் குறுநாவல் 48 பக்கங்களை உடையது.

ஒரு கால் இல்லாத சுந்தரம் தாயும் இல்லாமல் பிச்சையெடுத்தும் சிறு வியாபாரங்கள் செய்தும் பூரணனை வளர்க்கின்றான். அவனும் தகப்பனைப் போலவே எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக மாறவேண்டி ஏற்படுகின்றது, அவனை முதலாளி மரியான் படிக்கவிடவில்லை. பூரணன் என்ற பெயரை உக்குள் ஆக்கிவிடுகின்றான். பூரண மனிதனை எப்படி ஒரு குறை மனிதனாக்குகின்றது முதலாளித்துவம் என்பதை உணர்த்தவே இங்கு பெயர்களையும் உத்தியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர். அதே நேரத்தில் படகுகள் மூலமும் கள்ளச் சாராயம் மூலமும் சுரண்டல்கள் மூலமும் மரியான் என்கின்ற சாதாரண மானவன் மரியாம்பிள்ளை என்ற சமூக முக்கியஸ்தராக மாறிவிடுவதையும் உணர்த்துகின்றார். இங்கு அவனின் பெயரை மட்டுமல்ல வாழ்க்கையையும் முதலாளித்துவம் அழித்து விடுவதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

பிறப்பால் ஏழையாகப் பிறந்து இந்த சமுதாயத்தின் ஊக்கத்தால் அவன் கெட்டவனாகிவிடுகின்றான். அன்ரனி மாஸ்டரின் போதனைகள் அவன் வாழ்வை எண்ணங்களை மாற்றுகின்றன. ஆனால் மாறாகக் கணியமாக மரியாம்பிள்ளை போன்ற முதலாளிகளின் எண்ணங்கள் இருக்கின்றன. மரியாம்பிள்ளைக்காகவே கெட்டவனாக வாழ்ந்த அவனை நல்லவனாக வாழவைப்பதற்கு அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை. மரியாம்பிள்ளையை எதிர்த்தமை அவனின் குடிசையை எரிப்பதற்கும் தகப்பனை அடிப்பதற்கும் வழிசெய்தபோது முதலாளியை வேட்டையாடி சிறை செல்கின்றான் உக்குள்.

ஏழைமக்களின் அவலவாழ்வு, கல்வி போன்ற உரிமைகளை அவர்கள் இழத்தல், சமத்துவமற்ற வாழ்க்கை, முதலாளிகளின் சுரண்டல், வெளிநாட்டுப் பயணிகளால் நிகழும் கலாசார அழிவு, வாழ்க்கை பற்றிய தத்துவ விசாரணை என்று இந்தக் குறுநாவல் பல்வேறு சிந்திப்புகளைத் தந்து விரிகின்றது.

பூரணமாக வளரவேண்டிய ஒருவனை உக்குள் ஆக்கி தனது வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொண்ட மரியாம்பிள்ளை, உக்குளிற்குள் பூரணமனிதனை இனங்காட்டி அவனுக்குள் வாழ்வு பற்றிய விசாரங்களை உருவாக்கும் அன்ரனி மாஸ்டர் என்ற எதிரிடைகளால் உருவாக்கப்பட்டதே வாழ்க்கை என்பதை இந்தப் படைப்பின் மூலம் வெளிக்கொணர்கின்றார்.

ஒரு பக்கம் இன்மைகளின் கூடாரமாக வாழ்க்கை. இன்னொருபக்கம் சுரண்டலால் வாழ்வைக் கோபுரமாக்கும் மனிதன். எதிர்ப்பும் குரலும் இல்லையென்றால் இந்த வாழ்க்கை இல்லை. அதே நேரத்தில் தனியொருவனின் துணிவு மட்டும் போதாது என்பதையும் சொல்கின்றார். முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான கூட்டுக் குரல்களும் செயல்களும் வெற்றியைத் தரும் என்பதைச் சொல்கின்றார்.

"கண்ணீரில் மிதந்த அவர்களின் வாழ்க்கைப்படகு அவர்களின் பெருமூச்சின் உந்தலால் சிறுகச் சிறுக நகர்ந்து

கொண்டிருந்தது." என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். அதே பெருமூச்சுகள் எதிர்ப்புகளாகி முதலாளித்துவம் என்ற படகைக் கவிழ்த்துவிடவேண்டும் என்பதே ஆசிரியரின் கனவு. மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டு அவர்களின் நிகழ்ச்சி நிரலுக்குள்ளும் சில ஆசைப்பொறிகளுக்குள்ளும் அகப்படும் தொழிலாளர்கள் "மாடும் கயிறுகள் அறுக்கும்" என்பதாய் ஒரு நாள் விழித்துக்கொள்ளும் போது அதைத்தாங்கும் சக்தி முதலாளித்துவத்திற்கு இருக்காது என்று எச்சரிக்கையும் விடுகின்றார்.

மிக வெளிப்படையாகவே எல்லா விடயங்களையும் இந்தப் படைப்பு பேசுவது போலத் தெரிந்தாலும் பெயர்த்தெரிவு, முரண்கள், தத்துவத்தளம், எளிமையான மொழி என்பன டேவிட் அவர்களின் எழுத்துத் தீர்க்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. வெட்டப்பட்ட பிறகும் ஆமையின் ஈரல் துடிக்கும் என்பது போல இந்தப் படைப்பை வாசித்து முடித்தபிறகும் எமது இதயம் உக்குளுக்காகவும் உக்குளைப் போன்றவர்களுக்காகவும் துடிப்பதை உணரமுடிகின்றது.

இந்தப் பக்கங்களுக்கு அப்பால் எம்மால் இந்தப் படைப்பு எழுதப்படுகின்றது. எதிரிடைகள் இந்தப் பக்கங்களை இன்றும் எழுதிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அது தான் இந்தப் படைப்பின் வெற்றியாகின்றது.

விடுதலைப் பேராட்டத்தின் ஆரம்ப கால நிலவரம் பற்றிய முதற்குறுநாவல் “ஆறுகள் பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை”

கிழவி

- காயப்பட்ட பேராளிக்கு இரவு நேரத்தில் எந்த தயக்கமுமின்றி வைத்தியம் பார்த்த வைத்தியர்கள்
- இறப்பில் ஆழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பேராளிக் காக வேண்டுகூலம் செய்யும்பாதிரியார்
- சவாரிக்கார காரியப்பு
- செல்லப்பாவின் பிள்ளைகள்
- செல்லப்பாவின் மனைவி
- ஊரவர்கள் அனைவரும் இறந்த பேராளிக்கு அஞ்சலி செலுத்த செல்வது
- இறந்த பேராளிக்காக பாடசாலை விடுமுறை அளித்து அஞ்சலி நிகழ்விற்கு மாணவர்களை பங்குபற்றி ஒழுங்கு செய்தல்

என கதையில் வருகின்ற ஒவ்வொரு பாத்திரங்களும் பேராட்டத்தை விரும்பி ஆதரித்ததை நாவல் வெளிப்படுத்துகின்றது. அத்துடன் சாதிப்பாகுபாடு கூட இயக்கத்தின் காலத்தில் அமிழ்த்தப்பட்டு இருந்ததையும் குறிப்பிடத்தவறவில்லை.

விடுதலையை விரும்பிய பேராளிகளின் தந்துணிச்சலான செயற்பாடுகளை கண்டு வியப்பதோடு அவர்களது நுணர் திறன்களையும் மக்களை ஒன்றிணைத்து பேராட்டத்தை ஆரம்பித்த விதத்தையும் ஒழுங்கு முறையான செயற்பாடுகளையும் விபரித்து, பேராட்டத்தின் தேவையை உணர்த்துகின்றது நாவல். பேராட்ட உணர்வை தட்டி எழுப்பும் வகையில் இந்நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளதுடன் ஒருவகையான பிரச்சாரத்தன்மை பொருந்திய தமிழ் உணர்வுடன் கூடிய நாவல் என்றால் அது மிகையான கூற்றல்ல. எமது பேராட்டத்தின் ஆரம்ப காலத்தை பிரதிபலித்த நாவல் என்ற வகையில் இந்த குறுநாவலை முக்கியமானதொரு காலத்தின் பதிவாகக் கொள்ள முடியும்.

கே.ஆர்.டேவிட் அவர்கள் ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகில் நன்கறியப்பட்ட படைப்பாளி. காலத்துக்கேற்ற வகையில் காலத்துடன் ஒன்றிய மனிதம், சமூகம், அரசியல் நிலைமைகளை தன் படைப்புகள் வாயிலாக கே. ஆர்.டேவிட் வெளிப்படுத்தி வருகின்றார். டேவிட் அவர்களின் படைப்புகள் இலகுவில் வாசகனை ஈர்த்துக்கொள்ளும் இயல்பை உடையன. டேவிட்டின் படைப்பில் மனிதாபிமானமே முதலிடமாய் இருக்கும். இந்த மனிதாபிமானம் அற்ற, அற்ப மனிதர்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டி நியாயம் கேட்கும் படைப்பாளியாக இவர் விளங்குகின்றார். எமது விடுதலைப் பேராட்டம் ஆரம்பித்த காலத்தில் முரசொலி பத்திரிகையில் “ஆறுகள் பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை” என்ற குறுநாவலாக தொடராக வெளிவந்து வாசகரது கவனத்தை ஈர்த்ததன் பேறாக நாளடைவில் (1987) நூலாக்கப்பட்டது.

தமிழ் மக்களின் நலனுக்காக; தமிழர்கள் மீது ஏற்படுத்தப்படும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக மிகக் குறுகிய பங்குபற்றுநட்களுடன் புரட்சிக் கூட்டம் நடத்திய செல்லப்பா, அரசுக்கு எதிராக செயற்படுகின்றார் என்ற குற்றச்சாட்டில் கைது செய்யப்பட்டு எட்டு வருடங்களுக்கு பின்னர் விடுதலை செய்யப்படுகின்றார். இந்த எட்டு வருட காலத்தில் விடுதலைப் பேராளிகளினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களை இந்நாவல் பேசுகின்றது. கொழும்புச் சிறைச்சாலையில் இருந்து விடுதலை பெற்று யாழ்ப்பாணம் பஸ்ஸில் வந்து இறங்கும் செல்லப்பா வழியில் காணும் இராணுவ முகாம்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் வந்து இறங்கியதும் வெறிச்சோடிக்கிடக்கும் யாழ் பஸ்நிலையம் என போர்மேகங்கள் சூழ்ந்துள்ள சூழலை மிக அவதானமாக விபரித்துள்ளார். யாழ் கோட்டையில் 400 தொடக்கம் 500 வரையான இராணுவம் முடக்கப்பட்டு வெளியே வர முடியாதவாறு 15 தொடக்கம் 20 வரையான பேராளிகள் தடுத்து நிறுத்தி வைத்து இருக்கும் எம்மவர்கள் வீரத்தைக் கண்டு வியப்புறும் செல்லப்பா, பேராட்டத்தை மக்கள் அனைவரும் ஏதோவொரு வகையில் ஆதரிக்கின்றார்கள் என்ற செய்தியை இந்நாவலின் வரும்பாத்திரங்கள் ஊடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

- சூட்டுச் சத்தங்களுக்கு மத்தியில் பேராளிகளுக்கு உணவு கொண்டு வரும் கிழவி,
- தனது தங்கையின் 12 வயதேயான மகனை பேராட்டத்தில் இணைத்து விடத் துடிக்கும்

ஜீவநதியின் புதிய வெளியீடுகள்

நூல்- எதிர்க்குரல்கள்
ஆசிரியர் - தேவகாந்தள்
விலை - 450/-

நூல்- லவ் கின் தாரம் ஒப்பி
கொரொனாவும் சிலகதைகளும்
ஆசிரியர் - தேவகாந்தள்
விலை - 400/-

நூல்- சில துளி வாணம்
ஆசிரியர் - கெக்கிராவ ஹாணா
விலை - 500/-

நூல்- உணமை மோகம்
ஆசிரியர் - சிவ ஆரூரன்
விலை - 400/-

நூல்- உளவியல் கட்டுரைகள்
ஆசிரியர் - க.பரணீதரன்
விலை - 300/-

நூல்- அழகியல் மெய்யியல்
ஆசிரியர் - ஈழக்கவி
விலை - 450/-

நூல்- விமர்சன நோக்கில் சில பதிவுகள்
ஆசிரியர் - க.பரணீதரன்
விலை - 300/-

நூல்- கிழக்கினை எதிர் கொண்டு
ஆசிரியர் - கெக்கிராவ ஹாணா
விலை - 450/-

நூல்- கி.நடராசாவின் இலக்கியம்
கல்வியியல் கட்டுரைகள்
ஆசிரியர் - கி.நடராசா
விலை - 450/-

நூல்- மீள்ப் பறக்கும் நங்குணங்கள்
ஆசிரியர் - பாலமுனை பாரூக்
விலை - 300/-

நூல்- மின்னலே நீ வந்ததேன்
ஆசிரியர் - கெக்கிராவ ஹாணா
விலை - 400/-

நூல்- இரவின எதிர்ப்புகள்
ஆசிரியர் - இராஜ கிருபன்
விலை - 200/-

**உங்களுக்காக
அதிலும்
காத்திருக்கிறது**

வெல்லுங்கள் 110,000 ரூபாய்கள்!

**எழுத்தாளர் குழு அரவிந்தன்
வாசகர் வட்டம் நடத்தும்
உலகளாவிய திறனாய்வுப் போட்டி**

தமிழ் இலக்கிய உலகில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் குழு அரவிந்தன் அவர்களின் 50ஆவது ஆண்டு நிறைவான தமிழ் இலக்கிய சேவையைப் பாராட்டும் முகமாகவும், வாசிப்பு, எழுத்துப்பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் நோக்கமாகவும் இடம்பெறும் குழு அரவிந்தன் எழுதிய நாவல், சிறுகதை தொடர்பான திறனாய்வுப் போட்டி.

பரிசுபெறும் எழுத்தாளர்களுக்காக 13 பரிசுகள், மொத்தம் ரூபா 110,000/- இலங்கை ரூபாயில் வழங்கப்படும்.

முதலாம் பரிசு	- 25,000/- ரூபாய்
இரண்டாவது பரிசு	- 20,000/- ரூபாய்
மூன்றாவது பரிசு	- 15,000/- ரூபாய்
10 பாராட்டுப் பரிசுகள் - தனா கு. 5000/-	- 50,000/- ரூபாய்

குழு அரவிந்தன் அவர்களின் படைப்புக்களுக்கான திறனாய்வுப் போட்டி. குறைந்தது 2 புதினங்கள் அல்லது 4 சிறுகதைகள் பற்றி உங்களின் கருத்துரைகளைத் தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் 4 பக்கங்களுக்குள் அல்லது 1500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் யூனிகோட் மற்றும் வேர்ட் (Unicode and Word) அச்சப்பிரதியாக அனுப்பவும். மாணவ, மாணவிகளாயின் தனியாகக் குறிப்பிடவும். வயதுவரம்பு கிட்கலை. ஒருவர் ஒரு கட்டுரை மட்டுமே அனுப்பலாம். பரிசுபெற்ற கட்டுரைகளைத் திருத்தி நூலாக வெளியிடும் உரிமை வாசகர் வட்டத்திற்கு உரியது.

மின்னஞ்சல் வழியாக ஆங்கிலத்தில் உங்களின் முழுப்பயர், தெளிவான அஞ்சல் முகவரி, மின்னஞ்சல் முகவரி, செல்போன் எண் விவரங்களோடு அனுப்பவேண்டும்.

உங்கள் திறனாய்வு எமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய கடைசிநாள்: **30.04.2021**

போட்டிமுடிவுகள் **2021 மே மாதம் 24 ஆம் திகதி** இணையத்தில் வெளியிடப்படும்.

மின்னஞ்சல்: kurufanclub@gmail.com - (kurufanclub@gmail.com)

இணையம்: <https://kurunovelstory.blogspot.com/> (kurunovelstory.blogspot.com)

<https://canadiantamilsliterature.blogspot.com/>

கிந்த அறிவிப்பினை உங்களின் முகநூல் பக்கத்திலும் பகிரிக் குழுக்களிலும் (whatsapp) பகிர்ந்து உதவுங்கள். நன்றி!

- செயலாளர், குழு அரவிந்தன் வாசகர் வட்டம்.

**PCP northern
PC Park**

0215675566
0212229581
0212222050
0212220388
0777570124
0773366443
0755557327
0717772377

Hot Line : 077771545

வடக்கின் கணினிப் பூங்கா

கணினி உலகில் நம்பகமான
சேவையில் 10 வருடங்களுக்கு
மேலாக யாழ் மண்ணில்
தரமான கணினிகளைப்
பெற்றுக் கொள்ள நம்மை
நாடுங்கள்...

10, Muddaskada Junction
Stanly Road, Jaffna

www.pcpark.co

info@pcpark.co

Northern Pc Park NPcpark northernpcpark Northern Pc Park

இலங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சுப்பதித்தல்
சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்கும்மான ஓர் அச்சுக்கூடம்

மதி கலர்ஸ் பிறைவேட் லிமிட்டெட்

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

MATHI COLOURS (PVT) LTD.

PRINTERS & WEDDING CARDS

OFFSET - DIGITAL - SCREEN PRINTING

உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான பிரின்டிங்
தேவைகளையும் உடனுக்குடன் தரமாகவும், நேரத்தியாகவும்
பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்

ஒரு நாள் அழைப்பு..!
வாழ்நாள் இணைப்பு..!

தீருமண
அழைப்பீதழ்களின்
காட்சியறை

- ஒவ்செட் ப்ரன்டிங்
- ஸ்க்ரீன் ப்ரன்டிங்
- டிஜிட்டல் ப்ரன்டிங்
- கலர் ப்ரன்டிங்
- க்ராபிக் டிசைனிங்
- டைப் செற்றிங்
- வைண்டிங்

மற்றும் பல உங்களுக்குத் தேவையான
பிரின்டிங் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்...

MATHI
COLOURS

NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

021 222 9285

mathicolours@gmail.com

CUSTOMER CARE
077 722 2259